

กิจการของอัครสาวก

ภารกิจของพระคริสต์

1 ภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ โย ชาแต่ท่านเธโอฟิลัส ในหนังสือเรื่องแรกนั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วถึงบรรดาการซึ่งพระเยซูได้ทรงตั้งต้นกระทำและสั่งสอน

2 จนถึงวันที่พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไป ในเมื่อได้ตรัสสั่งโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่อัครสาวก ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้แล้วนั้น

3 ครั้นพระองค์ทรงทนทุกขุทรมานแล้ว ได้ทรงแสดงพระองค์แก่คนพวกนั้น ด้วยหลักฐานหลายอย่าง พิสูจน์อย่างแน่นอนที่สุดว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และได้ทรงปรากฏแก่เขาทั้งหลายถึงสี่สิบวัน และได้ทรงกล่าวถึงเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

การรับบัพติศมา

ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

4 เมื่อพระองค์ได้ทรงชุมนุมกันกับอัครสาวก จึงกำชับเขามิให้ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา คือพระองค์ตรัสว่า "ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ

5 เพราะว่ายอห์นให้รับบัพติศมา

ด้วยน้ำก็จริง แต่ไม่ช้าไม่นาน ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์"

6 เมื่อเขาทั้งหลายได้ประชุมพร้อมกัน เขาจึงทูลถามพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า พระองค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรขึ้นใหม่ให้แก่อิสราเอลในครั้งนี้หรือ"

7 พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "ไม่ใช่ธุระของท่านที่จะรู้เวลาและวาระซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้โดยสิทธิอำนาจของพระองค์

8 แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก"

9 เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนั้นแล้ว ในขณะที่เขาทั้งหลายกำลังพินิจดู พระองค์ก็ถูกรับขึ้นไป และมีเมฆคลุมพระองค์ให้พ้นสายตาของเขา

การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์และ

การเสด็จมาครั้งที่สอง

ของพระคริสต์

10 เมื่อเขากำลังเขม่นดูฟ้าเวลาที่พระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น ดูเถิด

(1) ลก 1:3 (2) มธ 28:19; มก 16:12, 14

(4) ลก 24:49; ยน 14:16-17 (5) ยอห์น 2:28; มธ 3:11 (7) มธ 24:36; 1 โคร 5:1

(8) ลก 24:48-49; กจ 2:1; คส 1:23 (9) ลก 24:50-51; กจ 1:2 (10) ยน 20:12

มีชายสองคนสวมเสื้อขาวมายืนอยู่ข้างๆเขา

11 สองคนนั้นกล่าวว่า "ชาวกาลิลีเอ๋ย เหตุไฉนท่านจึงยืนเขม่นดูฟ้าสวรรค์ พระเยซูองค์นี้ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น"

การอธิษฐานอันนอวนเพื่อฤทธิ์อำนาจที่ทรงสัญญาไว้

12 แล้วอัครสาวกจึงลงจากภูเขามะกอกเทศ ซึ่งอยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ระยะเวลาทางเท้าก็บรรจบที่อนุญาติให้คนเดินในวันสะบาโตกลับไปกรุงเยรูซาเล็ม

13 เมื่อเข้ากรุงแล้วเขาเหล่านั้นจึงขึ้นไปยังห้องชั้นบน ซึ่งมีทั้งเปโตร ยากอบ ยอห์นกับอันดรูว์ ฟิลิปกับโธมัส บาร์โธโลมิวกับมัทธิว ยากอบบุตรชายอัลเฟอัส ซีโมนเศโลเท กับยูดาสน้องชายของยากอบ พักอยู่นั้น

14 พวกเขาพร้อมใจกันอธิษฐานอันนอวนต่อเนื่องพร้อมกับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และพวกน้องชายของพระองค์ด้วย

มัทธิอัสได้รับเลือกให้แทนที่ยูดาส
15 คราวนั้นเปโตรจึงได้ยืนขึ้น

ท่ามกลางเหล่าสาวก (ที่ประชุมกันอยู่นั้นมีรวมทั้งสิ้นประมาณร้อยยี่สิบชื่อ) และกล่าวว่า

16 "ท่านพี่น้องทั้งหลาย จำเป็นจะต้องสำเร็จตามพระคัมภีร์ ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสไว้โดยโอษฐ์ของดาวิด ด้วยเรื่องยูดาสซึ่งเป็นผู้นำทางคนที่ไปจับพระเยซู

17 เพราะยูดาสนั้นได้นับเข้าในพวกเรา และได้รับส่วนในภารกิจนี้

18 ฝ่ายผู้นี้ได้เอาบาปเห็นแก่แห่งการชั่วช้าของตนไปซื้อที่ดินแล้วก็ล้มคะมำลงแตกกลางตัวไล่ฝูงทะเล็อกออกมาหมด

19 เหตุการณ์นี้คนทั้งปวงที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก็รู้ เขาจึงเรียกที่ดินแปลงนั้นตามภาษาของเขาว่า อาเคลดามา คือทุ่งโลहित

20 ด้วยมีคำเขียนไว้ในหนังสือสดุดีว่า *'ขอให้ที่อาศัยของเขารกร้าง และอย่าให้ผู้ใดอาศัยอยู่ที่นั่น'* และ *'ขอให้อีกผู้หนึ่งมายึดตำแหน่งของเขา'*

21 เหตุฉะนั้นในบรรดาชายเหล่านี้ที่เป็นพวกเดียวกับเรา เสมอตลอดเวลาที่พระเยซูเจ้าได้เสด็จเข้าออกกับเรา

22 คือตั้งแต่ บัพติศมาของยอห์น จนถึงวันที่พระองค์ทรง

(11) ดนล 7:13 (12) ลก 24:52 (13) มธ 10:2; ลก 6:15 (14) มธ 13:55; ลก 23:49

(15) วว 3:4 (16) สดต 41:9; ลก 22:47 (17) มธ 10:4; กจ 1:25

(18) มธ 26:14-15; 27:3-10 (20) สดต 69:25; 109:8 (22) กจ 1:8-9; 2:32

ถูกรับขึ้นไปจากเรา คนหนึ่งในพวกนี้จะต้องตั้งไว้ให้เป็นพยานกับเราถึงการคืนพระชนม์ของพระองค์”

23 เขาทั้งหลายจึงเสนอชื่อคนสองคน คือโยเซฟที่เรียกว่าบารซับบาส มีนามสกุลว่ายูลุสทัส และมีทธิอัส

24 แล้วพวกสาวกจึงอธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้า ผู้ทรงทราบใจของมนุษย์ทั้งปวง ขอทรงสำแดงว่า ในสองคนนี้พระองค์ทรงเลือกคนไหน

25 ให้รับส่วนในการปรนนิบัตินี้ และรับตำแหน่งเป็นอัครสาวกแทนยูดาส ซึ่งโดยการละเมิดนั้นได้หลงจากหน้าที่ไปยังที่ของตน”

26 เขาทั้งหลายจึงจับสลากกัน และสลากนั้นได้แก่มีทธิอัสจึงนับเขาเข้ากับอัครสาวกสิบเอ็ดคนนั้น

การประกอบด้วย

พระวิญญานบริสุทธิ์
2 เมื่อวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์มาถึง จำพวกสาวกจึงมารวมใจกันอยู่ในที่แห่งเดียวกัน

2 ในทันใดนั้น ก็มีเสียงดังมาจากฟ้าเหมือนเสียงพายุกล้า สั่นก้องทั่วบ้านที่เขานั่งอยู่นั้น

3 มีเปลวไฟสีฐานเหมือนลิ้นปรากฏแก่เขา และกระจายอยู่

บนเขาสั้นทุกคน

4 เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาต่างๆตามที่พระวิญญานทรงโปรดให้พูด

5 มีพวกยิวจากทุกประเทศทั่วไต้ฟ้า ซึ่งเป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้ามาอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม

6 เมื่อมีเสียงอย่างนั้น เขาก็พากันมาและสับสนเพราะต่างคนต่างได้ยินเขาพูดภาษาของตนเอง

7 คนทั้งปวงจึงประหลาดและอัศจรรย์ใจพูดกันว่า “ดูเถิด คนทั้งหลายที่พูดกันนั้นเป็นชาวกาลิลีทุกคนไม่ใช่หรือ

8 เหตุไฉนเราทุกคนได้ยินเขาพูดภาษาของบ้านเกิดเมืองนอนของเรา

9 เช่นชาวปารเธียและมีเดีย ชาวเอลามและคนที่อยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และแคว้นยูเดีย และแคว้นคัปปาโดเซีย ในแคว้นปอนทัสและเอเชีย

10 ในแคว้นฟรีเจีย แคว้นปัมฟีเลียและประเทศอียิปต์ ในแคว้นเมืองลิเบียซึ่งขึ้นกับนครไซริน และคนมาจากกรุงโรม ทั้งพวกยิวกับคนเข้าจารีตยิว

11 ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย เราทั้งหลายต่างก็ได้ยินคนเหล่านี้กล่าวถึงมหกิจของพระ

(23) กจ 15:22 (24) 1 ซมอ 16:7; ยรม 17:10 (25) กจ 1:17 (1) ลนต 23:15

(2) กจ 4:31 (4) มธ 10:20; มก 16:17; กจ 1:5; 1 คร 12:10 (5) ลก 2:25; กจ 8:2

(6) กจ 4:32 (7) มธ 26:73; กจ 1:11 (9) 1 ปด 1:1

เจ้าตามภาษาของเราเอง”

12 เขาทั้งหลายจึงอัศจรรย์ใจ และฉงนสนเท่ห์พูดกันว่า “นี่อะไรกัน”

13 แต่บางคนเยาะเย้ยว่า “คนเหล่านั้นเมาเหล้าองุ่นใหม่”

การเทศนาของเปโตร

ในเทศกาลเพ็นเทคอสเต

14 ฝ่ายเปโตรได้ยืนขึ้นกับอัครสาวกสิบเอ็ดคน และได้กล่าวแก่คนทั้งปวงด้วยเสียงอันดังว่า “ท่านชายผู้เดียวและบรรดาคนที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จงทราบเรื่องนี้ และฟังถ้อยคำของข้าพเจ้าเถิด

15 ด้วยว่า คนเหล่านี้มิได้เมาเหล้าองุ่นเหมือนอย่างที่ท่านคิดนั้น เพราะว่าเป็นเวลาสามโมงเช้า

16 แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำซึ่งโยเอลศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวไว้ว่า

17 พระเจ้าตรัสว่า ต่อมาในวันสุดท้าย เราจะเทพระวิญญาณของเรามาเหนือเนื้อหนังทั้งปวง บุตรชายบุตรสาวของท่านจะพยากรณ์ คนหนุ่มของท่านจะเห็นนิมิต และคนแก่จะฝันเห็น

18 ในคราวนั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนทาสและทาสีของเรา และคนเหล่านั้นจะพยากรณ์

19 เราจะสำแดงการมหัศจรรย์ในอากาศเบื้องบนและหมายสำคัญที่แผ่นดินเบื้องล่างเป็นเลือด ไฟและไอควัน

20 ดวงอาทิตย์จะมืดไปและดวงจันทร์จะกลับเป็นเลือด ก่อนถึงวันใหญ่นั้น คือวันใหญ่ยิ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า

21 และจะเป็นเช่นนี้คือผู้ใดที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด

22 ท่านทั้งหลายผู้เป็นชนชาติอิสราเอล ขอฟังคำเหล่านี้เถิด คือพระเยซูชวาวนาซาเรธ เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดชี้แจงให้ท่านทั้งหลายทราบโดยการอัศจรรย์ การมหัศจรรย์และหมายสำคัญต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำโดยพระองค์นั้น ท่ามกลางท่านทั้งหลาย ดังที่ท่านทราบอยู่แล้ว

23 พระองค์นี้ ทรงถูกมอบไว้ตามที่ พระเจ้าได้ทรงดำริแน่นอนล่วงหน้าไว้ก่อน ท่านทั้งหลายได้ให้คนจับพระองค์ไปตรึงที่ กางเขนและประหารชีวิตเสีย

24 พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้พระองค์คืนพระชนม์ ด้วยทรงกำจัดความเจ็บปวดแห่งความตายเสีย เพราะว่าความตายจะครอบงำพระองค์ไว้ไม่ได้

25 เพราะตาวิดได้ทรงกล่าวถึง

(15) 1 ธส 5:7 (17) อสย 44:3; อสค 11:19 (18) กจ 21:4 (19) ยอล 2:30

(20) อสย 13:10; อสค 32:7; มธ 24:29 (21) รม 10:13 (22) ยน 3:2; 5:6; กจ 10:38

(23) มธ 26:4; ลก 22:22 (24) รม 8:11; 1 คร 6:14; 2 คร 4:14 (25) สดต 16:8-11

พระองค์ว่า ข้าพเจ้าได้เห็นองค์
พระผู้เป็นเจ้าตรงหน้าข้าพเจ้า
เสมอ เพราะว่าพระองค์ประทับ
ที่มีมือขวาของข้าพเจ้า เพื่อข้าพ-
เจ้าจะมีได้ห้วนไหว

26 เพราะฉะนั้นจิตใจของข้าพ-
เจ้าจึงยินดี และลิ้นของข้าพเจ้า
จึงเปรมปรีดิ์ ยิ่งกว่านี้เนื้อ
หนังของข้าพเจ้าจะพักพิงอยู่ใน
ความหวังใจด้วย

27 เพราะพระองค์จะไม่ทรงทิ้ง
จิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ใน
นรก ทั้งจะไม่ทรงให้อองค์บริ-
สุทธิ์ของพระองค์เปื่อยเน่าไป

28 พระองค์ได้ทรงโปรดให้ข้า
พระองค์ทราบทางแห่งชีวิตแล้ว
พระองค์จะทรงโปรดให้ข้าพระ
องค์มีความยินดีเต็มเปี่ยมด้วย
สีพระพักตร์อันชอบพระทัยของ
พระองค์

29 ท่านพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้า
มีใจกล้าที่จะกล่าวแก่ท่านทั้ง
หลายถึงดูวิดบรรพบุรุษของเรา
ว่า ท่านสิ้นพระชนม์แล้วถูกฝัง
ไว้ และอุโมงค์ฝังศพของท่านยัง
อยู่กับเราจนถึงทุกวันนี้

30 ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์
และทราบพระเจ้าตรีสัญญา
ไว้แก่ท่านด้วยพระปณิธานว่า
พระองค์จะทรงประทานผู้หนึ่ง
จากบันเอวของท่าน และตาม
เนื้อหนังนั้น พระองค์จะทรงยก

พระคริสต์ให้ประทับบนพระที่
นั่งของท่าน

31 ดาวิดก็ทรงล่วงรู้เหตุการณ์นี้
ก่อน จึงทรงกล่าวถึงการคืนพระ
ชนม์ของพระคริสต์ว่า จิตวิญ-
ญาณของพระองค์ไม่ต้องละไว้ใน
นรก ทั้งพระมั่งสละของพระ
องค์ก็ไม่เปื่อยเน่าไป

32 พระเยซูนี้ พระเจ้าได้ทรง
บันดาลให้คืนพระชนม์แล้ว
ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยานใน
ข้อนี้

33 เหตุฉะนั้น เมื่อพระหัตถ์
เบื้องขวาของพระเจ้าได้ทรงตั้ง
พระองค์ขึ้น และครั้นพระองค์
ได้ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์
จากพระบิดาตามพระสัญญา
พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมา
ดั่งที่ท่านทั้งหลายได้ยืนและ
เห็นแล้ว

34 เหตุว่าท่านดาวิดไม่ได้ขึ้นไป
ยังสวรรค์ แต่ท่านได้กล่าวว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับองค์
พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า
จงนั่งที่ขวามือของเรา

35 จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรู
ของท่านเป็นแท่นรองเท้าของ
ท่าน

36 เหตุฉะนั้นให้วงศ์วานอิสรา-
เอลทั้งปวงทราบแน่นอนว่า พระ
เจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้ ซึ่งท่าน
ทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน ทรง

(27) กจ 13:30-37 (29) กจ 13:36 (30) 2 ซมอ 7:12; สดต 132:11; ลก 1:32

(31) สดต 16:10 (32) กจ 1:8; 2:24; 3:15

(33) มก 16:19; ลก 24:49; ยน 14:26 (34) สดต 110:1; มธ 22:44; 1 คร 15:25

ตั้งขึ้นให้เป็นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์”

ผู้ได้ฟังได้รับความรอดและของประทานแห่งพระวิญญาณ 37 เมื่อคนทั้งหลายได้ยินแล้วก็รู้สึกแปลบปลาบใจ จึงกล่าวแก่เปโตรและอัครสาวกอื่น ๆ ว่า “ท่านพี่น้องทั้งหลาย เราจะทำอย่างไรดี”

38 ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า “จงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพราะว่าพระเจ้าทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย และท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

39 ด้วยว่าพระสัญญาในดกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราทรงเรียกมาเฝ้าพระองค์”

40 เปโตรจึงกล่าวอีกหลายคำเป็นพยานและได้เตือนสติเขาว่า “จงเอาตัวรอดจากยุคที่คดโกงนี้เถิด”

ผู้เชื่อได้รวมใจเป็นหนึ่งเดียว 41 คนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรด้วยความยินดีก็รับบัพติศมา ในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวกเพิ่มอีกประมาณสามพันคน

42 เขาทั้งหลายได้ตั้งมั่นคงอยู่

ในคำสอนของจำพวกอัครสาวก และในการสามัคคีธรรม และร่วมใจกันในการหักขมปังและการอธิษฐาน

43 เขามีความเกรงกลัวต่อกันทุกคน และพวกอัครสาวกทำการมหัศจรรย์และหมายสำคัญหลายประการ

44 บรรดาผู้ที่เชื่อถือนั้นก็อยู่พร้อมกัน ณ ที่แห่งเดียว และทรัพย์สินของของเขาเหล่านั้น เขาเอามารวมกันเป็นของกลาง

45 เขาจึงได้ขายทรัพย์สินสมบัติและสิ่งของมาแบ่งให้แก่คนทั้งปวงตามซึ่งทุกคนต้องการ

46 เขาได้ร่วมใจกันไปในพระวิหาร และหักขมปังตามบ้านของเขาพร้อมรับประทานอาหารด้วยความชื่นชมยินดีและด้วยจิตใจ ทุกวันเรื่อยไป

47 ทั้งได้สรรเสริญพระเจ้าและคนทั้งปวงก็ชอบใจ ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้ผู้ที่กำลังจะรอดเข้าสมทบกับคริสตจักรทวีขึ้นทุก ๆ วัน

คนง่อยได้รับการรักษา

จนหายที่พระวิหาร

3 ฝ่ายเปโตรก็บยอห์นกำลังขึ้นไปจะเข้าพระวิหารในเวลาอธิษฐาน เป็นเวลาบ่ายสามโมง

2 มีชายคนหนึ่งเป็นง่อยตั้งแต่

(37) ศคย 12:10; ลก 3:10 (38) ลก 24:47 (39) ยอล 2:28; กจ 11:15 (42) กจ 1:14 (43) มก 16:17; กจ 2:22 (44) กจ 4:32 (45) อสย 58:7 (46) ลก 24:30; กจ 1:14 (47) กจ 5:14 (1) สดต 55:17; มธ 27:45; กจ 2:46 (2) ยน 9:8; กจ 3:10; 14:8

ครรถ์มารดา ทุกวันคนเคยหาม
เขามาวางไว้ริมประตูพระวิหาร
ซึ่งมีชื่อว่าประตูงาม เพื่อให้ขอ
ทานจากคนที่ จะเข้าไปในพระ
วิหาร

3 คนนั้นพอเห็นเปโตรกับยอห์น
จะเข้าไปในพระวิหารก็ขอทาน

4 ฝ่ายเปโตรกับยอห์นเพ่งดูเขา
บอกว่า "จงดูพวกเรานี้เถิด"

5 คนขอทานนั้นได้เขม้นดู คาค
ว่าจะได้อะไรจากท่าน

6 เปโตรกล่าวว่า "เงินและทอง
ข้าพเจ้าไม่มี แต่ที่ข้าพเจ้ามีอยู่
ข้าพเจ้าจะให้คุณ คือในพระ
นามแห่งพระเยซูคริสต์ชาวนา-
ซาเร็ธ จงลุกขึ้นเดินไปเถิด"

7 แล้วเปโตรจับมือขวาของเขา
พยุงขึ้น และในทันทีนั้นเท้า
และข้อเท้าของเขาก็มีกำลัง

8 เขาจึงกระโดดขึ้นยืนและเดิน
เข้าไปในพระวิหารด้วยกันกับ
เปโตรและยอห์น เดินเต็มโลด
สรรเสริญพระเจ้าไป

9 คนทั้งปวงเห็นเขาเดินและ
สรรเสริญพระเจ้า

10 จึงรู้ว่าเป็นคนนั้นซึ่งนั่งขอ
ทานอยู่ที่ ประตูงามแห่งพระ
วิหาร เขาจึงพากันมีความประ-
หลาดและอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งใน
เหตุการณ์ที่เกิดแก่คนนั้น

11 เมื่อคนง่อยที่หายนั้นยังยึด
เปโตรและยอห์นอยู่ ผู้งคนก็วิ่ง

ไปหาท่านที่เฉลียงพระวิหารซึ่ง
เรียกว่า เฉลียงของซาโลมอน
ด้วยความอัศจรรย์ใจยิ่งนัก

เปโตรเทศนาอีกครั้งหนึ่ง

12 พอเปโตรแลเห็นก็กล่าวแก่
คนเหล่านั้นว่า "ท่านชนชาติ
อิสราเอลทั้งหลาย โฉนของท่านพา
กันประหลาดใจด้วยคนนี้ เขม้น
ดูเราทำไมเล่า อย่างก็บว่าเรา
ทำให้คนนี้ได้เดินได้โดยฤทธิ์หรือ
ความบริสุทธิ์ของเราเอง

13 พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค
และยาโคบ คือพระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของเรา ได้ทรงโปรด
ประทานพระเกียรติแด่พระเยซู
พระบุตรของพระองค์ ผู้ซึ่งท่าน
ทั้งหลายได้มอบไว้แล้ว และ
ได้ปฏิเสธพระองค์ต่อหน้าปีลาต
เมื่อเขาตั้งใจจะปล่อยพระองค์
ไป

14 แต่ท่านทั้งหลายได้ปฏิเสธ
พระองค์ ซึ่งเป็นองค์ บริสุทธิ
และชอบธรรม และได้ขอให้เขา
ปล่อยฆาตกรให้ท่านทั้งหลาย

15 จึงฆ่าพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้า
ชีวิตเสีย ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรง
โปรดให้เป็นขึ้นมาจากความตาย
เราเป็นพยานในเรื่องนี้

16 โดยความเชื่อ ในพระนาม
ของพระองค์ พระนามนั้นจึงได้
กระทำให้คนนี้ซึ่งท่านทั้งหลาย
เห็นและรู้จักมีกำลังขึ้น คือ

(6) กจ 4:10 (8) อสย 35:6 (9) กจ 4:16, 21 (10) ยน 9:8; กจ 3:2

(11) ยน 10:23; กจ 5:12 (13) มธ 27:2; มก 15:11; ลก 23:18; ยน 7:39; กจ 5:30

(14) สดต 16:10; มก 1:24; ลก 1:35; ยน 18:40 (15) กจ 2:24 (16) มธ 9:22

ความเชื่อซึ่งเป็นไปโดยพระองค์ ได้กระทำให้คนนี้หายปกติต่อหน้าท่านทั้งหลาย

17 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าทราบว่าคุณทั้งหลายได้กระทำ การนั้นเพราะไม่รู้เรื่องราวอะไร ทั้งคณะผู้ครอบครองของท่านก็ ทำเหมือนกันด้วย

18 แต่ว่าเหตุการณ์เหล่านั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประกาศไว้ล่วงหน้าโดยปากของศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายของพระองค์ว่า พระคริสต์ต้องทนทุกข์ทรมาน

พระองค์จึงทรงให้สำเร็จตามนั้น

อิสราเอลจงกลับใจเสียใหม่
19 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจง หันกลับและตั้งใจใหม่ เพื่อ จะทรงลบล้างความผิดบาปของ ท่านเสีย เพื่อเวลาซึ่งใจยินดี จะได้มาจากพระพักตร์ขององค์ พระผู้เป็นเจ้า

20 และเพื่อพระองค์จะได้ทรง ใช้พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งเมื่อก่อน นั้นได้แจ้งไว้แก่ท่านทั้งหลาย แล้ว

21 พระองค์นั้น สวรรค์จะต้อง รับไว้จนถึงวาระเมื่อสิ่งสารพัด จะตั้งขึ้นใหม่ ตามซึ่งพระเจ้าได้ ตรัสไว้โดยปากบรรดาศาสดา พยากรณ์บริสุทธิ์ของพระองค์ ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก

22 ที่จริงโมเสสได้กล่าวไว้แก่

บรรพบุรุษว่า `องค์พระผู้เป็น เจ้า ผู้เป็นพระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงโปรดประทานศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่ง เหมือนอย่าง เราให้แก่ท่านจากจำพวกพี่น้อง ของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟัง ผู้นั้นในสิ่งสารพัดซึ่งพระองค์จะ ได้ตรัสแก่ท่าน

23 และจะเป็นเช่นนี้ คือถ้าผู้ หนึ่งผู้ใดไม่เชื่อฟังศาสดาพยากรณ์ผู้ นั้น เขาจะต้องถูกตัดขาด ให้พินาศไปจากท่ามกลางประชาชน'

24 และบรรดาศาสดาพยากรณ์ ตั้งแต่ซามูเอลเป็นลำดับมาก็ กล่าวเป็นเสียงเดียวกันพยากรณ์ ถึงกาลครั้งนี้

25 ท่านทั้งหลายเป็นลูกหลาน ของศาสดาพยากรณ์นั้น และ ของพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของ เรา คือได้ตรัสแก่อับราฮัมว่า `บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดิน โลกจะได้รับพระพรเพราะเชื้อ สายของเจ้า'

26 ครั้นพระเจ้าทรงโปรดให้ พระเยซูพระบุตรของพระองค์ เป็นขึ้นแล้ว จึงทรงใช้พระองค์ มาัยงท่านทั้งหลายก่อน เพื่อ อวยพระพรแก่ ท่านทั้งหลาย โดยให้ท่านทั้งหลายทุกคนกลับ จากความชั่วช้าของตน"

(17) ลก 23:34; ยน 16:3; กจ 13:27 (18) สดต 22; อสย 50:6; ดนล 9:26; ลก 24:44

(19) กจ 2:38 (21) มธ 17:11; ลก 1:70; กจ 1:11; รม 8:21 (22) พบญ 18:15

(24) ลก 24:25 (25) ปฐก 12:3; กจ 2:39; รม 9:4 (26) มธ 15:24; ยน 4:22

พวกอัครสาวกถูกจำคุก
เพราะการเทศนา

4 ขณะที่ เปโตรกับยอห์นยังกล่าวแก่คนทั้งปวงอยู่ ปุโรหิตทั้งหลายกับนายทหารรักษาพระวิหารและพวกสะดูสีมาหาท่านทั้งสอง

2 ด้วยเขาเป็นทุกข์ร้อนใจ เพราะท่านทั้งสองได้สั่งสอน และประกาศแก่คนทั้งหลายถึงเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตายโดยทางพระเยซู

3 เขาจึงจับท่านทั้งสองจำไว้ในคุกจนวันรุ่งขึ้น เพราะว่าเย็นแล้ว

4 แต่คุณเป็นอันมากที่ได้ฟังคำสอนนั้นก็เชื่อ ซึ่งนับแต่ผู้ชายได้ประมาณห้าพันคน

เปโตรได้กล่าวต่อหน้าสภา

5 ต่อมาครั้นรุ่งขึ้นพวกครอบครองกับพวกผู้ใหญ่และพวกธรรมจารย์

6 ทังอันนาสมหาปุโรหิต และคายาฟาส ยอห์น อเล็กซานเดอร์ กับคนอื่นๆ ที่เป็นญาติของมหาปุโรหิตนั้นด้วย ได้ประชุมกันในกรุงเยรูซาเล็ม

7 เมื่อเขาให้เปโตรและยอห์นยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้วจึงถามว่า "ท่านทั้งสองได้ทำการนี้โดยฤทธิ์หรือในนามของผู้ใด"

8 ขณะนั้นเปโตรประกอบด้วย

พระวิญญาณบริสุทธิ์กล่าวแก่เขาว่า "ท่านผู้ครอบครองพลเมืองและพวกผู้ใหญ่ทั้งหลายของอิสราเอล

9 ถ้าท่านทั้งหลายจะถามพวกเราในวันนี้ถึงการดีซึ่งได้ทำแก่คนป่วยนี้ว่า เขาหายเป็นปกติด้วยเหตุอันใดแล้ว

10 ก็ให้ท่านทั้งหลายกับบรรดาชนอิสราเอลทราบเถิดว่า โดยพระนามของพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน และซึ่งพระเจ้าได้ทรงโปรดให้คืนพระชนม์ โดยพระองค์นั้นแหละชายคนนี้ได้หายโรคเป็นปกติแล้วจึงยืนอยู่ต่อหน้าท่าน

11 พระองค์เป็น 'ศิลา' ที่ท่านทั้งหลายผู้เป็น 'ช่างก่อได้ปฏิเสธเสีย' ได้กลับกลายเป็นศิลา 'มุมเอกแล้ว'

12 ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า"

พวกสาวกได้รับการข่มขู่
แต่มิได้ถูกฆ่าเสีย

13 เมื่อเขาเห็นความกล้าหาญของเปโตรกับยอห์น และรู้ว่าท่านทั้งสองขาดการศึกษาและเป็นคนมีความรู้ น้อยก็ประหลาดใจ แล้วสำนึกว่าคนทั้ง

(1) มธ 22:23 (6) ลก 3:2; ยน 11:49; 18:13 (7) อพย 2:14; มธ 21:23; กจ 7:27
 (8) ลก 12:11-12 (10) กจ 2:22, 24 (11) สดต 118:22; อสย 28:16; มธ 21:42
 (12) มธ 1:21; ยน 14:6; กจ 10:43; 1 ทธ 2:5 (13) มธ 11:25; 1 คร 1:27

สองเคยอยู่กับพระเยซู
14 เมื่อเขาเห็นคนนั้นที่หายโรค
ยืนอยู่กับเปโตรและยอห์น เขา
ก็ไม่มีข้อคัดค้านที่จะพูดขึ้นได้
15 แต่เมื่อเขาสั่งให้เปโตรและ
ยอห์นออกไปจากที่ประชุมสภา
แล้ว เขาจึงปรึกษากัน

16 ว่า "เราจะทำอย่างไรกับคน
ทั้งสองนี้ เพราะการที่เขาได้
กระทำการอัศจรรย์อันเด่นก็ได้
ปรากฏแก่คนทั้งปวงที่อยู่ในกรุง
เยรูซาเล็มแล้ว และเราปฏิเสธ
ไม่ได้

17 แต่ให้เราขูเขาอย่างแข็งแรง
ห้ามมิให้พูดอ้างชื่อ^๑นั้นกับผู้
หนึ่งผู้ใดเลย เพื่อเรื่องนี้จะไม่
ได้เลื่องลือแพร่หลายไปในหมู่
คนทั้งปวง"

18 เขาจึงเรียกเปโตรและยอห์น
มา แล้วห้ามปรามเด็ดขาดไม่ให้
พูดหรือสอนออกพระนามของ
พระเยซูอีกเลย

19 ฝ่ายเปโตรและยอห์นตอบ
เขาว่า "การที่จะฟังท่านมากกว่า
ฟังพระเจ้าจะเป็นการถูกต้องใน
สายพระเนตรของพระเจ้าหรือ
ขอท่านทั้งหลายพิจารณาเหตุเกิด

20 ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่พูดตามที่
เห็นและได้ยินนั้นก็ไม่ได้"

21 เมื่อเขาขูสาทับท่านทั้งสอง
นั้นอีกแล้วก็ปล่อยไป ไม่เห็นมี
เหตุที่จะทำโทษท่านอย่างไรได้

เพราะกลัวคนเหล่านั้น เหตุว่า
คนทั้งหลายได้สรรเสริญพระเจ้า
เนื่องด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น
22 ด้วยว่าคนที่หายโรคโดยการ
อัศจรรย์นั้น มีอายุกว่าสี่สิบปี
แล้ว

**พวกคริสเตียนประกอบด้วย
พระวิญญูณอีกครั้งหนึ่ง**

23 เมื่อเขาปล่อยท่านทั้งสอง
แล้ว ท่านจึงไปหาพวกของท่าน
เล่าเรื่องทั้งสิ้นที่พวกปุโรหิต
ใหญ่และพวกผู้ใหญ่ได้ว่าแก่
ท่าน

24 เมื่อเขาทั้งหลายได้ฟังจึง
พร้อมใจกันเปล่งเสียงทูลพระ
เจ้าว่า "พระองค์เจ้าข้า ผู้เป็น
พระเจ้าซึ่งได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์
แผ่นดินโลก ทะเล และสรรพสิ่ง
ที่มีอยู่ในที่เหล่านั้น

25 พระองค์ตรัสไว้ด้วยปากของ
ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ว่า
"เหตุใดชนต่างชาติจึงกระทำโก-
ลาหลชัน และชนชาติทั้งหลาย
คิดอ่านในการที่ไร้ประโยชน์

26 บรรดาภคิตรีย์แห่งแผ่นดิน
โลกตั้งตนเองขึ้น และนักปก
ครองชุมนุมกันต่อสู้องค์พระผู้
เป็นเจ้าและพระคริสต์ของพระ
องค์"

27 ความจริงทั้งเฮโรดและ
ปอนทิอัสปีลาต กับพวกต่าง
ประเทศและชนชาติอิสราเอลได้

(14) กจ 3:11 (16) ยน 11:47; กจ 3:7-10 (18) กจ 5:28, 40 (19) กจ 5:29

(20) กจ 1:8; 1 ยน 1:1, 3 (21) มธ 15:31; ลก 20:6; กจ 3:7 (23) กจ 2:44-46

(24) อพย 20:11; 2 พกษ 19:15; นหม 9:6 (25) สดต 2:1 (27) มธ 26:3; ลก 1:35

ชุมนุมกันต่อสู้อัครทูตผู้เผยพระวจนะ
ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ซึ่งทรง
เจิมไว้แล้ว

28 ให้กระทำสิ่งสารพัดตามที่
พระหัตถ์และพระดำริของพระ
องค์ได้กำหนดตั้งแต่ก่อนมา
แล้วให้เกิดขึ้น

29 บัดนี้พระองค์เจ้าข้า ขอ
โปรดทอดพระเนตรการชู้ของ
เขา และโปรดประทานให้ผู้รับ
ใช้ของพระองค์กล่าวถ้อยคำของ
พระองค์ด้วยใจกล้า

30 เมื่อพระองค์ได้ทรงเหยียด
พระหัตถ์ของพระองค์ออกรักษา
โรคให้หาย และได้โปรดให้
หมายสำคัญกับการมหัศจรรย์
บังเกิดขึ้นโดยพระนามแห่ง
พระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของ
พระองค์”

31 เมื่อเขาอธิษฐานแล้ว ที่
ซึ่งเขาประชุมอยู่นั้นได้หัวนไหว
และคนเหล่านั้น ประกอบ
ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้
กล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วย
ใจกล้าหาญ

ใจเป็นหนึ่งเดียว

ทุกสิ่งเป็นของกลาง

และอำนาจในท่ามกลาง

พวกคริสเตียน

32 คนทั้งปวงที่เชื่อนั้นเป็นน้ำ
หนึ่งใจเดียวกัน และไม่มีใคร
อ้างว่าสิ่งของที่ตนมีอยู่เป็นของ

ตน แต่ทั้งหมดเป็นของกลาง
33 อัครสาวกจึงเป็นพยานด้วย
ฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งถึงการคืนพระ
ชนม์ของพระเยซูเจ้า และพระ
คุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่กับเขาทุก
คน

34 และในพวกศิษย์ไม่มีผู้ใดขัด
สน เพราะผู้ใดมีไร่นาบ้านเรือน
ก็ขายเสีย และได้นำเงินค่าของ
ที่ขายได้นั้นมา

35 วางไว้ที่เท้าของอัครสาวก
อัครสาวกจึงแจกจ่ายให้ทุกคน
ตามที่ต้องการ

36 ฝ่ายโยเสส ที่อัครสาวกเรียก
ว่า บาร์นาบัส (แปลว่าลูกแห่ง
การหนุนน้ำใจ) เป็นพวกเลวี
ชาวเกาะไซปรัส

37 มีที่ดินก็ขายเสียและนำเงิน
ค่าที่นั่นมาวางไว้ที่เท้าของอัคร-
สาวก

อานาเนียและสัปปิรา

ถึงแก่ความตาย

5 แต่มีชายคนหนึ่งชื่ออานา-
เนียกับภรรยาชื่อสัปปิราได้
ขายที่ดินของตน

2 และเงินค่าที่ดินส่วนหนึ่งเขา
ยักเก็บไว้ ภรรยาของเขารู้ด้วย
และอีกส่วนหนึ่งเขานำมาวางไว้
ที่เท้าของอัครสาวก

3 ฝ่ายเปโตรจึงถามว่า “อานา-
เนีย เหตุไฉนซาดานจึงทำให้ใจ
ของเจ้าเต็มไปด้วยการมุสาต่อ

(28) กจ 2:23 (29) กจ 4:13; อฟ 6:19 (30) กจ 2:43; 5:12 (31) กจ 2:2, 4; 4:29

(32) กจ 2:44; รม 15:5; 2 คร 13:11; ฟป 1:27 (33) กจ 1:8 (34) มธ 19:21

(35) กจ 2:45 (37) กจ 4:34 (3) กตว 30:2; พบญ 23:21; ปญจ 5:4; มธ 4:10

พระวิญญาณบริสุทธิ์ และทำให้
เจ้าเก็บค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้

4 เมื่อที่ดินยังอยู่ที่มือของเจ้ามิ
ใช่หรือ เมื่อขายแล้วเงินก็ยังอยู่
ในอำนาจของเจ้ามิใช่หรือ มี
เหตุอะไรเกิดขึ้นให้เจ้าคิดในใจ
เช่นนั้นเล่า เจ้ามิได้มูสาต่อ
มนุษย์แต่ได้มูสาต่อพระเจ้า”

5 เมื่ออานาเนียได้ยินคำเหล่านี้
นั้นก็ล้มลงตาย และเมื่อคนทั้ง
ปวงได้ยินเรื่องก็พากันสะดุ้งตก
ใจกลัวอย่างยิ่ง

6 พวกคนหนุ่มก็ลุกขึ้นท้อศพ
เขาไว้แล้วหามเอาไปฝัง

7 หลังจากนั้นประมาณสามชั่ว
โมง ภรรยาของเขายังไม่ทราบ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงเข้าไป

8 ฝ่ายเปโตรถามนางว่า “เจ้าชาย
ที่ดินได้ราคาเท่านี้หรือ จง
บอกเราเถิด” หญิงนั้นจึงตอบว่า
“ได้เท่านี้เจ้าคะ”

9 เปโตรจึงถามนางว่า “ไหนเจ้า
ทั้งสองได้พร้อมใจกันทดลอง
พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็น
เจ้าเล่า จงดูเถิด เท้าของพวก
คนที่ฝังศพสามีของเจ้าก็อยู่ที่
ประตู และเขาจะหามศพของ
เจ้าออกไปด้วย”

10 ในทันใดนั้นนางก็ล้มลงตาย
แทบเท้าของเปโตร และพวก
คนหนุ่มได้เข้ามาเห็นว่าหญิง
นั้นตายแล้ว จึงได้หามศพออก

ไปฝังไว้ข้างสามีของนาง

11 ความเกรงกลัวอย่างยิ่งเกิด
ขึ้นในคริสตจักร และในหมู่คน
ทั้งปวงที่ได้ยินเหตุการณ์นั้น

คนจำนวนมาก

หายจากโรคต่าง ๆ

12 มีหมายสำคัญและการมหัศ-
จรรย์หลายอย่างซึ่งอัครสาวกได้
ทำด้วยมือของตนในหมู่ประชา
ชน (พวกสาวกอยู่พร้อมใจกัน
ในเฉลียงของซาโลมอน

13 และคนอื่น ๆ ไม่อาจเข้ามาอยู่
ด้วย แต่ประชาชนเคาะรพพวก
เขามาก

14 มีชายหญิงเป็นอันมากที่เชื่อ
ถือ ได้เข้ามาเป็นสาวกขององค์
พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าก่อน)

15 จนเขาห้ามคนเจ็บป่วยออกไป
ไปที่ถนนวางบนที่นอนและแคร่
เพื่อเมื่อเปโตรเดินผ่านไป อย่าง
น้อยเงาของท่านจะได้ถูกเขาบาง
คน

16 ประชาชนได้ ออกมาจาก
เมืองที่อยู่ล้อมรอบกรุงเยรูซา-
เล็ม พาคนป่วยและคนที่มีผี
โสโครกเบียดเบียนมาและทุก
คนก็หาย

คริสเตียนถูกข่มเหง

กักขัง และการข่มขู่

17 ฝ่ายมหาปุโรหิตและพรรค
พวกของท่านก็ลุกขึ้น (คือพวก
สะดูสี) มีความโกรธอย่างยิ่ง

(5) อสค 11:13; กจ 5:10-11 (6) ยน 19:40 (9) มธ 4:7; กจ 5:3-4 (10) อสค 11:13
(11) กจ 2:43 (12) กจ 2:43; รม 15:19; 2 คร 12:12; สบ 2:4 (13) ยน 9:22
(15) มธ 9:21; กจ 19:12 (16) มก 16:17-18; ยน 14:12 (17) มธ 3:7; กจ 4:1-2, 6

18 จึงได้จับพวกอัครสาวกจำไว้ในคุกหลวง

19 แต่ในเวลากลางคืน ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้มาเปิดประตูคุก พาอัครสาวกออกไป บอกว่า

20 “จงไปยืนในพระวิหาร ประกาศบรรดาข้อความแห่งชีวิตนี้ให้ประชาชนฟัง”

21 เมื่ออัครสาวกได้ยินอย่างนั้น พอเวลารุ่งเช้าจึงเข้าไปสั่งสอนในพระวิหาร ฝ่ายมหาปุโรหิตกับพรรคพวกของท่านได้เรียกประชุมสภา พร้อมกับบรรดาผู้เฒ่าทั้งหมดของชนอิสราเอล แล้วใช้คนไปที่ คุกให้พาอัครสาวกออกมา

22 แต่เมื่อเจ้าพนักงานไปถึงก็ไม่พบพวกอัครสาวกในคุก จึงกลับมารายงาน

23 ว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นคุกปิดอยู่มั่นคงและคนเฝ้าก็ยืนอยู่หน้าประตู ครั้นเปิดประตูแล้วก็ไม่เห็นผู้ใดอยู่ข้างใน”

24 เมื่อมหาปุโรหิตและนายทหารรักษาพระวิหารกับพวกปุโรหิตใหญ่ได้ยินคำเหล่านี้ก็ฉงนสนเท่ห์ในเรื่องของอัครสาวกว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป

25 มีคนหนึ่งมาบอกเขาว่า “ดูเถิด คนเหล่านั้นซึ่งท่านทั้งหลายได้จำไว้ในคุกกำลังยืนสั่ง

สอนคนทั้งปวงอยู่ในพระวิหาร”
26 แล้วนายทหารรักษาพระวิหารกับพวกเจ้าพนักงานจึงได้ไปพาพวกอัครสาวกมาโดยดี เพราะกลัวว่าคนทั้งปวงจะเอาหินขว้าง

27 เมื่อเขาได้พาพวกอัครสาวกมาแล้วก็ให้ยืนหน้าสภา มหาปุโรหิตจึงถาม

28 ว่า “เราได้กำชับพวกเจ้าอย่างแข็งแรงมิให้สอนออกซื่อนี้ก็ดูเถิด เจ้าได้ให้คำสอนของเจ้าแพร่ไปทั่วกรุงเยรูซาเล็ม และปรารถนาให้ความผิดเนื่องด้วยโลหิตของผู้นั้นตกอยู่กับเรา”

เปโตรได้ฟ้องสภา

29 ฝ่ายเปโตรกับอัครสาวกอื่น ๆ ตอบว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์

30 พระเยซูซึ่งท่านทั้งหลายได้ฆ่าเสียโดยแขวนไว้ที่ต้นไม้ นั้นพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราได้ทรงบันดาลให้เป็นขึ้นมาใหม่

31 พระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ไว้ด้วยพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ให้เป็นเจ้าชายและองค์พระผู้ช่วยให้รอด เพื่อจะให้ชนอิสราเอลกลับใจใหม่ แล้วจะทรงโปรดยกความผิดบาปของเขา

32 เราทั้งหลายจึงเป็นพยาน

(18) ลก 21:12; กจ 4:3 (19) มธ 1:20; ลก 1:11 (20) ยน 6:63 (21) กจ 4:5-6 (24) ลก 22:4; กจ 4:1 (26) มธ 21:26 (28) มธ 23:35; กจ 2:23 (29) กจ 4:19 (30) กจ 3:13; กท 3:13 (31) มธ 1:21; มก 16:19 (32) ยน 15:26-27; กจ 2:4

ของพระองค์ถึงเรื่องเหล่านี้และพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานให้ทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์นั้นก็เป็พยานด้วย” 33 เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินอย่างนี้ ก็รู้สึกบอดใจ คิดกันว่าจะฆ่าพวกอัครสาวกเสีย

กามาลิเอลเข้าขัดขวาง

ทำให้พวกอัครสาวก

ไม่ถูกฆ่าตาย

34 แต่คนหนึ่งชื่อ กามาลิเอล เป็นพวกฟาริสี และเป็นธรรมาจารย์ฝ่ายพระราชบัญญัติ เป็นที่นับถือของประชาชน ได้ยืนขึ้นในสภาแล้วสั่งให้พาพวกอัครสาวกออกไปเสียภายนอกครู่หนึ่ง

35 ท่านจึงได้กล่าวแก่เขาว่า “ท่านชนชาติอิสราเอล ซึ่งท่านหวังจะทำแก่คนเหล่านี้ จงระวังตัวให้ดี

36 เมื่อคราวก่อนมีคนหนึ่งชื่อ ธูดาสอวดตัวว่าเป็นผู้วิเศษ มีผู้ชายติดตามประมาณสี่ร้อยคน แต่ธูดาสถูกฆ่าเสีย คนทั้งหลายซึ่งได้เชื่อฟังเขาก็กระจัดกระจายสาบสูญไป

37 ภายหลังผู้นี้มีอีกคนหนึ่งชื่อ ยูดาสเป็นชาวกาลิลี ได้ปรากฏขึ้นในคราวจุดบัญญัติสามะโนคริวและได้เกลี้ยกล่อมผู้คนให้ติดตามตัวไปเป็นอันมาก ผู้นั้น

ก็พิฆาตด้วย และคนทั้งหลายที่ได้เชื่อฟังเขาก็กระจัดกระจายไป 38 ในกรณีนี้ ข้าพเจ้าจึงว่าแก่ท่านทั้งหลายว่า จงปล่อยคนเหล่านี้ไปตามเรื่อง อย่าทำอะไรแก่เขาเลย เพราะว่าถ้าความคิดหรือกิจการนี้มาจากมนุษย์ก็จะล้มละลายไปเอง

39 แต่ถ้ามาจากพระเจ้า ท่านทั้งหลายจะทำลายเสียก็ไม่ได้ เกือบกว่าท่านกลับจะเป็นผู้สู้รบกับพระเจ้า”

สาวกที่ถูกข่มเหงยังคงยินดี

และเป็นพยานฝ่ายพระคริสต์

40 เขาทั้งหลายจึงยอมเห็นด้วยกับกามาลิเอล และเมื่อได้เรียกพวกอัครสาวกเข้ามาแล้ว จึงเสียนและกำชับไม่ให้ออกพระนามของพระเยซู แล้วก็ปล่อยไป 41 พวกอัครสาวกจึงออกไปให้พ้นหน้าสภาด้วยความยินดีที่เห็นว่า ตนสมจะได้รับภาระหลู่เกียรติเพราะพระนามของพระองค์นั้น

42 ที่ในพระวิหารและตามบ้านเรือน เขาได้สั่งสอนและประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ ทุก ๆ วันมิได้ขาด

ผู้ช่วยศิษยาภิบาล

พวกแรก

6 ในคราวนั้น เมื่อศิษย์กำลังทวีมากขึ้น พวกกรีกบ่น

(33) กจ 2:37; 7:54 (34) กจ 22:3 (39) กจ 7:51; 9:5; 1 คร 1:25

(40) มธ 10:17; กจ 4:18 (41) 1 ปด 4:13, 16

(42) กจ 2:46; กจ 4:20, 29 (1) กจ 2:41; 4:4, 35; 9:29; 11:20, 29

ดิเตียนพวกฮีบรูเพราะในการ
แจกทานทุกวันนั้น เขาเว้นไม่
ได้แจกให้พวกแม่่ม่ายชาวกรีก
2 ฝ่ายอัครสาวกทั้งสิบสองคนจึง
เรียกบรรดาศิษย์ให้มาหาเขา
แล้วกล่าวว่า "ซึ่งเราจะละเลย
พระวาระของพระเจ้ามิไปแจก
อาหารก็หาควรไม่
3 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จง
เลือกเจ็ดคนในพวกท่านที่มีชื่อ
เสียงดี ประกอบด้วยพระวิญ-
ญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา เรา
จะตั้งเขาไว้ดูแลการงานนี้
4 ฝ่ายพวกเราจะขะมักเขม้น
อธิษฐานและสั่งสอนพระวาระ
เสมอไป"
5 คนทั้งหลายเห็นชอบกับคำนี้
จึงเลือกสเทเฟน ผู้ประกอบด้วย
ความเชื่อและพระวิญญาณบริ-
สุทธิ์ กับฟีลิป โปโรโครัส นิกา-
โนร์ ทิโมน ปารเมนัส และนิโค-
เลาส์ชาวเมืองอันทิโอก ซึ่งเป็น
ผู้เข้าจารีตฝ่ายศาสนายิว
6 คนทั้งเจ็ดนี้ เขาให้มาอยู่ต่อ
หน้าพวกอัครสาวก และเมื่อ
พวกอัครสาวกได้อธิษฐานแล้ว
จึงได้วางมือบนเขา
7 การประกาศพระวาระของพระ
เจ้าได้เจริญขึ้น และจำพวกศิษย์
ก็ทวีขึ้นเป็นอันมากในกรุงเยรู-
ซาเล็ม และพวกปุโรหิตเป็นอัน
มากก็ได้เชื่อฟังในความเชื่อนั้น

สเทเฟนถูกกล่าวหาและ เผชิญหน้ากับความตาย

8 ฝ่ายสเทเฟนประกอบด้วย
ความเชื่อและฤทธิ์เดช จึงกระ-
ทำการหัตถ์จรรยและการอัศ-
จรรยใหญ่ท่ามกลางประชาชน
9 แต่มีบางคนมาจากธรรมศาลา
ที่เรียกว่า ธรรมศาลาของพวก
ลิเบเรติน มีทั้งชาวไซรีน ชาว
อเล็กซานเดอร์ กับบางคนจาก
ซีลีเซียและเอเซีย ได้ลุกขึ้นพาด
กันมาโต้เถียงกับสเทเฟน
10 คนเหล่านั้นสู้สติปัญญาและ
น้ำใจของท่านเมื่อท่านกล่าว
แก่เขาไม่ได้

11 เขาจึงลอบปลุกพยานเท็จว่า
"เราได้ยินคนนี้พูดหมิ่นประมาท
ต่อโมเสสและต่อพระเจ้า"

12 เขายุยงคนทั้งปวงและพวกผู้
ใหญ่กับพวกธรรมาจารย์ แล้ว
เข้ามาจับสเทเฟนและนำไปยัง
สภา

13 ให้พยานเท็จมากล่าวว่า "คน
นี้พูดหมิ่นประมาทสถานบริ-
สุทธิ์นี้ และพระราชบัญญัติไม่
หยุดเลย

14 เพราะเราได้ยินเขาว่า พระ
เยซูชาวนาซาเร็ธนี้ จะทำลาย
สถานที่นี้ และจะเปลี่ยนธรรม
นิยมซึ่งโมเสสให้ไว้แก่เรา"

15 พวกสมาชิกสภาต่างเพ่งดู
สเทเฟน เห็นหน้าของท่าน

(2) อพย 18:17 (3) 1 ทธ 3:7-13 (4) กจ 2:42 (5) กจ 6:3; 8:5, 26; วว 2:6, 15
(6) กจ 1:24; 2 ทธ 1:6 (7) ยน 12:42; กจ 12:24 (8) กจ 2:43; 5:12; 8:15; 14:3
(10) ลก 21:15 (11) 1 พกษ 21:10, 13 (14) กจ 10:38; 25:8

เหมือนหน้าทูตสวรรค์
7 มหาปุโรหิตจึงถามว่า "เรื่อง
นี้จริงหรือ"

สเทพนได้เล่าถึง
การที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้
กับชนชาติอิสราเอล

2 ฝ่ายสเทพนจึงตอบว่า "ท่าน
ทั้งหลาย พี่น้องและบรรดาท่าน
ผู้อาวุโส ขอฟังเถิด พระเจ้าแห่ง
สง่าราศีได้ปรากฏแก่อับราฮัม
บิดาของเรา เมื่อท่านยังอยู่ใน
ประเทศเมโสโปเตเมียก่อนที่
ไปอาศัยอยู่ในเมืองฮาราน

3 และได้ตรัสกับท่านว่า 'เจ้าจง
ออกไปจากประเทศของเจ้า จาก
ญาติพี่น้องของเจ้า ไปยังแผ่นดิน
ที่เราจะชี้ให้เจ้าเห็น'

4 อับราฮัมจึงออกจากแผ่นดิน
ของชาวเคลเตียไปอาศัยอยู่ที่
เมืองฮาราน หลังจากบิดาของ
ท่านสิ้นชีพแล้ว พระองค์ทรงให้
ท่านออกจากที่นั่น มาอยู่ใน
แผ่นดินนี้ที่ท่านทั้งหลายอาศัย
อยู่ทุกวันนี้

5 แต่พระองค์ไม่ทรงโปรดให้
อับราฮัมมีมรดกในแผ่นดินนี้
แม้เท่าฝ่าเท้าก็ไม่ได้ และขณะ
เมื่อท่านยังไม่มีบุตร พระองค์
ทรงสัญญาไว้ว่าจะให้แผ่นดินนี้
เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านและ
เชื้อสายของท่านที่มาภายหลัง
ท่าน

6 พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เชื้อสาย
ของท่านจะไปอาศัยอยู่ในต่าง
ประเทศ และชาวประเทศนั้นจะ
เอาเขาเป็นทาส และจะข่มเหง
เขาเป็นเวลาสี่ร้อยปี

7 พระเจ้าตรัสว่า 'และเราจะ
พิพากษาประเทศที่เขาจะเป็น
ทาสนั้น ภายหลังเขาจะออกมา
และปรนนิบัติเรา ณ สถานที่นี้'

8 พระองค์ได้ทรงตั้งพันธสัญญา
พิธีเข้าสู่หน้ตไว้กับอับราฮัม
เหตุฉะนั้น เมื่ออับราฮัมให้กำ-
เนิดบุตรชื่ออิสอัค จึงให้เข้า
สู่หน้ตในวันที่แปด อิสอัคให้
กำเนิดบุตรชื่อยาโคบ และ
ยาโคบให้กำเนิดบุตรสิบสองคน
ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของเรา

9 ฝ่ายบรรพบุรุษเหล่านั้นคิด
อิจฉาโยเซฟจึงขายเขาไปยัง
ประเทศอียิปต์ แต่พระเจ้าทรง
สถิตกับโยเซฟ

10 ทรงโปรดช่วยโยเซฟให้พ้น
จากความทุกข์ลำบากทั้งสิ้นและ
ทรงให้ท่านเป็นที่โปรดปราน
และมีสติปัญญาในสายพระเนตร
ของฟาโรห์ กษัตริย์ของประเทศ
อียิปต์ ท่านจึงตั้งโยเซฟให้เป็น
ผู้ปกครองประเทศอียิปต์กับทั้ง
พระราชสำนักของท่าน

11 แล้วบังเกิดการกันดารอา-
หารทั่วแผ่นดินอียิปต์และแผ่น
ดินคานาอัน และมีความลำบาก

(2) ปฐก 11:31; สดต 29:3; กจ 22:1 (3) ปฐก 12:1 (4) ปฐก 11:31 (5) ปฐก 12:7
(6) ปฐก 15:13; อพย 3:12; 14:13-31 (8) ปฐก 17:9-14; 21:1-5
(9) ปฐก 37:4, 11, 28; 39:2, 21, 23 (10) ปฐก 41:38-44 (11) ปฐก 41:54; 42:5

มาก บรรพบุรุษของเราจึงไม่มีอาหาร

12 ฝ่ายยาโคบเมื่อได้ยินว่า มีข้าวอยู่ในประเทศอียิปต์ จึงใช้บรรพบุรุษของเราไปเป็นครั้งแรก

13 พ่อคราวที่สองโยเซฟก็สำแดงตัวให้พี่น้องรู้จัก และให้ฟาโรห์รู้จักวงศ์ญาติของตนด้วย

14 ฝ่ายโยเซฟจึงได้เชิญยาโคบ บิดากับบรรดาญาติของตนเจ็ดสิบห้าคนให้มาหา

15 ยาโคบได้ลงไปยังประเทศอียิปต์ แล้วทำนากับพวกบรรพบุรุษของเราได้สิ้นชีพ

16 เขาจึงได้นำศพไปฝังไว้ในเมืองเซเคมในอูโมงค์ที่อับราฮัมเอาเงินจำนวนหนึ่งซื้อจากบุตรชายของฮาโมร์บิดาของเซเคม

17 เมื่อใกล้เวลาตามพระสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ปฏิญาณไว้กับอับราฮัม ประชาชาติอิสราเอลได้ทวีมากขึ้นในประเทศอียิปต์

18 จนกระทั่งกษัตริย์องค์หนึ่งซึ่งไม่รู้จักโยเซฟได้ขึ้นเสวยราชย์

19 กษัตริย์องค์นั้นได้ทรงออกอุบายทำกับญาติของเรา ช่มเหงบรรพบุรุษของเรา บังคับให้ทาสลูกอ่อนของเขาเสียไม่ให้มีชีวิตรอดอยู่ได้

20 คราวนั้นโมเสสเกิดมามีรูป

ร่างงดงาม เขาจึงได้เลี้ยงไว้ในบ้านบิดาจนครบสามเดือน 21 และเมื่อลูกอ่อนนั้นถูกทิ้งไว้ นอกบ้านแล้ว ราชธิดาของฟาโรห์จึงรับมาเลี้ยงไว้ต่างบุตรชายของตน

22 ฝ่ายโมเสสจึงได้เรียนรู้ในวิชาการทุกอย่างของชาวอียิปต์ มีความเฉียบแหลมมากในการพูดและกิจการต่างๆ

23 แต่ครั้งโมเสสมีอายุได้สี่สิบปีเต็มแล้ว ก็นึกอยากจะไปเยี่ยมญาติพี่น้องของตน คือชนชาติอิสราเอล

24 เมื่อท่านได้เห็นคนหนึ่งถูกช่มเหงจึงเข้าไปช่วย โดยฆ่าชาวอียิปต์ซึ่งเป็นผู้กดขี่นั้นเป็นการแก้แค้น

25 ด้วยคิดว่าญาติพี่น้องคงเข้าใจว่า พระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้รอดด้วยมือของตน แต่เขาหาเข้าใจดังนั้นไม่

26 วันรุ่งขึ้นโมเสสได้เข้ามาพบเขาขณะวิวาทกัน ก็อยากจะให้เขากลับตีกันอีก จึงกล่าวว่า 'เพื่อนเอ๋ย ท่านเป็นพี่น้องกัน ไฉนจึงทำร้ายกันเล่า'

27 ฝ่ายคนที่ช่มเหงเพื่อนนั้นจึงผลักโมเสสออกไปและกล่าวว่า 'ใครแต่งตั้งเจ้าให้เป็นผู้ครอบครองและผู้พิพากษาพวกเรา'

28 เจ้าจะฆ่าเราเสียเหมือนฆ่า

(12) ปฐก 42:1-2 (13) ปฐก 45:4, 16 (14) ปฐก 45:9, 27 (15) ปฐก 46:1-7; 49:33 (16) ปฐก 23:16 (17) ปฐก 15:13; อพย 1:7 (18) อพย 1:8 (19) อพย 1:22 (20) อพย 2:1 (21) อพย 2:3-10 (22) ลก 24:19 (23) อพย 2:11 (27) อพย 2:14

ชาวอียิปต์เมื่อวานนี้หรือ'
 29 เมื่อโมเสสได้ยื่นคำนั้นจึงหนี
 ไปอาศัยอยู่ที่แผ่นดินมีเดีย
 และให้กำเนิดบุตรชายสองคน
 ที่นั่น
 30 ครั้นล่วงไปได้สี่สิบปีแล้ว
 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระ
 ผู้เป็นเจ้ามาปรากฏแก่โมเสสใน
 เปลวไฟที่พุ่มไม้ ในถิ่นทุรกัน-
 ดารแห่งภูเขาซีนาย
 31 เมื่อโมเสสเห็นก็ประหลาด
 ใจด้วยเรื่องนิมิตนั้น ครั้นเข้าไป
 ดูใกล้ ๆ ก็มีพระสุรเสียงขององค์
 พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขา
 32 ว่า 'เราเป็นพระเจ้าของ
 บรรพบุรุษของเจ้า เป็นพระเจ้า
 ของอับราฮัม เป็นพระเจ้าของ
 อิสอัค และเป็นพระเจ้าของยา-
 โคอับ' โมเสสจึงกลัวจนตัวสั่นไม่
 อาจมองดู
 33 ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าจึง
 ตรัสกับโมเสสว่า 'จงถอดรองเท้า
 ของเจ้าออกเสีย เพราะว่าที่
 ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์'
 34 ดูเถิด เราได้เห็นความทุกข์
 ของชนชาติของเราที่อยู่ในประ-
 เทศอียิปต์แล้ว และเราได้ยิน
 เสียงคร่ำครวญของเขา และเรา
 ลงมาเพื่อจะช่วยเหลือเขาให้รอด จง
 มาเถิด เราจะใช้เจ้าไปยังประ-
 เทศอียิปต์'
 35 โมเสสผู้นี้ซึ่งถูกเขาปฏิเสธ

โดยกล่าวว่า 'ใครแต่งตั้งเจ้าให้
 เป็นผู้ครอบครองและผู้พิพาก-
 ษาพวกเรา' โดยมีของทูต
 สวรรค์ซึ่งได้ปรากฏแก่ท่านที่
 พุ่มไม้ พระเจ้าทรงใช้โมเสส
 คนนี้ แลให้เป็นที่ผู้ครอบ
 ครอบและผู้ช่วยให้พ้น
 36 คนนี้แหละ เป็นผู้นำเขาทั้ง
 หลายออกมา โดยที่ได้ทำ
 การมหัศจรรย์และหมายสำคัญ
 ต่าง ๆ ในแผ่นดินอียิปต์ ที่ทะเล
 แดงและในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี
 37 โมเสสคนนี้แหละได้กล่าวแก่
 ชนชาติอิสราเอลว่า 'องค์พระผู้
 เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน
 ทั้งหลายจะทรงโปรดประทาน
 ศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งเหมือน
 อย่างเราให้แก่ท่านจากจำพวก
 พี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจง
 เชื่อฟังผู้นั้น'
 38 โมเสสนี้แหละได้อยู่กับพล
 ไพรในถิ่นทุรกันดาร กับทูต
 สวรรค์ซึ่งได้ตรัสแก่ท่านที่ภูเขา
 ซีนาย และอยู่กับบรรพบุรุษของ
 เราที่ได้รับพระดำรัสอันทรง
 ชีวิตมาให้เราทั้งหลาย
 39 บรรพบุรุษของเราไม่ยอม
 เชื่อฟังโมเสสผู้นี้ แต่ได้ผลักไส
 ท่านให้ไปจากเขา ด้วยมีใจ
 ปรารถนาจะกลับไปยังแผ่นดิน
 อียิปต์
 40 จึงกล่าวแก่อาโรนว่า 'ขอ

(29) อพย 2:15, 21-22; สบ 11:27 (30) อพย 3:1-10 (32) มธ 22:32 (33) อพย 3:5
 (34) อพย 2:24; สดต 105:26 (35) อพย 2:14 (36) อพย 12:41 (37) พบญ 18:15
 (38) อพย 19:3; พบญ 5:27; กท 3:19; สบ 5:12 (39) สดต 95:8-11 (40) อพย 32:1

สร้างพระให้แก่พวกข้าพเจ้าซึ่ง
จะนำพวกข้าพเจ้าไป ด้วยว่า
โมเสสคนนี้ได้นำข้าพเจ้าออก
มาจากประเทศอียิปต์เป็นอะไร
ไปเสียแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบ'

41 ในคราวนั้นเขาทั้งหลายได้
ทำรูปโคหนุ่ม และได้นำเครื่อง
สัตวบูชาถวายแก่รูปนั้น และ
มีเจียนต์ในสิ่งซึ่งมือของตนเอง
ได้ทำขึ้น

42 แต่พระเจ้าทรงหันพระ
พิทตร์ไปเสียและปล่อยให้เขา
นมัสการหมู่ดาวในท้องฟ้า ตาม
ที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์แห่ง
ศาสตพยากรณ์ว่า 'โอ วงศ์วาน
อิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้ฆ่าสัตวบูชา
เราและถวายเครื่องบูชาให้แก่
เราในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปี
หรือ

43 แล้วเจ้าทั้งหลายได้ห้ามพล
บลาของพระโมเสส และได้เอา
ดาวพระเรฟาน รูปพระที่เจ้าได้
กระทำขึ้นเพื่อกราบนมัสการรูป
นั้นต่างหาก เราจึงจะกวาดเจ้า
ทั้งหลายให้ไปอยู่พื้นเมืองบาบิโลนอีก'

44 บรรพบุรุษของเราเมื่ออยู่ใน
ถิ่นทุรกันดารก็มีพลบลาแห่ง
สักขีพยาน ตามที่พระองค์ทรง
สั่งไว้เมื่อตรัสกับโมเสสว่าให้ทำ
พลบลาตามแบบที่ได้เห็น

45 ฝ่ายบรรพบุรุษของเราที่มา

ภายหลัง เมื่อได้รับพลบลา
นั้นจึงชนตามเยชูไป เมื่อได้เข้า
ยึดแผ่นดินของบรรดาประชา
ชาติซึ่งพระเจ้าได้ทรงขับไล่ไป
ให้พื้นหน้าบรรพบุรุษของเรา
พลบลานั้นก็มิสู้มาจนถึง
สมัยดาวิด

46 ดาวิดนั้นมีความชอบจำเพาะ
พระพิทตร์พระเจ้า และมีใจ
ปรารถนาที่จะหาพระนิเวศสำ
หรับพระเจ้าของยาโคบ

47 แต่ซาโลมอนเป็นผู้ได้สร้าง
พระนิเวศสำหรับพระองค์

48 ถึงกระนั้นก็ดี องค์ผู้สูงสุด
หาได้ประทับในพระวิหาร
ซึ่งมีมนุษย์ได้ทำไว้ไม่ ตามที่
ศาสตพยากรณ์ได้กล่าวไว้ว่า

49 'องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า
สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา และ
แผ่นดินโลกเป็นแท่นรองเท้า
ของเรา เจ้าจะสร้างนิเวศอะไร
สำหรับเรา หรือที่พำนักของเรา
อยู่ที่ไหน

50 สิ่งเหล่านี้มือของเราได้กระ
ทำทั้งสิ้น มิใช่หรือ'

51 ท่านคนชาติหัวแข็งใจตั้งอู
ตึง ท่านทั้งหลายขัดขวางพระ
วิญญานบริสุทธิ์อยู่เสมอ บรรพ
บุรุษของท่านทำอย่างไร ท่านก็
ทำอย่างนั้นด้วย

52 มีใครบ้างในพวกศาสต
พยากรณ์ซึ่งบรรพบุรุษของท่าน

(41) อพย 32:6; พบญ 9:16 (42) 2 พกษ 21:3 (43) ยรม 25:9-12 (44) สบ 8:5

(45) ยชว 3:14; 2 ซมอ 6:2 (46) 2 ซมอ 7:1 (47) 1 พกษ 6:1-38 (48) 1 พกษ 8:27

(49) อสย 66:1 (50) สดต 102:25 (51) อพย 32:9; ลนต 26:41 (52) 2 พศต 36:16

มิได้ข่มเหง และเขาได้ฆ่าบรรดาคนที่พยากรณ์ถึงการเสด็จมาขององค์ผู้ชอบธรรม ซึ่งท่านทั้งหลายเป็นผู้ทรยศและผู้ฆาตกรรมพระองค์นั้นเสีย

53 คือท่านทั้งหลาย ผู้ที่ได้รับพระราชบัญญัติจากเหล่าทูตสวรรค์ แต่หาได้รักษาพระราชบัญญัตินั้นไม่”

พวกเขาได้เอาหิน

ขว้างสเทเฟน

54 เมื่อเขาทั้งหลายได้ยืนตั้งนั้นก็รู้สึกบาดใจ และขบเขี้ยวเคี้ยวฟันเข้าใส่สเทเฟน

55 ฝ่ายสเทเฟนประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เขม้นดูสวรรค์เห็นสง่าราศีของพระเจ้า และพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า

56 แล้วท่านได้กล่าวว่า “ดูเถิดข้าพเจ้าเห็นท้องฟ้าแหวกเป็นช่อง และบุตรมนุษย์ยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า”

57 แต่เขาทั้งปวงร้องเสียงดังและอุดหูวิ่งกรูกันเข้าไปยังสเทเฟน

58 แล้วขับไล่ท่านออกจากกรุงและเอาหินขว้าง ฝ่ายคนที่เป็นพยานปรักปรำสเทเฟนได้ฝากเสื้อผ้าของตนวางไว้ที่เท้าของชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อเฮโล

59 เขาจึงเอาหินขว้างสเทเฟน

เมื่อกำลังอ้อนวอนพระเจ้าอยู่ว่า “ข้าแต่พระเยซูเจ้า ขอทรงโปรดรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย”

60 สเทเฟนก็คุกเข่าลงร้องเสียงดังว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษเขาเพราะบาปนี้” เมื่อกล่าวเช่นนั้นแล้วก็สว่างกลับไป

เฮโลข่มเหงคริสตจักร

8 การที่เขาฆ่าสเทเฟนเสียนั้น เฮโลก็เห็นชอบด้วย คราวนั้นเกิดการข่มเหงคริสตจักรครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม และศิษย์ทั้งปวงนอกจากพวกอัครสาวกได้กระจัดกระจายไปทั่วแคว้นแค้วนยูเดียกับสะมาเรีย 2 ผู้ที่เกรงกลัวพระเจาก็ฝังศพสเทเฟนไว้ แล้วคร่ำครวญอาลัยถึงท่านอย่างยิ่ง

3 ฝ่ายเฮโลพยายามทำลายคริสตจักรโดยเข้าไปจุดลากชายหญิงจากทุกบ้านทุกเรือนเอาไปจำไว้ในคุก

คริสเตียนที่กระจัดกระจายไปได้นำจิตวิญญาณทั้งหลาย

มาถึงพระคริสต์

4 ฉะนั้นฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น

5 ส่วนฟีลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรียและประกาศเรื่องพระ

(53) อพย 20:1 (54) กจ 5:33 (55) อพย 24:17; กจ 6:5 (56) ดนล 7:13; มธ 3:16

(58) กจ 22:20 (59) สดต 31:5 (60) มธ 5:44; ลก 23:34 (1) กจ 8:4; 11:19

(2) ปฐก 23:2 (3) กจ 7:58; 1 คร 15:9; กท 1:13 (4) มธ 10:23 (5) กจ 6:5; 8:26

คริสตให้ชาวเมืองนั้นฟัง
6 ประชาชนก็พร้อมใจกันฟัง
ถ้อยคำที่ฟิลิปได้ประกาศเพราะ
เขาได้ยืนท่าหน้าพูดและได้เห็น
การอัศจรรย์ซึ่งท่านได้กระทำ
นั้น

7 ด้วยว่าผีโสโครกที่สิงอยู่ในคน
หลายคนได้พากันร้องด้วยเสียง
ดัง แล้วออกมาจากคนเหล่านั้น
และคนที่เปโตรอัมพาทกับคน
ง่อยก็หายเป็นปกติ

8 จึงเกิดความปลื้มปิติอย่างยิ่ง
ในเมืองนั้น

ซีโมน ผู้มีเวทมนตร์ มีใจเชื่อ
9 ยังมีชายคนหนึ่งชื่อซีโมนเคย
ทำเวทมนตร์ในเมืองนั้นมาก่อน
และได้ทำให้ชาวสะมาเรียพิศวง
หลงใหล เขายกตัวว่าเป็นผู้
วิเศษ

10 ฝ่ายคนทั้งปวงทั้งผู้ใหญ่ผู้
น้อยก็สนใจฟังคนนั้น แล้วว่า
"ชายคนนี้เป็นมหิทธิฤทธิ์ของ
พระเจ้า"

11 คนทั้งหลายนับถือเขาเพราะ
เขาได้ทำเวทมนตร์ให้คนทั้ง
หลายพิศวงหลงใหลมานานแล้ว

12 แต่เมื่อฟิลิปได้ประกาศเรื่อง
อาณาจักรของพระเจ้าและพระ
นามแห่งพระเยซูคริสต์แล้ว คน
ทั้งหลายก็เชื่อและรับบัพติศมา
ทั้งชายและหญิง

13 ฝ่ายซีโมนเองจึงเชื่อด้วย

เมื่อรับบัพติศมาแล้วก็อยู่กับ
ฟิลิปต่อไป และประหลาดใจที่
เห็นการอัศจรรย์กับหมายสำคัญ
ต่างๆซึ่งฟิลิปได้กระทำ

14 เมื่อพวกอัครสาวกซึ่งอยู่ใน
กรุงเยรูซาเล็มได้ยินว่า ชาวสะ-
มาเรียได้รับพระวจนะของพระ
เจ้าแล้ว จึงให้เปโตรกับยอห์น
ไปหาเขา

15 ครั้นเปโตรกับยอห์นลงไปถึง
ก็อธิษฐานเผื่อเขา เพื่อให้เขาได้
รับพระวิญญาณบริสุทธิ์

16 (ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์
ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตกับผู้ใด
เป็นแต่เขาได้รับบัพติศมาใน
พระนามแห่งพระเยซูเจ้าเท่านั้น)

17 เปโตรกับยอห์นจึงวางมือบน
เขา แล้วเขาทั้งหลายก็ได้รับพระ
วิญญาณบริสุทธิ์

18 เมื่อซีโมนเห็นว่า คนเหล่านี
นั้นได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์
ด้วยการวางมือของอัครสาวก
จึงนำเงินมาให้อัครสาวก

19 และว่า "ขอให้ข้าพเจ้ามีฤทธิ์
อย่างนี้ด้วย เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้า
จะวางมือบนผู้ใด ผู้นั้นจะได้
รับพระวิญญาณบริสุทธิ์"

20 ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่ซีโมน
ว่า "ให้เงินของเจ้าพินาศไปด้วย
กันกับเจ้าเถิด เพราะเจ้าคิดว่า
จะซื้อของประทานแห่งพระเจ้า

(7) มก 16:17 (9) กจ 5:36; 8:11; 13:6 (12) กจ 1:3; 8:4 (14) กจ 5:12, 29, 40

(15) กจ 2:38; 19:2 (16) มธ 28:19; กจ 2:38 (17) กจ 6:6; 19:6; ฮบ 6:2

(20) 2 พกษ 5:16; อสย 55:1; ดนล 5:17; มธ 10:8; กจ 2:38; 10:45; 11:17

ด้วยเงินได้

21 เจ้าไม่มีส่วนหรือส่วนแบ่งในการนี้เลย เพราะใจของเจ้าไม่ซื่อตรงในสายพระเนตรของพระเจ้า
22 เหตุฉะนั้น จงกลับใจใหม่จากการชั่วร้ายของเจ้านี้ และอธิษฐานขอพระเจ้าชะรอยพระองค์จะทรงโปรดยกความผิดซึ่งเจ้าคิดในใจของเจ้า

23 ด้วยเราเห็นว่าเจ้าจะต้องรับความขมขื่นและติดพันธนะแห่งความชั่วช้า

24 ฝ่ายซีโมนจึงตอบว่า "ขอท่านอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อข้าพเจ้าด้วย เพื่อเหตุการณ์ที่ท่านได้กล่าวแล้วนั้น จะไม่ได้อุบัติแก่ตัวข้าพเจ้าสักอย่างเดียว"

25 ครั้นพวกอัครสาวกเป็นพยานและประกาศพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ก็กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และได้ประกาศข่าวประเสริฐตามทางในหมู่บ้านชาวสะมาเรียหลายแห่ง

ชั้นที่ชาวเอธิโอเปีย ได้รับความรอด

26 แต่ทตสวรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้สั่งฟีลิปว่า "จงลุกขึ้นไปยังทิศใต้ตามทางที่ลงไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกาซา ซึ่งเป็นทางป่าทราย"

27 ฝ่ายฟีลิปก็ลุกขึ้นไป และตเถิด มีชาวเอธิโอเปียคนหนึ่งเป็นขันที เป็นข้าราชการของพระนางคานดาสี พระราชินีของชาวเอธิโอเปีย และเป็นนายคลังทรัพย์สินทั้งหมดของพระราชินีนั้น ได้มานมัสการในกรุงเยรูซาเล็ม 28 ขณะนั่งรถม้ากลับไป ท่านอ่านหนังสืออิสยาห์ศาสตาศาพยากรณ์อยู่

29 ฝ่ายพระวิญญาณตรัสสั่งฟีลิปว่า "จงเข้าไปให้ชิดรถม้าขึ้นเถิด"

30 ฟีลิปจึงวิ่งเข้าไปใกล้ และได้ยืนท่านอ่านหนังสืออิสยาห์ศาสตาศาพยากรณ์ จึงถามว่า "ซึ่งท่านอ่านนั้นท่านเข้าใจหรือ"

31 ขันทีจึงตอบว่า "ถ้าไม่มีใครอธิบายให้ ที่ไหนจะเข้าใจได้" ท่านจึงเชิญฟีลิปขึ้นนั่งรถกับท่าน

32 พระคัมภีร์ตอนที่ท่านอ่านอยู่นั้นคือข้อเหล่านี้ "เขาได้นำท่านเหมือนแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนลูกแกะที่เป็นใบ้อยู่หน้าผู้ตัดขนของมันฉันใด ท่านก็ไม่ประกาศของท่านเลยฉันนั้น"

33 ในคราวที่ท่านถูกเหยียดลงนั้น ท่านไม่ได้รับความยุติธรรมเสียเลย และผู้ใดเล่าจะประกาศเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน เพราะว่าชีวิตของท่านต้องถูก

(21) ยรม 17:9 (22) ดนล 4:27; 2 ทธ 2:25 (23) สบ 12:15

(24) ปฐก 20:7, 17; อพย 8:8; กตว 21:7; 1 พกษ 13:6; โยบ 42:8 (26) กจ 6:5

(27) 1 พกษ 8:41-42; สดต 68:31 (32) อสย 53:7-8; มธ 26:62 (33) ลก 23:1-25

ตัดเสียจากแผ่นดินโลกแล้ว'

34 ชั้นที่จึงถามฟิลิปว่า "ศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวอย่างนั้น เล็งถึงผู้ใด เล็งถึงตัวท่านเอง หรือเล็งถึงผู้อื่น บอกข้าพเจ้าเถิด"

35 ฝ่ายฟิลิปจึงเริ่มเล่าจับต้นกล่าวตามพระคัมภีร์ข้อนั้น ชี้แจงถึงเรื่องพระเยซู

36 ครั้นกำลังเดินทางไปก็มาถึงที่มีน้ำแห่งหนึ่ง ชั้นที่จึงบอกว่า "ดูเถิด มีน้ำ มีอะไรขีดช่องไม่ให้ข้าพเจ้ารับบัพติศมา"

37 และฟิลิปจึงตอบว่า "ถ้าท่านเต็มใจเชื่อท่านก็รับได้" และชั้นที่จึงตอบว่า "ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า"

38 แล้วท่านจึงสั่งให้หยุดรถม้า และคนทั้งสองลงไปอาบน้ำ ทั้งฟิลิปกับชั้นที่ ฟิลิปก็ให้ท่านรับบัพติศมา

39 เมื่อท่านทั้งสองขึ้นจากน้ำแล้ว พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับฟิลิปไปเสีย และชั้นที่นั้นไม่ได้เห็นท่านอีก จึงเดินทางต่อไปด้วยความยินดี

40 แต่มีผู้ได้พบฟิลิปที่เมืองอาโซทัส และเมื่อเดินทางมาท่านได้ประกาศข่าวประเสริฐในทุกเมืองจนท่านมาถึงเมืองซีซารียา

**เขาโลกกลับใจใหม่
อย่างน่าอัศจรรย์**

9 ฝ่ายเขาโลยังชู้คำรามกล่าวว่า จะมาศิษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสีย จึงไปหาหมาปู้โรหิต 2 ขอนั่งสือไปยังธรรมศาลาในเมืองตามัสกัส เพื่อว่าถ้าพบผู้ใดถือทางนั้นไม่ว่าชายหรือหญิงจะได้จับมัดพามายังกรุงเยรูซาเล็ม

3 เมื่อเขาโลเดินทางไปใกล้จะถึงเมืองตามัสกัส ในทันใดนั้นมีแสงสว่างส่องมาจากฟ้าล้อมตัวเขาไว้รอบ

4 เขาโลจึงล้มลงถึงดินและได้ยินพระสุรเสียงตรัสแก่เขาว่า "เขาโล เขาโลเอ๋ย เจ้าซ่มเหงเราทำไม"

5 เขาโลจึงทูลถามว่า "พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เราคือเยซู ที่เจ้าซ่มเหง ซึ่งเจ้าถือประตักก็ยกหนัก"

6 เขาโลก็ตัวสั่นและรู้สึกประหลาดใจจึงถามว่า "พระองค์เจ้าข้า พระองค์ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่เขาว่า "เจ้าจงลุกขึ้นเข้าไปในเมือง และเจ้าจะต้องทำประการใดจะมีคนบอกให้รู้"

7 คนทั้งหลายที่เดินทางไปด้วย

(35) ลก 24:27; กจ 17:2 (36) กจ 10:47 (37) มธ 16:16 (39) 1 พกษ 18:12

(40) กจ 21:8 (1) กจ 7:57; กท 1:13; 1 ทธ 1:13 (2) กจ 22:5 (3) กจ 22:6; 26:12

(4) มธ 25:40 (6) ลก 3:10; กจ 2:37; 16:30 (7) ดนล 10:7; ยน 12:29; กจ 22:9

กันก็ยืนนิ่งพูดไม่ออก ได้ยิน
พระสุรเสียงนั้นแต่ไม่เห็นใคร
8 ฝ่ายซาโลได้ลุกขึ้นจากพื้นดิน
เมื่อลืมนตาแล้วก็มองอะไรไม่
เห็น เขาจึงจูงมือท่านไปยังเมือง
ดามัสกัส

9 ท่านก็มีดมัวไปถึงสามวัน
และท่านมิได้กินหรือดื่มอะไร
เลย

10 ในเมืองดามัสกัสมีศิษย์คน
หนึ่งชื่ออานาเนีย องค์พระผู้
เป็นเจ้าได้ตรัสกับผู้นั้นโดยนิมิต
ว่า "อานาเนียเอ๋ย" อานาเนียจึง
ทูลตอบว่า "พระองค์เจ้าข้า ดู
เถิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้"

11 องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสกับ
เขาว่า "จงลุกขึ้น ไปที่ถนนที่
เรียกว่าถนนตรง ถามหาชายคน
หนึ่งชื่อซาโลชาวเมืองทาร์ซัส
อยู่ในบ้านของยูดาส เพราะดู
เถิด เขากำลังอธิษฐานอยู่

12 และในนิมิตเขาได้เห็นคน
หนึ่งชื่ออานาเนียเข้ามาวางมือ
บนเขา เพื่อเขาจะเห็นได้อีก"

13 แต่ อานาเนียทูลตอบว่า
"พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์
ได้ยินหลายคนพูดถึงคนนั้นว่า
เขาได้ทำร้ายวิสุทธิชนของพระ
องค์ในกรุงเยรูซาเล็มมาก

14 และในขณะนี้เขาได้อ่านางมา
จากพวกปุโรหิตใหญ่ ให้ผูกมัด
คนทั้งปวงที่ร้องออกพระนาม

ของพระองค์"

15 ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้
ตรัสกับท่านว่า "จงไปเถิด
เพราะว่าคนนั้นเป็นภานะที่เรา
ได้เลือกสรรไว้ สำหรับจะ
นำนามของเราไปยังประชาชาติ
กษัตริย์และชนชาติอิสราเอล

16 เพราะว่าเราจะสำแดงให้เขา
เห็นว่า เขาจะต้องทนทุกขลำ-
บากมากเท่าใดเพราะนามของ
เรา"

ซาโลได้ประกอบด้วย

พระวิญญูณบรสิฐธิ

และเริ่มเทศนาสั่งสอน

17 แล้วอานาเนียก็ไป และเข้า
ไปในบ้านวางมือบนซาโลกล่าว
ว่า "พี่ซาโลเอ๋ย องค์พระผู้
เป็นเจ้าคือพระเยซู ได้ทรง
ปรากฏแก่ท่านกลางทางที่ท่าน
มานั้น ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาเพื่อ
ท่านจะเห็นได้อีก และเพื่อท่าน
จะประกอบด้วยพระวิญญูณ
บรสิฐธิ"

18 และในทันใดนั้น มีอะไร
เหมือนเกล็ดตกจากตาของซา-
โล แล้วก็เห็นได้อีก ท่านจึงลุก
ขึ้นรับบัพติศมา

19 พอรับประทานอาหารแล้วก็
มีกำลังขึ้น ซาโลพักอยู่กับพวก
ศิษย์ในเมืองดามัสกัสหลายวัน

20 ท่านมิได้รื้อร่ ท่านประกาศ
ตามธรรมศาลา กล่าวเรื่องพระ

(10) กจ 22:12 (11) กจ 21:39 (13) กจ 9:1 (14) กจ 7:59; 1 คร 1:2; 2 ทธ 2:22

(15) กจ 13:2; รม 1:1; 1 คร 15:10; กท 1:15; อฟ 3:7-8; 1 ทธ 2:7; 2 ทธ 1:11

(16) กจ 20:23; 2 คร 4:11; กท 6:17; ฟป 1:29-30 (17) กจ 2:4 (19) กจ 26:20

คริสต์ว่า พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า

21 คนทั้งหลายที่ได้ยินก็พากันประหลาดใจแล้วว่า "คนนี้มีไข้หรือที่ได้ทำลายคนในกรุงเยรูซาเล็มที่ร้องออกพระนามนี้และเขามาที่นี่หวังจะผูกมัดพวกนั้นส่งให้พวกปุโรหิตใหญ่"

เขาไหลหลบหนีรอดได้

และได้รับการยอมรับ

ที่กรุงเยรูซาเล็ม

22 แต่เขาโลยังมีกำลังทวีขึ้นและทำให้พวกยิวในเมืองดามัสกัสนั่งอึ้งอยู่ โดยพิสูจน์ให้เขาเห็นว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์

23 ครั้นต่อมาอีกหลายวันพวกยิวได้ปรึกษากันจะฆ่าเขาโลเสีย

24 แต่เรื่องการปองร้ายของเขารู้ถึงเขาโล เขาทั้งหลายได้เฝ้าประตูเมือง คอยฆ่าเขาโลทั้งกลางวันกลางคืน

25 แต่เหล่าสาวกได้ให้เขาโลนั่งในเชิงใหญ่ แล้วหย่อนลงจากกำแพงเมืองในเวลากลางคืน

26 ครั้นเขาโลไปถึงกรุงเยรูซาเล็มแล้ว ท่านใคร่จะคบให้สนิทกับพวกสาวก แต่เขาทั้งหลายกลัว เพราะไม่เชื่อว่าเขาโลเป็นสาวก

27 แต่บารนาบัสได้พาท่านไปหาพวกอัครสาวก แล้วเล่าให้เขา

ฟังว่าเขาโลได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่กลางทางและพระองค์ตรัสแก่ท่าน ท่านจึงประกาศออกพระนามพระเยซูโดยใจกล้าหาญในเมืองดามัสกัส

28 แล้วเขาโลเข้าออกนอกในอยู่กับพวกอัครสาวกในกรุงเยรูซาเล็ม

29 ประกาศออกพระนามของพระเยซูเจ้าด้วยใจกล้าหาญ ท่านพูดไล่เลียงกับพวกกรีก แต่พวกนั้นหาช่องที่จะฆ่าท่านเสีย

30 เมื่อพี่น้องรู้อย่างนั้นจึงพาท่านไปยังเมืองซีซารียา แล้วส่งไปยังเมืองทาร์ซัส

31 เหตุฉะนั้นคริสตจักรตลอดทั่วแคว้นยูเดีย กาลิลี และสะมาเรีย จึงมีความสงบสุขและเจริญขึ้น ดำเนินชีวิตด้วยใจยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้รับความปลอบประโลมใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตสมาชิกก็ยิ่งทวีมากขึ้น

ไอเนอัสได้รับการรักษาจนหาย
32 ต่อมา เมื่อเปโตรเที่ยวไปตลอดทุกแห่งแล้ว ก็ลงมาหาพวกวิสุทธิชนซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองลิดดาด้วย

33 เปโตรพบชายคนหนึ่ง ชื่อไอเนอัสที่นั่น เขาเป็นอัมพาตอยู่กับที่นอนแปดปีมาแล้ว

34 เปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า

(21) กจ 8:3; กท 1:13 (22) กจ 18:28 (23) กจ 23:12; 2 คร 11:26 (24) 2 คร 11:32

(25) ยช 2:15; 1 ซมอ 19:12 (26) กจ 22:17 (27) กจ 4:36 (28) กท 1:18

(29) กจ 6:1; 2 คร 11:26 (31) สดต 34:9 (32) กจ 8:14 (34) กจ 3:6, 16; 4:10

“ไอเนอัสเอ๋ย พระเยซูคริสต์ทรงโปรดท่านให้หายโรค จงลุกขึ้น เก็บที่นอนของท่านเถิด” ในทันใดนั้นไอเนอัสได้ลุกขึ้น

35 ฝ่ายคนทั้งปวงที่อยู่ในเมืองลิดดาและที่ราบซาโรนได้เห็นแล้วจึงกลับใจมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า

โตรคัสฟื้นขึ้นมาจากความตาย 36 ในเมืองยัฟฟา มีหญิงคนหนึ่งเป็นศิษย์ชื่อทาบีธา ซึ่งแปลว่าโตรคัส หญิงคนนั้นเคยกระทำการอันเป็นคุณประโยชน์และให้ทานมากมาย

37 ต่อมาระหว่างนั้นหญิงคนนี้ก็ป่วยลงจนถึงแก่ความตาย เขาจึงอาบน้ำศพวางไว้ในห้องชั้นบน

38 เมืองลิดดาอยู่ใกล้กับเมืองยัฟฟา พวกสาวกได้ยินว่าเปโตรอยู่ที่นั่น จึงใช้ชายสองคนไปหาท่าน เชิญท่านมาหาเขาโดยเร็ว

39 ฝ่ายเปโตรจึงลุกขึ้นไปกับเขา เมื่อถึงแล้วเขาพาท่านขึ้นไปในห้องชั้นบน และบรรดาหญิงม่ายได้ยืนอยู่กับท่านพากันร้องไห้และชี้ให้ท่านดูเสื้อคลุมกับเสื้อผ้าต่าง ๆ ซึ่งโตรคัสทำเมื่อยังมีชีวิตอยู่

40 ฝ่ายเปโตรให้คนทั้งปวงออกไปข้างนอก และได้คุกเข่าลงอธิษฐาน แล้วหันมายังศพนั้น

กล่าวว่า “ทาบีธาเอ๋ย จงลุกขึ้น” ทาบีธาก็ลืมตา เมื่อเห็นเปโตรจึงลุกขึ้นนั่ง

41 ฝ่ายเปโตรยื่นมือออกพยุงเธอขึ้น จึงเรียกวิสุทธิชนทั้งหลายกับพวกแม่ม่ายเข้ามา แล้วมอบหญิงที่เป็นขึ้นนั้นให้กับเขาทั้งหลาย

42 เหตุการณ์นั้นลือไปตลอดทั่วเมืองยัฟฟา คนเป็นอันมากมาเชื่อถืองค์พระผู้เป็นเจ้า

43 ต่อมาฝ่ายเปโตรอาศัยอยู่ในเมืองยัฟฟาหลายวัน อยู่กับคนหนึ่งชื่อซีโมนเป็นช่างฟอกหนัง

10 โครเนลิอัสแสวงหาพระเจ้า ยังมีชายคนหนึ่ง ชื่อโครเนลิอัส อาศัยอยู่ในเมืองซีซาร์ยา เป็นนายร้อยอยู่ในกองทหารที่เรียกว่ากองอิตาเลีย

2 เป็นคนมีศรัทธามาก คือท่านและทั้งครอบครัวเป็นคนยำเกรงพระเจ้า ท่านเคยให้ทานมากมายแก่ประชาชน และอธิษฐานต่อพระเจ้าเสมอ

3 เวลาประมาณบ่ายสามโมงนายร้อยนั้นเห็นนิมิตแจ่มกระจ่างคือเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าเข้ามาหาท่านและกล่าวแก่ท่านว่า “โครเนลิอัสเอ๋ย”

4 และเมื่อโครเนลิอัสเขม่นดูทูตสวรรค์องค์นั้นด้วยความตกใจ

(35) 1 พศต 5:16; อสย 33:9; กจ 11:21 (36) 1 ทธ 2:10; ทต 3:8 (37) กจ 1:13 (40) มธ 9:25; มก 5:41-42; ลก 22:41; ยน 11:43 (42) ยน 11:45 (43) กจ 10:6 (1) กจ 8:40; 23:23 (2) กจ 8:2; 10:22, 35; 13:16, 26 (3) กจ 10:30; 11:13

กลัว จึงถามว่า "นี่เป็นประการใด พระองค์เจ้าข้า" ทูตสวรรค์จึงตอบท่านว่า "คำอธิษฐานและทานของท่านนั้น ได้ขึ้นไปเป็นที่ระลึกถึงจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าแล้ว"

5 บัดนี้จงใช้คนไปยังเมืองยัฟฟา เชิญซีโมนที่เรียกว่าเปโตรมา

6 เปโตรอาศัยอยู่กับคนหนึ่งชื่อซีโมนเป็นช่างฟอกหนัง บ้านของเขาอยู่ริมฝั่งทะเล เปโตรจะบอกท่านว่าท่านควรจะทำอะไร"

7 ครั้นทูตสวรรค์ที่ได้พูดกับโครเนลิอัสไปแล้ว ท่านได้เรียกคนใช้สองคนกับทหารคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนมีศรัทธามาก ที่เคยปรนนิบัติท่านเสมอ

8 และเมื่อโครเนลิอัสได้เล่าเหตุการณ์ทั้งปวงให้คนเหล่านั้นฟังแล้ว ท่านจึงใช้เขาไปยังเมืองยัฟฟา

เปโตรได้เห็นนิมิต

9 วันรุ่งขึ้น คนเหล่านั้นกำลังเดินทางไปใกล้เมืองยัฟฟาแล้ว ประมาณเวลาเที่ยงวันเปโตรก็ขึ้นไปบนหลังคาบ้านเพื่อจะอธิษฐาน

10 ก็หิวอยากจะรับประทานอาหาร แต่ในระหว่างที่เขายังจัดอาหารอยู่ เปโตรได้เคลิ้มไป

11 และได้เห็นท้องฟ้าแหวกออกเป็นช่อง มีภาชนะอย่าง

หนึ่งเหมือนผ้าผืนใหญ่ ผูกติดกันทั้งสี่มุมหย่อนลงมายังพื้นโลก

12 ในนั้นมีสัตว์ทุกอย่างที่อยู่บนแผ่นดิน คือสัตว์สี่เท้า สัตว์ป่า สัตว์เลื้อยคลานและนกที่อยู่ในท้องฟ้า

13 มีพระสุรเสียงมาว่าแก่ท่านว่า "เปโตรเอ๋ย จงลุกขึ้นฆ่ากินเถิด"

14 ฝ่ายเปโตรจึงทูลว่า "มิได้ พระองค์เจ้าข้า เพราะว่าสิ่งซึ่งเป็นของต้องห้ามหรือของมลทินนั้น ข้าพระองค์ไม่เคยได้รับประทานเลย"

15 แล้วจึงมีพระสุรเสียงอีกเป็นครั้งที่สองว่าแก่ท่านว่า "ซึ่งพระเจ้าได้ทรงชำระแล้ว อย่าว่าเป็นของต้องห้าม"

16 เห็นอย่างนั้น ถึงสามครั้งแล้วสิ่งนั้นก็ถูกรับขึ้นไปอีกในท้องฟ้า

เปโตรไปที่เมืองซีซารียา

17 เมื่อเปโตรยังคิดสงสัยเรื่องนิมิตที่เห็นนั้นว่ามีความหมายอย่างไร ดูเถิด คนที่โครเนลิอัสใช้ไปนั้น เมื่อถามหาและพบบ้านของซีโมนแล้วก็มาเฝ้าอยู่หน้าประตูรั้ว

18 และร้องถามว่า ซีโมนที่เรียกว่าเปโตรอยู่ที่นั่นหรือไม่

19 เมื่อเปโตรตรัสตรองเรื่องนี้-

(5) กจ 11:13-14 (6) กจ 9:43; 11:14 (9) กจ 10:9-32; 11:5-14

(11) อสค 1:1; มธ 3:16; กจ 7:56; วว 4:1 (14) ลนต 11:4; พบญ 14:3, 7; อสค 4:14

(15) มธ 15:11; มก 7:19; กจ 10:28; รม 14:14; 1 คร 10:25 (19) กจ 11:12

มิตนั้น พระวิญญาณก็ตรัสกับท่านว่า "ดูเถิด ชายสามคนตามหาเจ้า

20 จงลุกขึ้นลงไปข้างล่างและไปกับเขาเถิด อย่าลังเลใจเลย เพราะว่าเราได้ใช้เขามา"

21 เปโตรจึงลงไปหาคนเหล่านั้นซึ่งโครเนลิอัสได้ใช้มากล่าวว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นคนที่ท่านมาหานี้ ท่านมาธุระอะไร"

22 เขาจึงตอบว่า "นายร้อยโครเนลิอัส เป็นคนชอบธรรมและเกรงกลัวพระเจ้า และเป็นคนมีชื่อเสียงดีในบรรดาชาวยิว โครเนลิอัสผู้นั้นได้รับคำเตือนจากพระเจ้าโดยผ่านทูตสวรรค์บรูสิสทุธิ ให้มาเชิญท่านไปที่บ้านเพื่อจะฟังถ้อยคำของท่าน"

โครเนลิอัสและญาติพี่น้อง

ไดยินชาวประเสริฐ

23 เปโตรจึงเชิญเขาให้เข้ามาหยุดพักอยู่ที่นั่น วันรุ่งขึ้นเปโตรก็ไปกับเขาและพวกพี่น้องบางคนในเมืองยัฟฟาาก็ไปด้วย

24 ล่วงมาอีกวันหนึ่งเขาก็ไปถึงเมืองซีซารียา โครเนลิอัสกำลังคอยรับรองอยู่ และเชิญญาติพี่น้องกับเพื่อนสนิทให้มาประชุมกันอยู่แล้ว

25 ครั้นเปโตรเข้าไป โครเนลิอัสก็ต้อนรับเปโตร และหมอบที่เท้ากราบไหว้ท่าน

26 ฝ่ายเปโตรจึงจับตัวโครเนลิอัสให้ลุกขึ้นและกล่าวว่า "จงยืนขึ้นเถิด ข้าพเจ้าก็เป็นแต่มนุษย์เหมือนกัน"

27 เมื่อกำลังสนทนากันอยู่ เปโตรจึงเข้าไปแลเห็นคนเป็นอันมากมาพร้อมกัน

28 จึงกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า "ท่านทั้งหลายทราบแล้วว่า คนชาติยิวนั้นจะคบให้สนิทกับคนต่างชาติหรือเข้าเฝ้าก็เป็นที่พระราชบัญญัติห้ามไว้ แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า ไม่ควรเรียกคนหนึ่งคนใดว่าเป็นที่ห้ามหรือมลทิน

29 เหตุฉะนั้น เมื่อท่านใช้คนไปเรียกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็มาโดยไม่ขัด ข้าพเจ้าจึงขอลาว่าท่านเรียกข้าพเจ้ามาด้วยประสงค์อะไร"

30 โครเนลิอัสจึงตอบว่า "สี่วันมาแล้ว ข้าพเจ้ากำลังถืออดอาหารอยู่จนถึงเวลานี้ และประมาณเวลาบ่ายสามโมงข้าพเจ้าได้อธิษฐานอยู่ในบ้านของข้าพเจ้าดูเถิด มีชายคนหนึ่งยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าสวมเสื้อมันระยิบ

31 ผู้นั้นได้กล่าวว่า 'โครเนลิอัสเอ๋ย คำอธิษฐานของท่านนั้นทรงสดับฟังแล้ว และท่านของท่านนั้นก็เป็นที่ระลึกถึงในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้ว'

(20) กจ 15:7-9 (22) กจ 22:12 (23) กจ 10:45; 11:12

(26) กจ 14:14-15; วว 19:10 (28) ยน 4:9; 18:28; กจ 10:14, 35; 11:3; กท 2:12

(30) มธ 28:3; มก 16:5; กจ 1:10 (31) ดนล 10:12; ฮบ 6:10

32 เหตุฉะนั้น จงใช้คนไปยังเมืองยัฟฟา เชิญซีโมนที่เรียกว่าเปโตรมา ผู้นั้นอาศัยอยู่ในบ้านของซีโมนช่างฟอกหนังที่ฝั่งทะเล ผู้นั้นเมื่อมาถึงแล้วจะกล่าวแก่ท่าน'

33 ข้าพเจ้าจึงใช้คนไปเชิญท่านมาทันที ที่ท่านมาดีแล้ว บัดนี้พวกข้าพเจ้าจึงอยู่พร้อมกันต่อพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะฟังสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าได้ตรัสสั่งท่านไว้"

34 ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเห็นจริงแล้วว่า พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด

35 แต่คนใด ๆ ในทุกชาติที่เกรงกลัวพระองค์และประพฤติตามทางชอบธรรมก็เป็นที่ยอมรับพระทัยพระองค์

36 พระดำรัสที่พระเจ้าได้ทรงฝากไว้กับชนชาติอิสราเอล คือการประกาศข่าวดีเรื่องสันติสุขโดยพระเยซูคริสต์ (ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคนทั้งปวง)

กิจการแห่งพระคริสต์

ผู้ได้รับการเจิมโดย

พระวิญญาณบริสุทธิ์

37 ข้าพเจ้ากล่าวว่า พระดำรัสนั้นท่านทั้งหลายก็รู้ คือเรื่องที่ได้เล่ากันตั้งแต่ต้นที่แคว้นกาลิลี ไปจนตลอดทั่วแคว้นยูเดีย ภายหลังการบัพติศมาที่

ยอห์นได้ประกาศนั้น

38 คือเรื่องพระเยซูชานาซาเรธว่า พระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกพญามารเบียดเบียน ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตกับพระองค์

คำพยานเกี่ยวกับพระคริสต์

39 เราทั้งหลายเป็นพยานถึงกิจการทั้งปวงซึ่งพระองค์ทรงกระทำในแผ่นดินของชนชาติยิว และในกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์นั้นเขาได้ฆ่าและแขวนไว้ที่ต้นไม้

40 ในวันที่สามพระเจ้าได้ทรงให้พระองค์คืนพระชนม์และทรงให้ปรากฏ

41 มิใช่ทรงให้ปรากฏแก่คนทั่วไป แต่ทรงปรากฏแก่เหล่าพยานซึ่งพระเจ้าได้ทรงเลือกไว้แต่ก่อน คือทรงปรากฏแก่พวกเราที่ได้รับประทานและดื่มกับพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงคืนพระชนม์แล้ว

42 พระองค์ทรงสั่งให้เราทั้งหลายประกาศแก่คนทั้งปวงและเป็นพยานว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นผู้พิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย

(34) พบย 10:17 (35) สดต 15:1-2; อฟ 2:13 (36) อสย 57:19; รม 10:12

(37) ลก 4:14 (38) มธ 4:23; ลก 4:18; ยน 3:2; 8:29 (39) กจ 1:8; 2:23

(40) กจ 2:24 (41) ลก 24:30, 41; ยน 14:17 (42) มธ 28:19; ยน 5:22; 1 ปต 4:5

43 ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย ย่อมเป็นพยานถึงพระองค์ว่า ผู้ใดที่เชื่อถือในพระองค์นั้น จะได้รับการทรงยกความผิดบาปของเขา เพราะพระนามของพระองค์”

คนที่เชื่อได้รับความรอด

และประกอบด้วย

พระวิญญาน

44 เมื่อเปโตรยังกล่าวคำเหล่านี้ นั้นอยู่ พระวิญญานบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตกับคนทั้งปวงที่ฟังพระวจนะนั้น

45 ฝ่ายพวกที่ได้เข้าสู่หน้ตซึ่งเชื่อถือแล้ว คือคนที่มาด้วยกันกับเปโตรก็ประหลาดใจ เพราะว่าของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์ได้ลงมาบนคนต่างชาติด้วย

46 เพราะเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาต่างๆ และยกย่องสรรเสริญพระเจ้า เปโตรจึงย้อนถามว่า

47 “ใครอาจจะห้ามคนเหล่านั้นที่ได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์เหมือนเรา โดยมีให้เขารับบัพติศมาด้วยน้ำได้”

48 เปโตรจึงสั่งให้เขารับบัพติศมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และเขาทั้งหลายได้ขอให้เปโตรยับยั้งอยู่กับเข่อีกสองสามวัน

เปโตรให้เหตุผลถึง

การที่ท่านไปหาคนต่างชาติ

1 ฝ่ายพวกอัครสาวกกับพี่น้องทั้งหลายที่อยู่ในแคว้นยูเดียได้ยืนยันว่า คนต่างชาติได้รับพระวจนะของพระเจ้าเหมือนกัน

2 เมื่อเปโตรขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พวกที่เข้าสู่หน้ตจึงต่อว่าท่าน

3ว่า “ท่านไปหาคนที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ต และรับประทานอาหารกับเขา”

4 แต่เปโตรได้อธิบายให้เขาฟังตั้งแต่ต้นเป็นลำดับมาว่า

5 “เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในเมืองยัฟฟา และกำลังอธิษฐานก็เคลิ้มไปแล้วนิมิตเห็นภษณะอย่างหนึ่งเหมือนผ้าผืนใหญ่หย่อนลงมา ทั้งสี่มุมจากฟ้ามายังข้าพเจ้า

6 ครั้นข้าพเจ้าเขม้นดูผ้าผืนนั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาเห็นว่าเห็นสัตว์สี่เท้าของแผ่นดิน กับสัตว์ป่า สัตว์เลื้อยคลาน และนกที่อยู่ในท้องฟ้า

7 แล้วข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เปโตรเอ๋ย จงลุกขึ้น ฆ่ากินเถิด’

8 แต่ข้าพเจ้าทูลว่า ‘ห้ามมิได้ พระองค์เจ้าข้า เพราะว่าสิ่งของซึ่งต้องห้ามหรือซึ่งเป็นมลทิน ยังไม่ได้เข้าปากข้าพระองค์เลย’

(43) ศคย 13:1; กจ 13:38-39; กท 3:22 (44) กจ 4:31 (45) กจ 10:23; 11:18

(47) กจ 2:4; 10:44; 11:17; 15:8 (48) กจ 2:38; 1 คร 1:14-17 (2) กจ 10:45

(3) กจ 10:28; กท 2:12 (4) ลก 1:3 (5) กจ 10:9

9 แต่มีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าครั้งที่สองว่า 'ซึ่งพระเจ้าได้ทรงชำระแล้ว เจ้าอย่าว่าเป็นของต้องห้าม'

10 เป็นอย่างนั้นถึงสามครั้งแล้วสิ่งนั้นทั้งสินก็ถูกรับขึ้นไปบนฟ้าอีก

11 คุณเกิด ในทันใดนั้นมีชายสามคนมายืนอยู่ตรงหน้าบ้านที่ข้าพเจ้าอยู่ รับใช้มาจากเมืองซีซาร์ยามาหาข้าพเจ้า

12 พระวิญญาณจึงสั่งให้ข้าพเจ้าไปกับเขาโดยไม่ลังเลใจเลย และพวกพี่น้องทั้งหกคนนี้ได้ไปกับข้าพเจ้าด้วย เราทั้งหลายจึงเข้าไปในบ้านของผู้นั้น

13 ผู้นั้นจึงกล่าวแก่พวกเราว่า 'ตัวท่านได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่ในบ้านของท่าน และบอกท่านว่า 'จงใช้คนไปยังเมืองยัฟฟา เชิญซิโมนที่เรียกว่าเปโตรมา

14 เปโตรนั้นจะกล่าวให้ท่านฟังเป็นถ้อยคำซึ่งจะให้ท่านกับทั้งครอบครัวของท่านรอด'

15 เมื่อข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวข้อความนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จมาสถิตกับเขาทั้งหลายเหมือนได้เสด็จลงมาบนพวกเราในตอนต้นนั้น

16 แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงคำตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่ง

พระองค์ตรัสไว้ว่า 'ยอห์นให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์'

17 เหตุฉะนั้น ถ้าพระเจ้าได้ทรงโปรดประทานของประทานแก่เขาเหมือนแก่เราทั้งหลาย ผู้ที่ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่จะขัดขืนพระเจ้าได้"

18 ครั้นคนทั้งหลายได้ยินคำเหล่านั้นก็นิ่งอยู่ แล้วได้สรรเสริญพระเจ้าว่า "พระเจ้าได้ทรงโปรดแก่คนต่างชาติให้กลับใจใหม่จนได้ชีวิตรอดด้วย"

เหล่าสาวกได้ชื่อว่า คริสเตียน เป็นครั้งแรกที่เมืองอันติโอก

19 ฝ่ายคนทั้งหลายที่กระจัดกระจายไปเพราะการเคี้ยวเชี้ยเนื่องจากสเทเฟน ก็พากันไปยังเมืองฟินิเซีย เกาะไซปรัส และเมืองอันติโอก และไม่ได้กล่าวพระวจนะแก่ผู้ใดนอกจากแก่ยิวพวกเดียว

20 และมีบางคนในพวกเขาเป็นชาวเกาะไซปรัสกับชาวไซรีน เมื่อมายังเมืองอันติโอกก็ได้กล่าวประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูเจ้าแก่พวกกรีกด้วย

21 และพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ทรงอยู่กับเขา คนเป็นอันมากได้เชื่อและกลับมา

(12) ยน 16:13; กจ 10:19, 23; 15:7 (13) กจ 10:30 (15) กจ 2:1-4; 15:7-9

(16) อสย 44:3; มธ 3:11; มก 1:8; ยน 1:26; กจ 1:5 (17) กจ 10:47 (18) รม 10:12

(19) กจ 8:1, 4 (20) กจ 6:1; 9:29 (21) ลก 1:66; กจ 2:47; 9:35; 14:1

หอนงค์พระผู้เป็นเจ้า
22 ขาวนี้ก็เล่าลือไปยังคริสต-
จักรในกรุงเยรูซาเล็ม เขาจึงใช้
บารนาบัสให้ไปยังเมืองอันทิ-
โอก

23 เมื่อบารนาบัสมาถึงแล้ว
และได้เห็นพระคุณของพระเจ้า
ก็ปีติยินดี จึงได้เตือนคนเหล่า
นั้นให้ตั้งมั่นคงติดสนิทอยู่กับ
องค์พระผู้เป็นเจ้า

24 บารนาบัสเป็นคนดี ประ-
กอบด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ
และความเชื่อ จำนวนคนเป็น
อันมากก็เพิ่มเข้ากับองค์พระผู้
เป็นเจ้า

25 บารนาบัสได้ไปที่เมืองทาร์-
ซัสเพื่อตามหาเซาโล

26 เมื่อพบแล้วจึงพาเขามายัง
เมืองอันทิโอก ต่อมาท่านทั้ง
สองได้ประชุมกันกับคริสตจักร
ตลอดปีหนึ่ง ได้สั่งสอนคนเป็น
อันมากและในเมืองอันทิโอกนั้น
เอง พวกสาวกได้ชื่อว่า คริส-
เตียน เป็นครั้งแรก

อากาบัสพยากรณ์ถึง

การกัณดารอาหาร

27 คราวนี้มีพวกศาสตาพยา-
กรณ์ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มจะ
ไปยังเมืองอันทิโอก

28 ฝ่ายผู้หนึ่งในจำนวนนั้นชื่อ
อากาบัส ได้ลุกขึ้นกล่าวโดยพระ
วิญญูณณ์ว่าจะบังเกิดการกัณดาร

อาหารมากยิ่งขึ้นทั่วแผ่นดินโลก
การกัณดารอาหารนั้นได้บังเกิด
ขึ้นในรัชสมัยคลาวดิอัส ซีซาร์

29 พวกสาวกทุกคนจึงตกลงใจ
กันว่า จะถวายตามกำลังฝากไป
ช่วยบรรเทาทุกข์พวกพี่น้องที่
อยู่ในแคว้นยูเดีย

30 เขาจึงได้ทำดั่งนั้น และฝาก
ไปกับบารนาบัสและเซาโลเพื่อ
นำไปให้พวกผู้ปกครอง

กษัตริย์เฮโรดฆ่ายากอบ

และตั้งใจที่จะประหารเปโตร

12 แล้วคราวนั้นกษัตริย์เฮ-
โรดได้เหยียดพระหัตถ์
ออกทำร้ายบางคนในคริสตจักร
2 ท่านได้ฆ่ายากอบพี่ชายของ
ยอห์นด้วยดาบ

3 เมื่อท่านเห็นว่าการนั้นเป็นที่
ชอบใจพวกยิว ท่านก็จับเปโตร
ด้วย (นี่เป็นระหว่างเทศกาล
ขนมปังไร้เชื้อ)

4 เมื่อจับเปโตรแล้วจึงให้จำคุก
ให้ทหารสี่ หมู่ ๓ ละสี่ คนคุมไว้
ตั้งใจว่า เมื่อสิ้นเทศกาลอีส-
เตอร์แล้วจะพาออกมาให้แก่คน
ทั้งหลาย

การประชุมอธิษฐาน

ทูตสวรรค์ได้ปล่อย

เปโตรจากคุก

5 เพราะฉะนั้นเปโตรจึงถูกจำไว้
ในคุก แต่ว่าคริสตจักรได้อธิษ-
ฐานต่อพระเจ้าเพื่อเปโตรโดย

(22) กจ 4:36; 9:27 (23) กจ 13:43; 14:22 (24) กจ 5:14; 6:5 (25) กจ 9:11, 30

(27) กจ 2:17; 1 คร 12:28; อฟ 4:11 (28) กจ 18:2 (29) รม 15:26; 1 คร 16:1

(30) กจ 12:25 (2) มธ 4:21; 20:23 (3) อพย 12:15; 23:15; กจ 20:6 (4) ยน 21:18

ไม่หยุด

6 ในคืนวันนั้นเอง ครั้นเฮโรดจะพาเปโตรออกมา เปโตรนอนหลับอยู่ระหว่างทหารสองคน มีโซ่สองเส้นล่ามไว้ และคนยามเฝ้าอยู่หน้าประตูคุก

7 ดุเถิด มีทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏ และมีแสงสว่างส่องเข้ามาในคุก ทูตองค์นั้นจึงกระตุ้นเปโตรที่สี่ข้างให้ตื่นขึ้นแล้วว่า "จงลุกขึ้นเร็ว ๆ" โซ่นั้นก็หลุดตกจากมือของเปโตร

8 ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงสั่งเปโตรว่า "จงคาดเอวและสวมรองเท้า" เปโตรก็ทำตาม ทูตองค์นั้นจึงสั่งเปโตรว่า "จงห่มผ้าและตามเรามาเถิด"

9 เปโตรจึงตามออกไป และไม่รู้ว่าการซึ่งทูตสวรรค์ทำนั้นเป็นความจริง แต่คิดว่าได้เห็นนิมิต

10 เมื่อออกไปพ้นทหารยามชั้นที่หนึ่งและที่สองแล้ว ก็มาถึงประตูเหล็กที่จะเข้าไปในเมือง ประตูนั้นก็เปิดเองให้ท่านทั้งสอง ท่านจึงออกไปเดินตามถนนแห่งหนึ่ง และในทันใดนั้นทูตสวรรค์ก็ได้อันตรธานไปจากเปโตร

11 ครั้นเปโตรรู้สึกตัวแล้วจึงว่า "เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ารู้แน่ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงใช้ทูตสวรรค์

ของพระองค์มาช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากพระหัตถ์ของเฮโรด และพ้นจากการมุ่งร้ายของพวกยิว"

12 เมื่อเปโตรคิดอย่างนั้นแล้ว ก็มาถึงบ้านของมารีย์มารดาของยอห์นผู้มีชื่ออีกว่า มาระโก ที่นั่นมีหลายคนได้ประชุมอธิษฐานกันอยู่

13 พอเปโตรเคาะประตูรั้ว มีหญิงสาวคนหนึ่งชื่อโรดามาฟัง

14 เมื่อจำได้ว่าเป็นเสียงของเปโตร เพราะความยินดีก็ยังไม่เปิดประตู แต่วิ่งเข้าไปบอกว่า เปโตรยืนอยู่หน้าประตู

15 คนทั้งหลายจึงพูดกับหญิงนั้นว่า "เจ้าเป็นบ้า" แต่หญิงคนนั้นยืนยันว่าเป็นอย่างนั้นจริง เขาทั้งหลายจึงว่า "เป็นทูตสวรรค์ประจำตัวเปโตร"

16 ฝ่ายเปโตรยังยืนเคาะประตูอยู่ เมื่อเขาเปิดประตูเห็นท่านก็อัศจรรย์ใจ

17 แต่เปโตรโบกมือให้เขานิ่งและเล่าให้เขาฟังถึงเรื่องที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงพาท่านออกจากคุกอย่างไร แล้วท่านสั่งว่า "จงไปบอกเรื่องนี้แก่ยากอบกับพวกพี่น้องให้ทราบ" เปโตรจึงออกไปเสียที่อื่น

18 แล้วครั้นรุ่งเช้า พวกทหารก็ขวิญหนีตีฝ่ามิใช่่น้อย เปโตรหายไปไหนหนอ

(7) กจ 5:19 (9) สดต 126:1; กจ 10:3, 17; 11:5 (10) กจ 5:19; 16:26

(11) โยบ 5:19; สดต 33:18-19; ดนล 3:28; 6:22; 2 คร 1:10; สบ 1:14; 2 ปด 2:9

(12) กจ 4:23; 2 ทธ 4:11 (15) ปฐก 48:16; มธ 18:10 (17) กจ 13:16; 19:33

19 เมื่อเฮโรดหาตัวเปโตรไม่พบ จึงไต่สวนพวกทหารยามและรับสั่งให้ฆ่าเสีย ฝ่ายเฮโรดก็ออกจากแคว้นยูเดีย ลงไปพักอยู่ที่เมืองซีซารียา

กษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์

20 ฝ่ายเฮโรดกริ้วชาวเมืองไทรและเมืองไซดอน แต่ชาวเมืองนั้นได้พากันมาหาท่าน เมื่อได้เอาใจปลื้มทั้สกรรมวังของกษัตริย์แล้ว จึงได้ขอกลับเป็นไมตรีกันอีก เพราะว่าเมืองของเขาต้องอาศัยอาหารเลี้ยงชีพจากแผ่นดินของกษัตริย์นั้น

21 เมื่อถึงวันนั้น เฮโรดทรงเครื่องกษัตริย์เสด็จประทับบนราชบัลลังก์ แล้วมีพระราชดำรัสแก่เขา

22 คนทั้งหลายจึงร้องขึ้นว่า "เป็นพระสุรเสียงของพระ มิใช่เสียงมนุษย์"

23 ในทันใดนั้น ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ท่านเกิดโรคร้าย เพราะท่านมิได้ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า แล้วก็มิตัวนอนกีดกั้นร่างกายของท่านจนถึงแก่พิราลัย

24 แต่พระวจนะของพระเจ้าก็ยังแผ่เจริญมากขึ้น

25 ฝ่ายบารนาบัสกับเซาโล เมื่อได้ทำภารกิจที่รับมอบหมายสำเร็จแล้ว จึงจากกรุงเยรูซาเล็ม

กลับไป พายอห์นผู้มีชื่ออีกว่ามาระโกไปด้วย

พระวิญญูณบรูสุทธิทรง

เรียกเซาโลกับบารนาบัส

13 คราวนั้นในคริสตจักรที่อยู่ในเมืองอันทิโอก มีบางคนที่เป็นผู้พยากรณ์และอาจารย์ มีบารนาบัส สิเมโอนที่เรียกว่านิเกอร์ กับลูลียัสชาวเมืองไซริน มานาเอน ผู้ได้รับการเลี้ยงดูเติบโตขึ้นด้วยกันกับเฮโรดเจ้าเมือง และเซาโล

2 เมื่อคนเหล่านั้นกำลังรับประทานอาหารอยู่ พระวิญญูณบรูสุทธิได้ตรัสสั่งว่า "จงตั้งบารนาบัสกับเซาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น"

3 เมื่อถือเอาอาหารและอธิษฐานและวางมือบนบารนาบัสกับเซาโลแล้ว เขาก็ใช้ท่านไป

4 เหตุฉะนั้น ท่านทั้งสองที่ได้รับใช้จากพระวิญญูณบรูสุทธิจึงลงไปเมืองเซลุเคีย และได้แล่นเรือจากที่นั่นไปยังเกาะไซปรัส

5 ครั้นมาถึงเมืองซาลามิส ท่านได้ประกาศพระวจนะของพระเจ้าในธรรมศาลาของพวกยิว ยอห์นก็อยู่ช่วยด้วย

เอลีมาสโต้เถียงกับเปาโล

และได้กลายเป็นคนตาบอดไป

6 เมื่อได้เดินตลอดเกาะนั้นไป

(20) 1 พทษ 5:11; อสร 3:7 (23) 1 ซมอ 25:38; 2 ซมอ 24:16 (24) อสย 55:11

(25) กจ 11:30 (1) กจ 11:22; รม 16:21 (2) กตว 8:14; มธ 9:38; กจ 9:15; ฮบ 5:4

(3) กจ 6:6 (4) กจ 4:36 (5) กจ 12:25; 13:46; 15:37 (6) กจ 8:9

ถึงเมืองปาโปสแล้ว ก็ได้พบคนหนึ่งเป็นคนทำเวทมนตร์ เป็นผู้ที่ทำนายเท็จ เป็นพวกยิวชื่อว่า บารเยชู

7 อยู่กับผู้ว่าราชการเมือง ชื่อ เสอร์จีส เปาโล เป็นคนฉลาดรอบรู้ ผู้ว่าราชการเมืองจึงเชิญ บารนาบัสกับเขาโลมา ประรณานาจะฟังพระวจนะของพระเจ้า

8 แต่เอลีมาสคนทำเวทมนตร์ (เพราะชื่อของเขามีความหมายอย่างนั้น) ได้คัดค้านขัดขวาง บารนาบัสกับเขาโล หวังจะไม่ให้ผู้ว่าราชการเมืองเชื่อ

9 แต่เขาโล (ที่มีชื่ออีกว่าเปาโล) ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้มแข็งเอลีมาส

10 และพูดว่า "โอ เจ้าเป็นคนเต็มไปด้วยอุบายและใจร้ายทุกอย่าง ลูกของพญามาร เป็นศัตรูต่อบรรดาความชอบธรรม เจ้าจะไม่หยุดพยายามทำทางตรงขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้เขวไปหรือ"

11 ดุเถิด บัดนี้พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็อยู่บนเจ้า เจ้าจะเป็นคนตาบอดไม่เห็นดวงอาทิตย์จนถึงเวลากำหนด" ทันใดนั้นความมืดมัวก็บังเกิดแก่เอลีมาส เอลีมาสจึงคลำหาคนให้จูงมือไป

12 ครั้นผู้ว่าราชการเมืองได้เห็น

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นจึงเชื่อถือนและอัศจรรย์ใจด้วยพระดำรัสสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า

13 แล้วเปาโลกับพวกของท่านก็เล่นเรือออกจากเมืองปาโปสไปยังเมืองเปอร์กาในแคว้นปัมฟีเลีย ยอห์นได้ละพวกนั้นไว้แล้ว กลับมายังกรุงเยรูซาเล็ม

**เปาโลเทศนาที่เมืองอันทิโอก
ในแคว้นปิลิเตีย**

14 แต่พวกนั้นเดินทางต่อไปจากเมืองเปอร์กาถึงเมืองอันทิโอกในแคว้นปิลิเตีย แล้วได้เข้าไปนั่งลงในธรรมศาลาในวันสะบาโต

15 เมื่ออ่านพระราชบัญญัติกับคำของศาสดาพยากรณ์แล้ว บรรดานายธรรมศาลาจึงใช้คนไปบอกเปาโลกับบารนาบัสว่า "ท่านพี่น้องทั้งหลาย ถ้าท่านมีคำกล่าวเตือนสติแก่คนทั้งปวงก็เชิญกล่าวเถิด"

16 ฝ่ายเปาโลจึงยืนขึ้นโบกมือแล้วกล่าวว่า "ท่านที่เป็นชนชาติอิสราเอลและท่านทั้งหลายที่เกรงกลัวพระเจ้า จงฟังเถิด

17 พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลนี้ได้ทรงเลือกบรรพบุรุษของเราไว้ และได้ให้เขาเจริญขึ้นครั้งเมื่อยังเป็นคนต่างด้าวในประเศอียิปต์ และได้ทรงนำเขาออกจากประเทศนั้นด้วยพระกร

(8) อพย 7:11; 2 ทธ 3:8 (9) กจ 2:4; 4:8 (10) มธ 13:38; ยน 8:44; 1 ยน 3:8

(11) อพย 9:3; 1 ซมอ 5:6; โยบ 19:21; สดต 32:4 (13) กจ 15:38 (14) กจ 16:13

(15) ลก 4:16; สบ 13:22 (16) กจ 10:35 (17) อพย 6:1; พญ 7:6-8; กจ 7:17

อันทรงฤทธิ์

18 พระองค์ได้ทรงอดทนต่อ
ความประพฤติของเขาในถิ่น
ทุรกันดารประมาณสี่สิบปี

19 เมื่อพระองค์ได้ทรงล้าง
ผลาญชนเจ็ดชาติออกเสียจาก
แผ่นดินคานาอันแล้ว พระองค์
ก็ทรงแบ่งแผ่นดินของชนชาติ
เหล่านั้นให้เขาโดยการจับสลาก
20 ภายหลังพระองค์ทรงประ-
ทานพวกผู้วินิจฉัยแก่เขา เป็น
เวลาประมาณสี่ร้อยห้าสิบปี จน
ถึงขามูเอลศาสดาพยากรณ์

21 คราวนั้นเขาทั้งหลายได้ขอ
ให้มีกษัตริย์ พระเจ้าจึงได้
ทรงประทานซาอูลบุตรชายคิซ
จากตระกูลเบนยามินให้เป็น
กษัตริย์ครบสี่สิบปี

22 ครั้นถอดซาอูลแล้ว พระองค์
ได้ทรงตั้งดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์
ของเขา และทรงเป็นพยานกล่าว
ถึงดาวิดว่า `เราได้พบดาวิดบุตร
ชายของเจสซีเป็นคนที่เราชอบ
ใจ เป็นผู้ที่จะทำให้ความประ-
สงค์ของเราสำเร็จทุกประการ'

23 จากเชื้อสายของดาวิด พระ
เจ้าได้ทรงโปรดให้ผู้ช่วยให้รอด
คือพระเยซูเกิดขึ้นแก่ชาติอิส-
ราเอลตามพระสัญญาของพระ
องค์

24 ก่อนที่ พระองค์ เสด็จมา
ยอห์นได้ประกาศบัพติศมาอัน

สำแดงการกลับใจใหม่ให้แก่
บรรดาชนชาติอิสราเอล

25 เวลาที่ยอห์นทำการตามหน้า
ที่ของตนเกือบจะสำเร็จ ท่านจึง
ถามว่า `ท่านทั้งหลายคิดเห็นว่า
ข้าพเจ้าคือผู้ใด ข้าพเจ้าเป็น
พระองค์นั้นนงามิได้ แต่ดูเถิด
จะมีพระองค์ผู้หนึ่งมาภายหลัง
ข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าไม่คู่ควร
จะแก้สายรัดฉลองพระบาทของ
พระองค์'

26 ท่านพี่น้องทั้งหลาย ผู้สืบ
เชื้อสายของอับราฮัม และ
ผู้ใดในพวกท่านซึ่งเกรงกลัว
พระเจ้า ข่าวเรื่องความรอดนี้ได้
ทรงประทานมาถึงท่านทั้งหลาย
แล้ว

27 ฝ่ายชาวกรุงเยรูซาเล็มกับ
พวกขุนนางมิได้รู้จักพระองค์
หรือเข้าใจคำของศาสดาพยา-
กรณ์ทั้งหลาย ซึ่งเคยอ่านกันทุก
วันสะบาโต จึงทำให้สำเร็จตาม
คำเหล่านั้นโดยพิพากษาลงโทษ
พระองค์

28 ถึงแม้ว่ามีได้พบความผิด
ประการใดในพระองค์ที่ควรจะ
ให้ตาย พวกเขายังขอปีลาตให้
ปลงพระชนม์พระองค์เสีย

29 ครั้นทำจนสำเร็จทุกอย่าง
ตามซึ่งมีเขียนไว้แล้วว่าด้วยพระ
องค์ เขาจึงเชิญพระศพของพระ
องค์ลงจากต้นไม้ไปประดิษฐาน

(18) อพย 16:35; กตว 14:34 (19) พพย 7:1 (20) วนฉ 2:16 (21) 1 ซมอ 8:5
(22) 1 ซมอ 15:23; สดต 89:20 (23) สดต 132:11 (24) มธ 3:1 (25) มธ 3:11
(26) อสย 55:1; มธ 10:6 (27) ลก 23:34 (28) มธ 27:22 (29) มธ 27:57-61

ไว้ในอุโมงค์

30 แต่พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์คืนพระชนม์

31 พระองค์ทรงปรากฏแก่คนทั้งหลายที่ตามพระองค์จากแคว้นกาลิลีไปยังกรุงเยรูซาเล็มเป็นหลายวัน บัดนี้คนเหล่านั้นเป็นผู้เป็นพยานข้างพระองค์แก่คนทั้งหลาย

32 เรานำข่าวประเสริฐนี้มาแจ้งแก่ท่านทั้งหลายว่า พระสัญญาซึ่งทรงประทานแก่บรรพบุรุษของเรา

33 พระเจ้าได้ทรงให้สำเร็จตามนั้นแก่เราผู้เป็นลูกหลานของคนเหล่านั้น คือในการที่พระองค์ทรงให้พระเยซูกลับคืนพระชนม์เหมือนมีคำเขียนไว้ในหนังสือสดุดีบทที่สองว่า 'ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว'

34 ส่วนข้อที่พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์คืนพระชนม์ มิให้กลับเปื่อยเน่าอีกเลย พระองค์จึงตรัสอย่างนี้ว่า 'เราจะให้ความเมตตาอันแน่นนอนของเราซึ่งได้สัญญาไว้กับดาวิดให้แก่ท่าน'

35 เพราะพระองค์ตรัสไว้ในสดุดีอื่นว่า 'พระองค์จะไม่ทรงให้องค์บริสุทธิ์ของพระองค์เปื่อยเน่าไป'

36 ฝ่ายดาวิดเมื่อได้ปฏิบัติใน

คราวอายุของท่านตามพระทัยของพระเจ้า และได้ล่วงลับไปแล้ว และต้องฝังไว้กับบรรพบุรุษของท่าน ก็เปื่อยเน่าไป 37 แต่พระองค์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงให้เป็นขึ้นมานั้น มิได้ประสบความเปื่อยเน่าเลย

38 เหตุฉะนั้น ท่านพี่น้องทั้งหลาย จงเข้าใจเถิดว่า โดยพระองค์นั้นแหละจึงได้ประกาศการยกความผิดแก่ท่านทั้งหลาย

39 และโดยพระองค์นั้น ทุกคนที่เชื่อจะพ้นโทษได้ทุกอย่างซึ่งจะพ้นไม่ได้โดยพระราชบัญญัติของโมเสส

40 เหตุฉะนั้น จงระวังให้ดีเถิดเถิดกว่า คำซึ่งพวกศาสนาดพยากรณ์ได้กล่าวไว้ นั้นจะได้แก่ท่านทั้งหลาย คือว่า

41 'ดูก่อน ให้เจ้าทั้งหลายผู้ประมาทหมิ่น ประหลาดใจและถึงพินาศ ด้วยว่าเรากระทำการในกาลสมัยของเจ้า เป็นการทำที่แม้แต่มีผู้มาบอกแล้ว เจ้าก็จะไม่เชื่อเลย'

42 เมื่อพวกยิวได้ออกไปจากธรรมศาลาแล้ว พวกคนต่างชาติก็อ่อนวอนให้ประกาศคำเหล่านั้นให้เขาฟังในวันสะบาโตหน้า

43 ครั้นคนที่ประชุมกันนั้นต่างคนต่างไปจากธรรมศาลาแล้ว พวกยิวหลายคนกับคนเข้าจารีต

(30) มธ 28:6 (31) มธ 28:16; กจ 1:3, 11; 1 คร 15:5-8 (32) ปฐก 3:15

(33) สดต 2:7; สบ 1:5 (34) อสย 55:3 (35) สดต 16:10; กจ 2:27 (36) กจ 2:29

(38) ยรม 31:34 (39) อสย 53:11; ยน 3:16 (40) สบก 1:5 (43) กจ 11:23; ทต 2:11

ที่เกรงกลัวพระเจ้าได้ตามเปาโล และบาร์นาบัสไป ท่านทั้งสองจึงพูดกับเขา ชวนให้เขาตั้งมั่นคงอยู่ในพระคุณของพระเจ้า

พวกยิวไม่พอใจที่เปาโล

เทศนาแก่คนต่างชาติ

44 ครั้นถึงวันสะบาโตหน้า คนเกือบล้นทั้งเมืองได้ประชุมกัน ฟังพระวจนะของพระเจ้า

45 แต่เมื่อพวกยิวเห็นคนมากมายก็มีใจอิจฉาอย่างยิ่ง ได้พูดคัดค้านคำของเปาโลถึงโต้แย้งกับพูดคำสบประมาท

46 แล้วเปาโลกับบาร์นาบัสมีใจกล้า ได้กล่าวว่า "จำเป็นที่จะต้องกล่าวพระวจนะของพระเจ้าให้ท่านทั้งหลายฟังก่อน แต่เมื่อท่านทั้งหลายปิดเสียและตัดสินว่าตนไม่สมควรที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ ดูเถิด พวกเราจะบ่ายหน้าไปหาคนต่างชาติ

47 ด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสสั่งเราอย่างนี้ว่า "เราได้ตั้งเจ้าไว้ให้เป็นความสว่างของคนต่างชาติ เพื่อเจ้าจะเป็นเหตุให้คนทั้งหลายรอด ถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก"

48 ฝ่ายคนต่างชาติเมื่อได้ยินอย่างนั้นก็มีความยินดี และได้สรรเสริญพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า และคนทั้งหลายที่ทรงหมายไว้แล้วเพื่อให้ได้ชีวิต

นิรันดร์ก็ได้เชื่อถือ

49 พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงแพร่ไปตลอดทั่วเขตแดนนั้น

ฝ่ายตรงข้ามได้ขับไล่เปาโล

และบาร์นาบัสไปเสีย

50 แต่พวกยิวได้ยุยงพวกสตรีมีศักดิ์ที่ถือพระเจ้า กับทั้งผู้ชายที่เป็นใหญ่ในเมืองนั้นให้เคียดแค้น และไล่เปาโลกับบาร์นาบัสออกจากเมืองของเขา

51 ฝ่ายเปาโลกับบาร์นาบัสจึงสะบัดผงคลีดินจากเท้าของท่าน ออกเพื่อต่อว่าพวกเขา แล้วก็ไปยังเขตเมืองอโคเนียนุม

52 แต่พวกสาวกก็เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เปาโลที่เมืองอโคเนียนุม

เมืองลิสตรา และเมืองเดอรบี

14 ต่อมา ที่เมืองอโคเนียนุม เปาโลกับบาร์นาบัสได้เข้าไปในธรรมศาลาของพวกยิว กล่าวสั่งสอนเป็นที่จับใจจนพวกยิวและชนชาติกรีกเป็นอันมากได้เชื่อถือ

2 แต่พวกยิวที่ไม่เชื่อก็ยุยงคนต่างชาติให้มีใจคิดร้ายต่อพวกพี่น้อง

3 เหตุฉะนั้น ฝ่ายท่านทั้งสองคอยอยู่ที่นั่นนาน มีใจกล้ากล่าวในพระนามขององค์พระผู้เป็น

(45) กจ 18:6; 1 ปต 4:4 (46) อพย 32:10; พบญ 32:21 (47) อสย 42:6; ลก 2:32

(48) กจ 2:47 (50) กจ 7:52; 2 ทธ 3:11 (51) มธ 10:14; มก 6:11; ลก 9:5

(52) มธ 5:12; ยน 16:22 (1) ยน 7:35; กจ 18:4 (3) มก 16:20; กจ 4:29; ฮบ 2:4

เจ้า และพระองค์ได้ทรงรับรอง พระดำรัสแห่งพระคุณของพระองค์ โดยทรงโปรดให้ท่านทั้งสองทำหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ได้

4 แต่พลเมืองส่วนใหญ่แตกเป็นสองพวก พวกหนึ่งอยู่ฝ่ายพวกยิว และอีกพวกหนึ่งอยู่ฝ่ายอัครสาวก

5 เมื่อทั้งคนต่างชาติและพวกยิวพร้อมกับพวกผู้ปกครอง ได้ร่วมคิดกันจะทำการอภัยและเอาก่อนหินขว้างเปาโลกับบาร์นาบัส

6 ท่านทั้งสองทราบแล้วจึงหนีไปยังเมืองที่อยู่ในแคว้นลิกาโอเนีย คือเมืองลิสตรา เมืองเดอริบีกับชนบทที่อยู่ล้อมรอบ

7 และได้ประกาศข่าวประเสริฐที่นั่น

ชายพิการได้รับ

การรักษาจนหาย

8 ที่เมืองลิสตรามีชายคนหนึ่งนั่งอยู่ใช้เท้าไม่ได้ เขาพิการตั้งแต่ครรภ์มารดา ยังไม่เคยเดินเลย

9 คนนั้นได้ฟังเปาโลพูดอยู่ เปาโลจึงเขม้นดูเขา เห็นว่ามีความเชื่อพอจะหายโรคได้

10 จึงร้องสั่งด้วยเสียงอันดังว่า "จงลุกขึ้นยืนตรง" คนนั้นก็กระโดดขึ้นเดินไป

11 เมื่อหมู่ชนเห็นการซึ่งเปาโลได้กระทำนั้นจึงพากันร้องเป็นภาษาลิกาโอเนียว่า "พวกพระแปลงเป็นมนุษย์ลงมาหาเราแล้ว"

12 เขาจึงเรียกบาร์นาบัสว่า พระซุส และเรียกเปาโลว่า พระเฮอร์เมส เพราะเปาโลเป็นผู้นำในการพูด

13 ปุโรหิตประจำรูปพระซุสซึ่งตั้งอยู่หน้าเมืองได้จูงวัวและถือพวงมาลัยมายังประตูเมืองหมายจะถวายเครื่องบูชาด้วยกันกับประชาชน

14 แต่เมื่ออัครสาวกบาร์นาบัสกับเปาโลได้ยินดังนั้น จึงฉีกเสื้อผ้าของตนเสีย วิ่งเข้าไปท่ามกลางคนทั้งหลายร้องเสียงดัง

15 ว่า "ท่านทั้งหลาย เหตุไฉนท่านจึงทำการอย่างนี้ เราเป็นคุณธรรมตาเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย และมาประกาศให้ท่านกลับจากสิ่งไร้ประโยชน์เหล่านี้ ให้มาหาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ทะเลและสิ่งสรรพัตซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น

16 ในกาลก่อนพระองค์ได้ทรงยอมให้บรรดาประชาชาติดำเนินชีวิตตามชอบใจ

17 แต่พระองค์มิได้ทรงให้ชาติ

(4) ลก 12:51; กจ 13:2-3 (5) 2 ทธ 3:11 (6) มธ 10:23 (8) กจ 3:2

(10) อสย 35:6 (11) กจ 8:10; 28:6 (13) ดนล 2:46 (14) กตว 14:6; มธ 26:65

(15) ปฐก 1:1; อพย 20:11 (16) สดต 81:12; มคา 4:5 (17) ลนต 26:4; พยญ 11:14

พยาน คือพระองค์ได้ทรงกระทำคุณให้ฝนตกจากฟ้าและให้มีฤดูเกิดผล เราทั้งหลายจึงอิมใจด้วยอาหารและความยินดี”
18 ถึงแม้ว่าได้กล่าวสิ่งนี้แล้วก็ดี อัครสาวกก็ยังห้ามประชาชนมิให้เขากระทำสักการบูชาถวายแก่ท่านทั้งสองนั้นได้โดยยาก

**เปาโลถูกขว้างด้วยหิน
แต่ได้ฟื้นขึ้นและ
ไปที่เมืองเดอรับี**

19 แต่มีพวกยิวบางคนมาจากเมืองอันทิโอกและเมืองอิโคนิ-ยุม เมื่อได้ชักชวนประชาชนแล้ว เขาก็ได้เอาหินขว้างเปาโลและลากท่านออกไปจากเมืองคิดว่าท่านตายแล้ว

20 แต่พวกสาวกได้ล้อมท่านไว้แล้วท่านก็ลุกขึ้นเข้าไปในเมืองวันรุ่งขึ้นท่านจึงเลยไปยังเมืองเดอรับีกับบาร์นาบัส

21 และเมื่อท่านทั้งสองได้ประกาศข่าวประเสริฐในเมืองนั้น และได้สั่งสอนคนเป็นอันมาก จึงกลับไปยังเมืองลิสตรา เมืองอิโคนิยุม และเมืองอันทิโอกอีก
22 กระทำให้ใจของสาวกทั้งหลายถื่อมั่นขึ้น เตือนเขาให้ดำรงอยู่ในความเชื่อ และสอนว่า เราทั้งหลายจำต้องทนความยากลำบากมากจนกว่าจะได้เข้าในอาณาจักรของพระเจ้า

เปาโลกลับไปเมืองอันทิโอก
23 เมื่อท่านทั้งสองได้เลือกตั้งผู้ปกครองสาวกไว้ทุกคริสตจักร และได้อธิษฐานและถืออดอาหารฝากสาวกไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าที่เขาเชื่อถือนั้น
24 และหลังจากท่านทั้งสองได้ข้ามแคว้นปิลิเตียก็มายังแคว้นปัมฟีเลีย

25 เมื่อได้กล่าวพระวจนะในเมืองเปอร์กาแล้ว จึงลงไปยังเมืองอัททาลิยา

26 และแล่นจากที่นั่นไปยังเมืองอันทิโอก คือเมืองที่ท่านทั้งสองได้รับการฝากไว้ในพระคุณของพระเจ้า ให้กระทำการซึ่งท่านทั้งสองได้กระทำสำเร็จมาแล้วนั้น

27 เมื่อมาถึง ท่านทั้งสองได้เรียกประชุมคริสตจักร และได้เล่าให้เขาฟังถึงพระราชกิจที่ปวงซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำร่วมกับเขา กับซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดประตูให้คนต่างชาติเชื่อ
28 แล้วท่านทั้งสองจึงอยู่กับพวกสาวกที่นั่นช้านาน

การประชุมปรึกษากัน

ที่กรุงเยรูซาเล็ม

เกี่ยวกับการเข้าสู่หน้ด

15 มีบางคนลงมาจากแคว้นยูเดียได้สั่งสอนพวกพี่น้องว่า “ถ้าไม่เข้าสู่หน้ดตามจารีตของโมเสส ท่านจะรอดไม่

(19) กจ 13:45, 50; 14:2; 2 คร 11:25; 12:1; 1 ธส 2:14; 2 ทธ 3:11 (21) มธ 28:19

(22) มธ 10:38; ลก 22:28; กจ 11:23; รม 8:17; 2 ทธ 2:12 (23) 2 คร 8:19; ทด 1:5

(27) กจ 15:4; 1 คร 16:9; 2 คร 2:12 (1) ยน 7:22; กจ 15:5; กท 2:12; 5:2; ฟป 3:2

ได้”
 2 เหตุฉะนั้นเมื่อเกิดการโต้แย้งและไล่เลียงกันระหว่างเปาโลและบารนาบัสกับคนเหล่านั้นมากมายแล้ว เขาทั้งหลายได้ตั้งเปาโลและบารนาบัสกับคนอื่นๆ ในพวกนั้นให้ขึ้นไปหาหรือกับอัครสาวกและผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็มในเรื่องที่เถียงกันนั้น
 3 คริสตจักรได้จัดส่งท่านเหล่านั้นไป และขณะเมื่อท่านกำลังข้ามแคว้นฟินิเซียกับแคว้นสะมาเรีย ท่านได้กล่าวถึงเรื่องของคนต่างชาติได้กลับใจใหม่ ทำให้พวกพี่น้องมีความยินดีอย่างยิ่ง
 4 ครั้นมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม คริสตจักรและอัครสาวกและผู้ปกครองทั้งหลายได้ต้อนรับท่าน แล้วท่านเหล่านั้นจึงเล่าให้เขาฟังถึงเหตุการณ์ทั้งปวงที่พระเจ้าได้ทรงกระทำร่วมกับเขา
 5 แต่มีบางคนในพวกฟาริสีที่มีความเชื่อได้ยืนขึ้นกล่าวว่า คนต่างชาตินั้นควรต้องให้เขาเข้าสู่หน้ และสั่งให้เขาถือตามพระราชบัญญัติของโมเสส
 6 ฝ่ายอัครสาวกกับผู้ปกครองทั้งหลายจึงได้ประชุมปรึกษากันในเรื่องนั้น

ผลประชุมเกี่ยวกับ

ความรอดของคนต่างชาติ

7 เมื่อโต้แย้งกันมากแล้ว เปโตร

จึงยืนขึ้นกล่าวแก่เขาว่า “ท่านพี่น้องทั้งหลาย ท่านทั้งหลายทราบอยู่ว่า คราวก่อนนั้นพระเจ้าได้ทรงเลือกข้าพเจ้าเองจากพวกท่านทั้งหลายให้เป็นผู้ประกาศพระวจนะแห่งข่าวประเสริฐให้คนต่างชาติฟังและเชื่อ

8 พระเจ้าผู้ทรงทราบจิตใจมนุษย์ได้ทรงรับรองคนต่างชาติและทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เขาเหมือนได้ทรงประทานแก่พวกเรา

9 พระองค์ไม่ทรงถือว่าเรากับเขาต่างกัน แต่ทรงชำระใจเขาให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ

10 ถ้าอย่างนั้น ทำไมบัดนี้ท่านทั้งหลายจึงทดลองพระเจ้าโดยวางแอกบนคอของพวกสาวกซึ่งบรรพบุรุษของเราหรือตัวเราเองก็ตีแบกไม่ไหว

11 แต่เราเชื่อว่า เราเองก็รอดโดยพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าเหมือนอย่างเขา”

12 ฝ่ายคนทั้งหลายก็นิ่งฟังบารนาบัสกับเปาโลเล่าเรื่องการอัศจรรย์และการมหัศจรรย์ต่างๆซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำโดยเขาในหมู่พวกต่างชาติ

ยากอบประกาศว่า

ไม่จำเป็นต้องเข้าสู่หน้

13 ครั้นจบแล้วและนั่งอยู่ ยากอบจึงกล่าวว่า “ท่านพี่น้องทั้ง

(2) กท 2:1 (3) กจ 14:27; รม 15:24; 1 คร 16:6; 2 คร 1:16; ทต 3:13 (7) กจ 10:20

(8) 1 พศต 28:9; กจ 1:24 (9) กจ 10:15, 28; รม 10:12 (10) มธ 23:4; กท 5:1

(11) รม 3:4; 2 คร 13:14; อฟ 2:5-8; ทต 2:11 (12) กจ 14:27; 15:3 (13) กจ 12:17

หลาย จงฟังข้าพเจ้า
14 ซิโมนได้บอกแล้วว่า พระเจ้า
ได้ทรงเยี่ยมเยียนคนต่างชาติ
ครั้งแรก เพื่อจะทรงเลือกชน
กลุ่มหนึ่งออกจากเขาทั้งหลาย
เพื่อพระนามของพระองค์

15 คำของศาสดาพยากรณ์ก็
สอดคล้องกับเรื่องนี้ ดังที่ได้
เขียนไว้แล้วว่า

16 ภายหลังเราจะกลับมาและ
จะสร้างพลับพลาของดาวิดซึ่ง
พังลงแล้วขึ้นใหม่ ที่ร้างหักพัง
นั้นเราจะก่อสร้างอีก และจะตั้งขึ้น
ใหม่

17 เพื่อคนอื่น ๆ จะได้แสวงหา
องค์พระผู้เป็นเจ้า คือบรรดา
คนต่างชาติซึ่งเขาเรียกด้วยนาม
ของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรง
กระทำสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ได้ตรัส
ไว้

18 พระเจ้าทรงทราบถึงกิจการ
ทั้งปวงของพระองค์ตั้งแต่แรก
สร้างโลกมาแล้ว

19 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าตัดสินใจ
ว่า อย่าให้เราวางเครื่องขัดขวาง
กีดกันคนต่างชาติซึ่งกลับมาหา
พระเจ้า

20 แต่เราจงเขียนหนังสือฝาก
ไปถึงเขาว่า ให้งดเว้นเสียจาก
สิ่งที่มลทินเนื่องด้วยรูปเคารพ
จากการล่วงประเวณี จากการ
รับประทานเนื้อสัตว์ที่รััดคอตาย

และจากการรับประทานเลือด
21 เพราะว่าตั้งแต่โบราณมาใน
ทุกเมืองมีคนประกาศเรื่องของ
โมเสส เพราะคนได้อ่านพระ
ราชบัญญัติของท่านในธรรมศำ-
ลาทุกวันสะบาโต

22 ขณะนั้น อัครสาวกและผู้
ปกครองทั้งหลายกับทุกคนใน
คริสตจักรเห็นชอบที่จะเลือก
บางคนในพวกเขาให้ไปยังเมือง
อันติโอกด้วยกันกับเปาโลและ
บารนาบัส คือ ยูดาส ผู้ที่มีชื่อ
อีกว่า บาร์ซอบาส และลีลาส ทั้ง
สองคนนี้เป็นคนสำคัญในพวก
พี่น้อง

23 เขาได้เขียนจดหมายมอบให้
ท่านถือไปว่า "อัครสาวกและผู้
ปกครองและพวกพี่น้องของ
ท่าน คำนับมายังท่าน ผู้เป็น
พวกพี่น้องซึ่งเป็นคนต่างชาติ
ซึ่งอยู่ในเมืองอันติโอก แคว้น
ซีเรีย และแคว้นซีลีเชียทราบ

24 ด้วยพวกข้าพเจ้าได้ยินว่า มี
บางคนในพวกข้าพเจ้าได้พูดให้
ท่านทั้งหลายเกิดความไม่สบาย
ใจและทำให้ใจของท่านปั่นป่วน
ไปด้วยสอนว่า 'ท่านต้องเข้า
สุหนัดและรักษาพระราชบัญญัติ'
แม้ว่าเขามิได้รับคำสั่งจาก
พวกข้าพเจ้า

25 พวกข้าพเจ้าจึงพร้อมใจกัน
เห็นชอบที่จะเลือกคน และใช้

(14) กจ 15:7; 2 ปต 1:1 (16) อมส 9:11 (19) กจ 15:28; 21:25; 1 ธส 1:9

(20) ปฐก 9:4; อพย 20:3; สดต 3:17; พบญ 12:16; 1 ซมอ 14:33; อสค 20:30

(21) กจ 13:15, 27; 2 คร 3:14 (22) กจ 1:23 (24) กจ 15:1; กท 1:7; ทต 1:10-11

เขามายังท่านทั้งหลายพร้อมกับ
บาร์นาบัสและเปาโล ผู้เป็นที่รัก
ของเรา

26 และเป็นผู้อุทิศชีวิตของตน
เพื่อพระนามของพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

27 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลาย
จึงใช้ยูดาสกับสิลาสมาเป็นผู้ซึ่ง
จะเล่าข้อความนี้ แก่ท่านทั้ง
หลายด้วยปากของเขาเอง

**คำสั่งพิเศษสำหรับคนต่างชาติ
ที่เชื่อในพระเจ้า**

28 เพราะว่าพระวิญญาณบริ-
สุทธิ์และข้าพเจ้าทั้งหลายก็เห็น
ชอบที่จะไม่วางภาระบนท่านทั้ง
หลาย เว้นไว้แต่สิ่งเหล่านั้นที่
จำเป็น

29 คือว่าให้ท่านทั้งหลายงดการ
รับประทานสิ่งของซึ่งเขาได้บูชา
แก่รูปเคารพ และการรับประทาน
เนื้อสัตว์ซึ่งถูกรัดคอตาย และ
การล่องประเวณี ถ้าท่านทั้ง
หลายงดการเหล่านี้ก็จะเป็นการ
ดี ขอให้ท่านเป็นสุขเถิด”

30 เมื่อลาจากกันแล้ว ท่าน
เหล่านั้นก็ไปยังเมืองอันติโอก
และเมื่อได้เรียกคนทั้งปวงประ-
ชุมกันแล้ว จึงมอบจดหมาย
ฉบับนั้นให้

31 ครั้นอ่านแล้ว ต่างก็มีความ
ชื่นชมยินดีในคำหนุนใจนั้น

32 ฝ่ายยูดาสกับสิลาสเป็นผู้
พยากรณ์ด้วย จึงได้กล่าวหนุน
ใจพวกพี่น้องหลายประการให้มี
กำลังขึ้น

33 ครั้นพักอยู่ที่นั่นหน่อยหนึ่ง
แล้ว ก็ลาจากพวกพี่น้องไปถึง
อัครสาวกโดยสันติภาพ

34 ฝ่ายสิลาสเห็นชอบที่จะอยู่
ต่อไปที่นั่น

35 แต่เปาโลกับบาร์นาบัสยังอยู่
ต่อไปในเมืองอันติโอก สั่งสอน
ประกาศพระวจนะขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้าด้วยกันกับคนอื่นอีก
หลายคน

บาร์นาบัสแยกทางกับเปาโล

36 ครั้นล่องไปได้หลายวัน เปา-
โลจึงพูดกับบาร์นาบัสว่า “ให้เรา
กลับไปเยี่ยมพวกพี่น้องในทุก
เมืองที่เราได้ประกาศพระวจนะ
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไว้ ดูว่า
เขาเป็นอย่างไรกันบ้าง”

37 ฝ่ายบาร์นาบัสได้ตั้งใจว่าจะ
พายอห์นผู้มีอีกชื่อหนึ่งว่ามา-
ระโกไปด้วย

38 แต่เปาโลไม่เห็นควรที่จะพา
ยอห์นไปด้วย เพราะครั้งก่อน
ยอห์นได้ละท่านทั้งสองเสียที่
แคว้นปัมฟีเลีย และมีได้ไปทำ
การด้วยกัน

39 แล้วได้เกิดการขัดแย้งกันจน
ต้องแยกกัน บาร์นาบัสจึงพา
มาระโกลงเรือไปยังเกาะไซปรัส

(26) กจ 13:50; 1 คร 15:30; 2 คร 11:23 (29) ลนต 17:14; กจ 15:20; 1 คร 5:1

(32) กจ 11:27; 1 คร 12:28; อฟ 4:11 (33) มก 5:34; กจ 16:36 (35) กจ 13:1

(37) กจ 12:12, 25; คส 4:10; 2 ทธ 4:11; ฟม 1:24 (38) กจ 13:13 (39) กจ 4:36

40 แต่เปาโลได้เลือกสิลาส และเมื่อพวกพี่น้องได้ฝากท่านทั้งสองไว้ในพระคุณของพระเจ้าแล้วท่านก็ไป

41 ท่านจึงไปตลอดแคว้นซีเรียกับแคว้นซีลีเชียหนุนใจคริสตจักรให้เข้มแข็งขึ้น

เปาโลพบทิโมธี

ผู้ช่วยตลอดชีวิตของท่าน
16 แล้วเปาโลไปยังเมืองเดอโรบีกับเมืองลิสตราและคูเถิด ที่นั่นมีสาวกคนหนึ่งชื่อทิโมธี เป็นบุตรชายของหญิงชาติยิวคนหนึ่งที่เคยเชื่อแล้ว แต่บิดาเป็นชาติกรีก

2 ทิโมธีมีชื่อเสียงดีในหมู่พวกพี่น้องที่อยู่ในเมืองลิสตราและเมืองอีโคเนียม

3 เปาโลใคร่จะพาทิโมธีไปด้วยกัน จึงให้เข้าสู่หนัดเพราะเห็นแก่พวกยิวที่อยู่ในเมืองนั้นๆ เพราะคนเหล่านั้นทุกคนรู้ว่าบิดาของเขาเป็นชาติกรีก

4 เมื่อท่านเหล่านั้นได้เที่ยวไปตามเมืองต่างๆ ก็ได้ส่งหนังสือข้อตกลงของอัครสาวกและผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็มมอบให้คนทั้งหลายทุกเมืองเพื่อให้รักษาไว้

5 คริสตจักรทั้งปวงจึงเข้มแข็งในความเชื่อ และจำนวนคนได้ทวีขึ้นทุก ๆ วัน

พระเจ้าทรงเรียกเปาโลให้ไปที่แคว้นมาซิโดเนีย

6 ครั้นท่านเหล่านั้นไปทั่วแคว้นฟรีเจียกับกาลาเทียแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ ห้ามมิให้กล่าวพระวจนะในแคว้นเอเชีย 7 เมื่อไปยังแคว้นมิเซียแล้ว ก็พยายามจะไปยังแคว้นบีธีเนีย แต่พระวิญญาณไม่ทรงโปรดให้ไป

8 แล้วท่านเหล่านั้นได้เดินทางผ่านแคว้นมิเซียลงมายังเมืองโตรอัส

9 ในเวลากลางคืนเปาโลได้นิมิตเห็นผู้ชายชาวมาซิโดเนียคนหนึ่งยืนอ้อนวอนว่า "ขอโปรดมาช่วยพวกข้าพเจ้าในแคว้นมาซิโดเนียเถิด"

10 ครั้นท่านเห็นนิมิตนั้นแล้ว เราจึงหาโอกาสทันทีที่จะไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ด้วยเห็นแน่นอนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกเราให้ไปประกาศข่าวประเสริฐแก่ชาวแคว้นนั้น

11 เหตุฉะนั้น เมื่อออกจากเมืองโตรอัสแล้ว ก็ตรงไปยังเกาะสาโมทรัสเซียและรุ่งขึ้นก็ถึงเมืองเนอาบุรี

นางลิเดียได้เปิดใจ

และได้รับบัพติศมา

12 เมื่อออกจากที่นั่นแล้ว ก็ได้ไปยังเมืองฟีลิปปีซึ่งเป็นเมือง

(40) กจ 11:23 (41) กจ 16:5 (1) กจ 14:6; รม 16:21; 1 คร 4:17; ฟป 1:1; 2:19

(3) 1 คร 9:20; กท 2:3 (4) กจ 15:19 (5) กจ 2:47; 15:41 (6) กจ 18:23; กท 1:1-2

(8) กจ 16:11; 2 คร 2:12 (9) กจ 10:30 (10) 2 คร 2:13 (12) กจ 20:6; ฟป 1:1

เอกในเขตแคว้นมาซิโดเนียและเป็นเมืองขึ้น เราจึงพักอยู่ในเมืองนั้นหลายวัน

13 ในวันสะบาโตเราได้ออกจากเมืองไปยังฝั่งแม่น้ำ เข้าใจว่ามีที่สำหรับอธิษฐาน จึงได้นั่งสนทนากับพวกผู้หญิงที่ประชุมกันที่นั่น

14 มีหญิงคนหนึ่งชื่อลิเดียมาจากเมืองธียาทราเป็นคนขายผ้าสีม่วง เป็นผู้มัสการพระเจ้าหญิงนั้นได้ฟังเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดใจของเขาส่งใจในถ้อยคำซึ่งเปาโลได้กล่าว

15 เมื่อหญิงคนนั้นกับทั้งครอบครัวของเขาได้รับบัพติศมาแล้วจึงอ้อนวอนเราว่า "ถ้าท่านเห็นว่า ข้าพเจ้าเป็นคนสัตย์ซื่อต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเชิญเข้ามาพักอาศัยในบ้านของข้าพเจ้าเถิด" และเขาได้วิงวอนจนเราขัดไม่ได้

หญิงสาวที่มีผีสิง ได้รับการขับผีออก

16 ต่อมาเมื่อเรากำลังออกไปยังที่สำหรับอธิษฐาน มีหญิงสาวคนหนึ่งที่มีผีหมอดูเข้าได้มาพบกับเรา เขาทำการทนายให้พวกเจ้านายของเขาได้เงินเป็นอันมาก

17 หญิงนั้นตามเปาโลกับพวก

เราไปร้องว่า "คนเหล่านี้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้สูงสุด มากกล่าวประกาศทางรอดแก่เราทั้งหลาย"

18 เขาทำอย่างนั้นหลายวัน ฝ่ายเปาโลเป็นทุกข์มาก หันหน้าสั่งผีนินว่า "เราสั่งเจ้าว่า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เจ้าจงออกมาจากเขา" ผีนินก็ออกมาในเวลานั้น

เปาโลและสิลาสถูกจำคุก

19 ส่วนพวกนายของเขาเมื่อเห็นว่าหมดหวังที่จะได้เงินแล้ว เขาจึงจับเปาโลและสิลาสลากมาถึงพวกเจ้าหน้าที่ ยังที่ว่าการเมือง

20 เมื่อนำมาถึงเจ้าเมืองแล้วจึงกล่าวว่า "คนเหล่านี้เป็นพวกยิว ก่อการวุ่นวายมากในเมืองของเรา

21 และสั่งสอนธรรมนิยมซึ่งเราชาวโรมตามกฎหมายไม่ควรจะรับหรือถือเลย"

22 ประชาชนก็ได้ฮือกันขึ้นต่อสู้อเปาโลและสิลาส เจ้าเมืองได้กระชากเสื้อของท่านทั้งสอง ออก แล้วสั่งให้โบยด้วยไม้เรียว 23 ครั้งโบยหลายทีแล้วจึงให้จำไว้ในคุก และกำชับนายคุกให้รักษาไว้ให้มั่นคง

24 นายคุกเมื่อรับคำสั่งอย่างนั้นแล้วจึงพาเปาโลกับสิลาสไปจำไว้

(14) ลก 24:45; วว 1:11 (15) ปฐก 19:3; 33:11; วนจ 19:21; ลก 24:29; สบ 13:2

(16) ลนต 19:31; พบญ 18:11; 1 ซมอ 28:3; 2 พกษ 21:6; 1 พตด 10:13; อสย 8:19

(18) มก 1:25 (19) มธ 10:18; กจ 16:16 (20) 1 พกษ 18:17 (22) 2 คร 6:5; 11:23

ในห้องชั้นใน เอาเท้าใส่ชื่อไว้
แน่นหนา

**นายคุกและครอบครัวได้
รับความรอดและรับบัพติศมา**
25 ประมาณเที่ยงคืนเปาโลกับ
สิลาสก็อธิษฐานและร้องเพลง
สรรเสริญพระเจ้า นักโทษทั้ง
หลายก็ฟังอยู่

26 ในทันใดนั้นเกิดแผ่นดินไหว
ใหญ่จนรากคูกสะเทือนสะท้าน
และประตูคุกเปิดหมดทุกบาน
เครื่องจองจำก็หลุดจากเขาสิน
ทุกคนทันที

27 ฝ่ายนายคุกตื่นขึ้นเห็นประตู
คุกเปิดอยู่ คาดว่านักโทษทั้ง
หลายหนีไปหมดแล้ว จึงซักดาบ
ออกมาหมายว่าจะฆ่าตัวเสีย

28 แต่เปาโลได้ร้องเสียงดังว่า
“อย่าทำร้ายตัวเองเลย เราทั้ง
หลายอยู่พร้อมด้วยกันทุกคน”

29 นายคุกจึงสั่งให้จุดไฟมา
แล้ววิ่งเข้าไปตัวสั้นกราบลงที่
เท้าของเปาโลกับสิลาส

30 และพาท่านทั้งสองออกมา
แล้วว่า “ท่านเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะ
ต้องทำอะไรจึงจะรอดได้”

31 เปาโลกับสิลาสจึงกล่าวว่า
“จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์
เจ้าและท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัว
ของท่านด้วย”

32 ท่านทั้งสองจึงกล่าวสั่งสอน
พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ให้นายคุกและคนทั้งปวงที่อยู่
ในบ้านของเขาฟัง

33 ในกลางคืนชั่วโมงเดียวกัน
นั่นเอง นายคุกจึงพาเปาโลกับ
สิลาสไปล้างแผลที่ถูกเข็ญและ
ในขณะนั้นนายคุกก็ได้รับบัพ-
ติศมาพร้อมทั้งครอบครัวของเขา

34 แล้วได้พาท่านทั้งสองเข้าไป
ในบ้านของเขา จัดโต๊ะเลี้ยงท่าน
แสดงความยินดีอย่างยิ่ง เพราะ
ได้เชื่อถือพระเจ้าพร้อมกับทั้ง
ครอบครัวแล้ว

เปาโลได้รับอิสราภาพ

35 ครั้นเวลาเช้าเจ้าเมืองจึงใช้
พวกนักการไป สั่งว่า “จงปล่อย
คนทั้งสองนั้นเสีย”

36 นายคุกจึงบอกเปาโลว่า “เจ้า
เมืองได้ใช้คนมาบอกให้ปล่อย
ท่านทั้งสอง ฉะนั้นบัดนี้เชิญ
ท่านออกไปตามสบายเถิด”

37 แต่เปาโลกล่าวแก่เขาทั้ง
หลายว่า “เขาได้เข็ญเราผู้เป็น
คนสัญชาติโรมต่อหน้าคนทั้ง
หลายก่อนได้ตัดสินความ และ
ได้จำเราไว้ในคุก บัดนี้เขาจะ
เลือกใส่ให้เราออกไปเป็นการ
ลับหรือ ทำอย่างนั้นไม่ได้ ให้
เขาเองมาพาเราออกไปเถิด”

38 พวกนักการจึงนำความไป
แจ้งแก่เจ้าเมือง เมื่อเจ้าเมือง
ได้ยินว่า ท่านทั้งสองเป็นคน
สัญชาติโรมก็ตกใจกลัว

(26) กจ 4:31; 5:19; 12:7, 10 (30) ลก 3:10; กจ 2:37; 9:6; 22:10

(31) ยน 3:16, 36; 6:47; กจ 13:38-39; รม 10:9-11; 1 ยน 5:10

(34) ลก 5:29; 19:6 (37) กจ 22:25-29

39 จึงมาวิงวอนท่านทั้งสอง ครั้นพาออกไปแล้วจึงขอให้ออกไปเสียจากเมือง

40 ท่านทั้งสองจึงออกจากคุก แล้วได้เข้าไปในบ้านของนางลิเดีย เมื่อพบพวกพี่น้องก็พูดจา หนุนใจเขาแล้วก็ลาไป

มีหลายคนได้รับความรอด ที่เมืองเธสะโลนิกา

17 ครั้นเปาโลกับสิลาสข้าม เมืองอัมฟีบุรีและเมือง อปอลโลเนียแล้ว จึงมายังเมือง เธสะโลนิกา ที่นั่นมีธรรมศาลา ของพวกยิว

2 เปาโลจึงเข้าไปร่วมกับพวกเขา ตามอย่างเคย และท่านได้อ้าง ข้อความในพระคัมภีร์โต้ตอบ กับเขาทั้งสามวันสะบาโต

3 และใช้ข้อความชี้แจงให้เห็นว่า จำเป็นที่พระคริสต์ต้องทนทุกข์ ทรมาน แล้วทรงคืนพระชนม์ และกล่าวต่อไปว่า “พระเยซูของคัมภีร์ที่เราประกาศแก่ท่านทั้งหลาย คือพระคริสต์”

4 บางคนในพวกเขา ก็เชื่อและ สัมผัสเข้าเป็นพรรคพวกกับ เปาโลและสิลาส รวมทั้งชาวกรีก เป็นจำนวนมากที่เกรงกลัวพระเจ้า และสุภาพสตรีที่เป็นคน สำคัญๆก็ไม่่น้อย

5 แต่พวกยิวที่ไม่เชื่อ ก็อิจฉา ไป คบคิดกับคนพาลตามตลาดรวบ

รวมกันมาเป็นอันมาก ก่อการ จลาจลในบ้านเมือง เข้าบุกบ้าน ของยาโสน ตั้งใจจะพาท่านทั้งสองออกมาให้คนทั้งปวง

6 ครั้นไม่พบจึงจุดลากยาโสน กับพวกพี่น้องบางคนไปหาเจ้าหน้าที่ผู้ครองเมืองร้องว่า “คน เหล่านี้ที่เป็นพวกคว่ำแผ่นดิน ได้มาที่นี้ด้วย

7 ยาโสนรับรองเขาไว้ และบรรดาคนเหล่านี้ได้กระทำผิดคำสั่ง ของซีซาร์ โดยเขาสอนว่ามี กษัตริย์อีกองค์หนึ่งคือพระเยซู”

8 เมื่อประชาชนและเจ้าหน้าที่ผู้ ครองเมืองได้ยินดังนั้นก็ร้อนใจ 9 จึงเรียกประกันตัวยาโสนกับ คนอื่นๆแล้วก็ปล่อยไป

เปาโลที่

เมืองเบโรอา

10 พอค่ำลง พวกพี่น้องจึงส่ง เปาโลกับสิลาสไปยังเมืองเบโรอา ครั้นถึงแล้วท่านจึงเข้าไปใน ธรรมศาลาของพวกยิว

11 ชาวเมืองนั้นสุภาพกว่าชาว เมืองเธสะโลนิกา ด้วยเขาได้รับ พระวจนะด้วยความเต็มใจ และ คั่นดูพระคัมภีร์ทุกวัน หวังจะรู้ว่า ข้อความเหล่านั้นจะจริงดัง กล่าวหรือไม่

12 เหตุฉะนั้น มีหลายคนใน พวกเขาได้เชื่อถ้อย กับสตรีผู้มี ศักดิ์ชาติกรีก ทั้งผู้ชายไม่่น้อย

(39) มธ 8:34 (40) กจ 16:14 (1) กจ 17:11; ฟป 4:16; 1 ธส 1:1; 2 ธส 1:1

(2) ลก 4:16; กจ 9:20; 1 ธส 2:1-16 (3) ลก 24:26; กจ 18:5; กท 3:1 (4) กจ 15:22

(5) กจ 13:45 (6) กจ 16:20 (7) ลก 23:2 (10) กจ 9:25 (11) อสย 34:16; ลก 16:29

13 แต่เมื่อพวกยิวที่อยู่ในเมือง
เธสะโลนิกาทราบว่าเป็นโลได้
กล่าวสั่งสอนพระวณะของพระ
เจ้าในเมืองเบโรอาเหมือนกัน
เขาก็มาขอร้องประชาชนที่นั่นด้วย
14 ขณะนั้น พวกพี่น้องจึงส่ง
เปาโลออกไปตามทางที่จะไป
ทะเล แต่สิลาสกับทิโมธียังอยู่ที่
นั่น

เปาโลที่กรุงเอเธนส์

15 คนที่ไปส่งเปาโลนั้นได้ไปส่ง
ท่านถึงกรุงเอเธนส์ และเมื่อได้
รับคำสั่งของท่านให้บอกสิลาส
กับทิโมธีให้รีบไปหาท่านแล้ว
เขาก็จากไป

16 เมื่อเปาโลกำลังคอยสิลาส
กับทิโมธีอยู่ในกรุงเอเธนส์นั้น
ท่านมีความเดือดร้อนวุ่นวายใจ
เพราะได้เห็นรูปเคารพเต็มไป
ทั้งเมือง

17 เหตุฉะนั้น ท่านจึงได้ตอบใน
ธรรมศาลากับพวกยิว และกับ
คนที่เกรงกลัวพระเจ้า และ
กับคนทั้งหลายซึ่งมาพบท่านที่
ตลาดทุกวัน

18 นักปรัชญาบางคนในพวก
เอปิกูเรียและในพวกสโตอิกได้
มาพบท่าน บางคนกล่าวว่า “คน
พูดเพ้อเจ้ออย่างนี้ ใครจะมา
พูดอะไรให้เราฟังอีกเล่า” คน
อื่นกล่าวว่า “ดูเหมือนเขาเป็น
คนนำพระต่างประเทศเข้ามา

เผยแพร่ง” เพราะเปาโลได้ประ-
กาศเรื่องพระเยซูและเรื่องการ
เป็นขึ้นมาจากความตาย

19 เขาจึงจับเปาโลพาไปยังสภา
อาเรโอปากัสแล้วถามว่า “เราขอ
รู้ได้หรือไม่ว่าคำสอนอย่างใหม่
ที่ท่านกล่าวนั้นเป็นอย่างไร

20 เพราะว่าท่านนำเรื่องแปลก
ประหลาดมาถึงหูของเรา เหตุ
ฉะนั้น เราอยากทราบว่าเรื่อง
เหล่านี้มีความหมายว่าอย่างไร”

21 (เพราะชาวเอเธนส์กับชาว
ต่างประเทศ ซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่น
ไม่ได้ใช้เวลาว่างในการอื่นนอก
จากจะกล่าวหรือฟังสิ่งใหม่ ๆ)

การเทศนาของเปาโล

บนเขาอาเรโอ

22 ฝ่ายเปาโลจึงยืนขึ้นกลางเนิน
เขาอาเรโอแล้วกล่าวว่า “ท่าน
ชาวกรุงเอเธนส์ ข้าพเจ้าเห็น
ว่า ท่านทั้งหลายเชื่อถือโซดกลาง
เกินไปในทุกเรื่อง

23 เพราะว่าเมื่อข้าพเจ้าเดินทาง
มาสังเกตเห็นสิ่งของท่านนั้สการ
นั้น ข้าพเจ้าได้พบแท่นแท่น
หนึ่งมีคำจารึกไว้ว่า ‘แต่พระเจ้า
ที่ไม่รู้จัก’ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
มาประกาศและแสดงให้ท่าน
ทั้งหลายทราบถึงพระเจ้าที่ท่าน
ไม่รู้จักแต่ยังมีนั้สการอยู่

24 พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่ง
ทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น พระองค์

(14) มธ 10:23 (15) กจ 18:5

(16) 2 ปด 2:8 (18) 1 คร 15:12

(24) พบญ 10:14; 1 พกษ 8:27; สดต 115:16; อสย 42:5; มธ 11:25; กจ 7:48-50

ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก มิได้ทรงสถิตในปูชนียสถานซึ่งมีมนุษย์ได้กระทำไว้

25 การที่มีมนุษย์ปฏิบัตินมัสการพระองค์นั้นจะหมายความว่า พระเจ้าต้องประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากเขาก็หาไม่ได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตและลมหายใจและสิ่งสารพัดแก่คนทั้งปวงต่างหาก

26 พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติสีบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพื้นพิภพโลก และได้ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาอยู่

27 เพื่อเขาจะได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า และหากเขาจะคลำหาก็คouldได้พบพระองค์ ด้วยพระองค์มีทรงอยู่ ทั่วไกลจากเราทุกคนเลย

28 ด้วยว่า `เรามีชีวิตและไหวตัวและเป็นอยู่ในพระองค์' ตามที่กวีบางคนในพวกท่านได้กล่าวไว้ว่า `เราทั้งหลายเป็นเชื้อสายของพระองค์'

29 เหตุฉะนั้นเมื่อเราเป็นเชื้อสายของพระเจ้าแล้ว เราก็ไม่ควรถือว่าพระเจ้าทรงเป็นเหมือนทอง เงิน หรือหิน ซึ่งได้แกะสลักด้วยศิลปะและความคิดของมนุษย์

30 ในเวลาเมื่อมนุษย์ยังโอดเขลาอยู่พระเจ้าทรงมองข้ามไปเสีย แต่เดี๋ยวนี้พระองค์ได้ตรัสสั่งแก่มนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่

31 เพราะพระองค์ได้ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้ ในวันนั้นพระองค์จะทรงพิพากษาโลกตามความชอบธรรม โดยให้ท่านองค์นั้นซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้เป็นผู้พิพากษา และพระองค์ได้ให้พยานหลักฐานแก่คนทั้งปวงแล้วว่า ได้ทรงโปรดให้ท่านองค์นั้นคืนพระชนม์

32 ครั้นคนทั้งหลายได้ยินถึงเรื่องการซึ่งเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว บางคนก็เยาะเย้ย แต่คนอื่น ๆ ว่า "เราจะฟังท่านกล่าวเรื่องนี้อีกต่อไป"

33 แล้วเปาโลจึงออกไปจากเขา

34 แต่มีชายบางคนติดตามเปาโลไปและได้เชื่อถือ ในคนเหล่านั้นมีติโอนิสิอัส ผู้เป็นสมาชิกสภาอาเรโอปากัส กับหญิงคนหนึ่งชื่อตามาริส และคนอื่น ๆ ด้วย

เปาโลกับอาควิลลา และปริสซิลลาที่เมืองโครินธ์
18 ภายหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้เปาโลจึงออกจากกรุงเอเธนส์ไปยังเมืองโครินธ์ 2 ท่านได้พบยิวคนหนึ่ง ชื่ออา-

(25) ปฐก 2:7; อสย 42:5; ดนล 5:23 (26) พบทู 32:8; โยบ 12:23; ดนล 4:35

(27) พบทู 4:7; สดต 139:7 (28) คส 1:17; ทต 1:12; สบ 1:3 (29) สดต 115:4-7

(30) ลก 24:47; กจ 26:20 (31) สดต 9:8; ยน 5:22 (2) รม 16:3; 1 คร 16:19

ควิลลา ซึ่งเกิดในแคว้นปอนทัส แต่ฟังมาจากประเทศอิตาลีกับ ภรรยาชื่อปรัสเซียลา (เพราะ คลาวดิอัสมีรับสั่งให้พวกยิวทิ้ง ปวงออกไปจากกรุงโรม) เปาโล จึงไปหาคนทั้งสองนั้น

3 และเพราะเขามีอาชีพอย่าง เดียวกันจึงได้อาศัยทำการอยู่ กับเขา เพราะว่าทั้งสองฝ่ายเป็น ช่างทำเต็นท์ด้วยกัน

4 เปาโลได้โต้เถียงในธรรมศาลา ทุกวันสะบาโต ได้ชักชวนทั้ง พวกยิวและพวกกรีก

5 พอลิลาสกับทิโมธี มาจาก แคว้นมาซิโดเนีย เปาโลก็ได้ รับการดลใจและเป็นพยานแก่ พวกยิวว่า พระเยซูเป็นพระ คริสต์

6 แต่เมื่อพวกเหล่านั้นขัดขวาง ตัวเองและกล่าวคำหมิ่นประ- มาท เปาโลจึงได้สะบัดเสื้อผ้า กล่าวแก่เขาว่า "ให้เลือดของ ท่านทั้งหลายตกบนศีรษะของ ท่านเองเถิด ข้าพเจ้าก็ปราศจาก เลือดนั้นแล้ว ตั้งแต่นี้ไปข้าพ- เจ้าจะไปหาคนต่างชาติ"

7 ท่านจึงออกจากที่นั่น แล้วเข้าไป ในบ้านของชายคนหนึ่งชื่อ อ ยูสทัส ซึ่งเป็นผู้นมัสการพระเจ้า บ้านของเขายูติดกับธรรมศาลา

8 ฝ่ายคริสตีสนาบธรรมศาลากับ ทั้งครัวเรือนของท่านได้เชื่อใน

องค์พระผู้เป็นเจ้า และชาว โครินธ์หลายคนเมื่อได้ฟังแล้วก็ ได้เชื่อถือและรับบัพติศมา

9 และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัส กับเปาโลทางนิมิตในคืนวันหนึ่ง ว่า "อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่างนิ่งเสีย

10 เพราะว่าเราอยู่กับเจ้าและจะ ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอาจต่อสู้ทำร้าย เจ้า ด้วยว่าคนของเราในนครนี้มี มาก"

11 เปาโลจึงยับยั้งอยู่กับเขาและ สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า ตลอดหนึ่งปีกับหกเดือน

ผู้สำเร็จราชการของโรม

ปฏิบัติข้อเรียกร้องของ

พวกยิวที่ต่อต้านเปาโล

12 แต่คราวเมื่อกัลลิโอเป็นผู้ สำเร็จราชการแคว้นอาคาญา พวกยิวได้ฮือกันขึ้นต่อสู้เปาโล และพาท่านไปบัลลังก์พิพากษา

13 ฟ้องว่า "คนนี้ชักชวนคนทั้ง หลายให้นมัสการพระเจ้าตาม ทางที่ผิดกฎหมาย"

14 เมื่อเปาโลจะอ้าปากพูด กัล- ลิโอก็กล่าวแก่พวกยิวว่า "โอ พวกยิว ถ้าเป็นเรื่องความชั่ว หรือเป็นเรื่องอาชญากรรม สม ควรเราจะฟังท่านทั้งหลาย

15 แต่ถ้าเป็นการโต้แย้งกันถึง เรื่องถ้อยคำกับข้อและพระราช บัญญัติของพวกท่านแล้ว ท่าน

(3) กจ 20:34; 1 คร 4:12; 2 คร 11:7; 1 ธส 2:9; 4:11; 2 ธส 3:8 (4) กจ 17:2

(5) กจ 17:14 (6) ลนต 20:9; 2 ซมอ 1:16; 1 พกษ 2:33; นม 5:13; อสค 3:18-19

(8) 1 คร 1:14 (9) กจ 23:11 (10) ยรม 1:18-19 (15) กจ 23:29; 25:19

ทั้งหลายจงวินิจฉัยกันเอาเองเถิด เราไม่ยากเป็นผู้พิพากษาตัดสินข้อความเหล่านั้น”

16 ท่านจึงไล่พวกนั้นไปจากบัลลังก์พิพากษา

17 บรรดาชาติกรีกจึงจับโสสเธเนสนายธรรมศาลา มาเขียนข้างหน้าบัลลังก์พิพากษา แต่กลลิโอไม่เอาธุระเลย

**เปาโลไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
โดยผ่านเมืองเอเฟซัส
และเมืองซีซารียา**

18 ต่อมา เปาโลได้พักอยู่ที่นั่นอีกหลายวัน แล้วท่านจึงลาพวกพี่น้องแล้วไปยังแคว้นซีเรียและปรัสเซียลาบกับอาควิลลาไปด้วย เปาโลได้โกนศีรษะที่เมืองเคนเคเรีย เพราะท่านได้ปฏิบัติตามตัวไว้

19 ครั้งนี้มายังเมืองเอเฟซัส เปาโลได้ละปรัสเซียลาบกับอาควิลลาไว้ที่นั่น แต่ท่านเองได้เข้าไปโต้เถียงกับพวกยิวในธรรมศาลา

20 เมื่อคนเหล่านั้นขอให้ท่านอยู่กับเขาต่อไป ท่านก็ไม่ยอม

21 แต่ได้ลาเขาไปกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะพยายามรักษาเทศกาลเลี้ยงที่จะถึงในกรุงเยรูซาเล็มโดยทุกวิถีทาง แต่ถ้าเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ข้าพเจ้าจะกลับมาหาท่านทั้งหลายอีก”

แล้วเปาโลได้ลงเรือแล่นออกจากเมืองเอเฟซัส

22 ครั้นมาถึงเมืองซีซารียา ท่านได้ขึ้นไปค้ำับคริสตจักรแล้วลงไปยังเมืองอันท็อก

23 ครั้นยับยั้งอยู่ที่นั่นหน่อยหนึ่ง ท่านจึงไปตลอดแคว้นแคว้นกาลาเทียและฟรีเจียตามลำดับกันไปเรื่อย ๆ เพื่อจะช่วยชูกำลังพวกสาวก

อ پولโลที่เมืองเอเฟซัส

24 มียิวคนหนึ่งชื่อ อ پولโล เกิดในเมืองอเล็กซานเดรีย เป็นคนมีโวหารดี และชำนาญมากในทางพระคัมภีร์ ท่านมายังเมืองเอเฟซัส

25 อ پولโลคนนี้ได้รับการอบรมในทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า และมีใจร้อนรอนกล่าวสั่งสอนโดยละเอียดถึงเรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้ว่าท่านรู้แต่เพียงบัญญัติของยอห์นเท่านั้น

26 ท่านได้ตั้งต้นสั่งสอนโดยใจกล้าในธรรมศาลา แต่เมื่ออาควิลลา กับปรัสเซียลาได้ฟังท่านแล้ว เขาจึงรับท่านมาสั่งสอนให้รู้ทางของพระเจ้าให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

27 ครั้งนี้อ پولโลใคร่จะไปยังแคว้นอาคาญา พวกพี่น้องก็เขียนจดหมายฝากไปถึงสาวกที่นั่นให้เขารับรองท่านไว้ ครั้น

(17) 1 คร 1:1 (18) กตว 6:2; กจ 21:24; รม 16:1 (21) กจ 19:21; 1 คร 4:19

(22) กจ 8:40 (23) กจ 14:22; กท 1:2 (24) กจ 19:1; 1 คร 1:12; 16:12; ทต 3:13

(25) มธ 3:1-11; มก 1:7-8; ลก 3:16; ยน 1:26; กจ 19:3; รม 12:11 (27) 1 คร 3:6

ท่านไปถึงแล้ว ท่านได้ช่วยเหลือ
คนทั้งหลายที่ได้เชื่อโดยพระคุณ
นั้นอย่างมากมาย

28 เพราะท่านโต้แย้งกับพวกยิว
อย่างแข็งแรงต่อหน้าคนทั้งปวง
และชี้แจงยกหลักในพระคัมภีร์
อ้างให้เห็นว่า พระเยซูคือพระ
คริสต์

**เปาโลสอนผู้ที่เชื่อ
ในเมืองเอเฟซัส**

19 ต่อมาขณะที่ปอลโลยัง
อยู่ในเมืองโครินธ์นั้น
เปาโลได้ไปตามแวนแคว้นฝ่าย
เหนือ แล้วมายังเมืองเอเฟซัส
และพบสาวกบางคน

2 จึงถามเขาว่า "ตั้งแต่ท่านทั้ง
หลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระ
วิญญานบริสุทธิ์หรือเปล่า" เขา
ตอบเปาโลว่า "เปล่า เรื่องพระ
วิญญานบริสุทธิ์นั้นเรายังไม่
เคยได้ยินเลย"

3 เปาโลจึงถามเขาว่า "ถ้าอย่าง
นั้นท่านได้รับบัพติศมาอันใด
เล่า" เขาตอบว่า "บัพติศมาของ
ยอห์น"

4 เปาโลจึงว่า "ยอห์นให้รับบัพ-
ติศมาสำแดงถึงการกลับใจใหม่
ก็จริง แล้วบอกคนทั้งปวงให้เชื่อ
ในพระองค์ ผู้จะเสด็จมาภายหลัง
คือพระเยซูคริสต์"

5 เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้น เขา
จึงรับบัพติศมาในพระนามของ

พระเยซูเจ้า

6 เมื่อเปาโลได้วางมือบนเขา
แล้ว พระวิญญานบริสุทธิ์ก็
เสด็จลงมาบนเขา เขาจึงพูด
ภาษาต่างๆ และได้พยากรณ์ด้วย
7 คนเหล่านั้นมีผู้ชายประมาณ
สิบสองคน

ข่าวประเสริฐ

จากเปาโล

ได้แพร่กระจายตลอดทั่วเอเชีย
8 เปาโลเข้าไปกล่าวโต้แย้งใน
ธรรมศาลาด้วยใจกล้าสาม
เดือน ชักชวนให้เชื่อในสิ่งที่
กล่าวถึงอาณาจักรของพระเจ้า

9 แต่บางคนมีใจแข็งกระด้างไม่
เชื่อและพูดหยาบช้าเรื่องทาง
นั้นต่อหน้าชุมชน เปาโลจึง
แยกไปจากเขาและพาพวกสาวก
ไปด้วย แล้วท่านได้โต้แย้งกัน
ทุกวันในห้องประชุมของท่านผู้
หนึ่งชื่อ ทิรินนัส

10 ท่านได้กระทำอย่างนั้นสิ้น
สองปี จนชาวแคว้นเอเชียทั้ง
พวกยิวและพวกกรีกได้ยินพระ
วจนะของพระเยซูเจ้า

เปาโลทำการอัศจรรย์

เหนือธรรมชาติ

11 พระเจ้าได้ทรงกระทำการ
อัศจรรย์อันพิสดารด้วยมือของ
เปาโล

12 จนเขานำเอาผ้าเช็ดหน้ากับ
ผ้ากันเปื้อนจากตัวเปาโลไปวาง

(28) กจ 9:22 (1) กจ 18:23; 1 คร 1:12 (2) 1 ซมอ 3:7; กจ 8:16 (3) ลก 7:29

(4) มธ 3:11; มก 1:4 (5) มธ 28:19; กจ 8:12 (6) มก 16:17; กจ 2:4 (8) กจ 1:3

(9) กจ 9:2; 2 ทธ 1:15 (10) กจ 19:8 (11) มก 16:20; กจ 14:3 (12) 2 พกษ 4:29

ที่ตัวคนป่วยไข้ โรคนั้นก็หาย และวิญญาณชั่วก็ออกจากคน 13 แต่พวกยิวบางคนที่เกี่ยวข้องไป เป็นหมอผีพยายามใช้พระนามของพระเยซูเจ้าขบถวิญญาณชั่วว่า "เราสั่งเจ้าโดยพระเยซูซึ่งเปาโลได้ประกาศนิน"

14 พวกยิวคนหนึ่งชื่อเสวาเป็นปุโรหิตใหญ่มีบุตรชายเจ็ดคนซึ่งได้กระทำอย่างนั้น

15 ฝ่ายวิญญาณชั่วจึงตอบเขาว่า "พระเยซู ข้าก็รู้จัก และเปาโล ข้าก็รู้จัก แต่พวกเจ้าเป็นผู้ใดเล่า"

16 คนที่มีวิญญาณชั่วสิงอยู่จึงกระโดดใส่คนเหล่านั้นและเอาชนะเขา และปราบเขาลงได้ จนคนเหล่านั้นต้องหนีออกไปจากเรือนทั้งเปลือยกายและบาดเจ็บ

17 เรื่องนั้นได้ลือกันไปถึงหูคนทั้งปวงที่อยู่ในเมืองเอเฟซัสทั้งพวกยิวกับพวกกรีก และคนทั้งปวงก็พากันมีความเกรงกลัว และพระนามของพระเยซูเจ้าก็เป็นที่ยกย่องสรรเสริญ

18 มีหลายคนที่จะเชื่อแล้วได้มาสารภาพ และเล่าเรื่องการซึ่งเขาได้กระทำไปนั้น

19 และหลายคนที่ใช้เวทมนตร์ได้เอาตำราของตนมาเผาเสียต่อหน้าคนทั้งปวง ตำราเหล่านั้นคิดเป็นราคาถึงห้าหมื่นเหรียญ

เงิน

20 พระวณะของพระเจ้ายี่บังเกิดผลอย่างมากและมีชัย

21 ครั้นสิ้นเหตุการณ์เหล่านี้แล้วเปาโลได้ตั้งใจว่า เมื่อไปทั่วแคว้นมาซิโดเนียกับแคว้นอาคาญาแล้วจะเลยไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และพูดว่า "เมื่อข้าพเจ้าไปที่นั่นแล้ว ข้าพเจ้าจะต้องไปเห็นกรุงโรมด้วย"

22 ท่านจึงใช้ผู้ช่วยของท่านสองคน คือทิโมธีกับเอรัสทัสไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ฝ่ายท่านก็พักอยู่หน้อยหนึ่งในแคว้นเอเชีย

ผู้ทำรูปเคารพ

ก่อให้เกิดการจลาจล

23 คราวนั้นเกิดการวุ่นวายมาก เพราะเหตุทางนั้น

24 ด้วยมีชายคนหนึ่งชื่อเดเมตรีอัส เป็นช่างเงินได้เอาเงินทำเป็นรูปพระอารเทมิสทำให้พวกช่างเงินนั้นได้กำไรมาก

25 เดเมตรีอัสจึงประชุมช่างเหล่านั้นที่ทำการคล้ายกันแล้วว่า "ท่านทั้งหลาย ท่านทราบอยู่ว่าพวกเราได้ทรัพย์สิ้นเงินทองมากก็เพราะทำการอันนี้"

26 และท่านทั้งหลายได้ยินและได้เห็นอยู่ว่า ไม่ใช่เฉพาะในเมืองเอเฟซัสเมืองเดียว แต่เกือบทั่วแคว้นเอเชีย เปาโลคนนี้ได้ชักชวนคนเป็นอันมาก

(13) มธ 12:27; มก 9:38; ลก 9:49 (17) ลก 1:65; กจ 2:43; 5:5, 11 (18) มธ 3:6

(20) กจ 6:7 (21) กจ 18:21; รม 1:13; 1 คร 16:5 (22) รม 16:23; 1 ทธ 1:2

(23) กจ 9:2; 2 คร 1:8 (24) กจ 16:16 (26) พบบัญ 4:28; สดต 115:4; อสย 44:10

ให้เลิกทางเก่าเสีย โดยได้กล่าว
ว่า สิ่งที่มีอมนุษย์ทำนั้นไม่ใช่
พระ

27 น่ากลัวว่าไม่ใช่แต่อาชีพอของ
เราจะเสียไปอย่างเดียว แต่พระ
วิหารของพระแม่เจ้าอาร์เทมิส
ซึ่งเป็นใหญ่จะเป็นที่หมิ่นประ-
มาทด้วย และสง่าราศีแห่งรูป
ของพระแม่เจ้านั้นซึ่งเป็นที่นับ
ถือของบรรดาชาวแคว้นเอเชีย
กับสิ้นทั้งโลกจะเสื่อมลงไป”

28 ครั้นคนทั้งหลายได้ยินดังนั้น
ต่างก็โกรธแค้นและร้องว่า “พระ
อาร์เทมิสของชาวเอเฟซัสเป็น
ใหญ่”

29 แล้วก็เกิดการวุ่นวายใหญ่โต
ทั่วทั้งเมือง เขาจึงได้จับกายอัส
กับอาร์สทาร์คัส ชาวมาซิโดเนีย
ผู้เป็นเพื่อนเดินทางของเปาโล
ลากวิ่งเข้าไปในโรมมหรสพ

30 ฝ่ายเปาโลใครจะเข้าไปใน
หมู่คนด้วย แต่พวกสาวกไม่
ยอมให้ท่านเข้าไป

31 มีบางคนในพวกเจ้านายที่
ประจำแคว้นเอเชียซึ่งเป็นสหาย
ของเปาโล ได้ใช้คนไปวิงวอนขอ
เปาโลมิให้เข้าไปในโรมมหรสพ

32 บางคนจึงได้ร้องว่าอย่างนี้
บางคนได้ร้องว่าอย่างนั้น เพราะ
ว่าที่ประชุมวุ่นวายมาก และ
คนโดยมากไม่รู้ว่าเขาประชุมกัน
ด้วยเรื่องอะไร

33 พวกเหล่านั้นบางคนได้ดัน
อเล็กซานเดอร์ ซึ่งเป็น
คนที่พวกยิวให้ออกมาข้างหน้า
อเล็กซานเดอร์จึงโบกมือหมาย
จะกล่าวแก้แทนต่อหน้าคนทั้ง
ปวง

34 แต่เมื่อคนทั้งหลายรู้ว่าท่าน
เป็นคนยิว เขาก็ยังสงสัย
ร้องพร้อมกันอยู่ ประมาณสัก
สองชั่วโมงว่า “พระอาร์เทมิส
ของชาวเอเฟซัสเป็นใหญ่”

35 เมื่อเจ้าหน้าที่ ทะเบียนของ
เมืองนั้น ยอมคล้อยตามจน
ประชาชนสงบลงแล้วเขาก็กล่าว
ว่า “ท่านชาวเอเฟซัสทั้งหลาย มี
ผู้ใดบ้างซึ่งไม่ทราบว่ามี
เมืองเอเฟซัสนี้เป็นเมืองที่มีสักการ
พระแม่เจ้าอาร์เทมิสผู้ยิ่งใหญ่
และนมัสการรูปจำลองซึ่งตกลง
มาจากดาวพลูทัสบดี

36 เมื่อข้อนั้นกล่าวโต้แย้งไม่ได้
แล้ว ท่านทั้งหลายควรจะนิ่งสงบ
สติอารมณ์ อย่าทำอะไรวุ่นวายไป

37 ท่านทั้งหลายได้พาคนเหล่านี
มา ซึ่งมีใช้เป็นคนปล้นพระ
วิหารหรือพูดหมิ่นประมาทพระ
แม่เจ้าของพวกท่าน

38 เหตุฉะนั้น ถ้าแม่เดเมตรีอัส
กับพวกช่างที่มีอาชีพออย่างเดีย
วกันเป็นความกับผู้ใด วันกำหนด
ที่จะว่าความก็มี ผู้พิพากษาก็มี
ให้เขามาฟ้องกันเถิด

(29) กจ 20:4; 27:2; รม 16:23; 1 คร 1:14; คส 4:10; ฟม 1:24; 3 ยน 1:1

(33) กจ 12:17; 1 ทธ 1:20; 2 ทธ 4:14

39 แต่ถ้าแม่ท่านมีข้อหาอะไร
อีก ก็ให้ชำระกันในที่ประชุม
ตามกฎหมาย

40 ด้วยว่าน่ากลัวเราจะต้องถูก
ฟ้องว่าเป็นผู้ก่อการจลาจลวันนี้
เพราะเราทั้งหลายไม่อาจยกข้อ
โต้ขึ้นอ้างเป็นมูลเหตุพอกแก่การ
จลาจลคราวนี้ได้”

41 ครั้นกล่าวอย่างนั้นแล้วท่าน
จึงให้เลิกชุมนุม

เปาโลกลับไป

แคว้นมาซิโดเนีย

20 ครั้นการรื้อวายนั้นสงบ
แล้ว เปาโลจึงให้ไป
ตามพวกสาวกมากอดกันแล้วก็
ลาเขาไปยังแคว้นมาซิโดเนีย

2 เมื่อได้ข้ามที่นั่นไปแล้วและได้
สั่งเตือนสติเขามาก ท่านก็มายัง
ประเทศกรีก

3 พักอยู่ที่นั่นสามเดือน และ
เมื่อท่านจวนจะลงเรือไปยัง
แคว้นซีเรีย พวกยิวก็คิดร้ายต่อ
ท่าน ท่านจึงตั้งใจกลับไปทาง
แคว้นมาซิโดเนีย

4 คนที่ ไปยังแคว้นเอเชียกับ
เปาโลคือโสปาเทอร์ชาวเมือง
เบโรอา อาริสทาร์คัสกับเสคน-
ดัสชาวเมืองเธสะโลนิกา กายอัส
ชาวเมืองเดอโรปี และทิโมธี
ที่ติดักกับโตรฟีมัสชาวแคว้นเอ-
เซีย

5 แต่คนเหล่านั้นได้เดินทางล่อง

หน้าไปคอยพวกเราอยู่ที่เมือง
โตรอัสก่อน

เปาโลที่เมืองโตรอัส

6 ครั้นวันเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ
ล่องไปแล้ว เราทั้งหลายจึงลง
เรือออกจากเมืองฟิลิปปี และ
ต่อมาห้าวันก็มาถึงพวกนั้นที่
เมืองโตรอัสและยั้งอยู่ที่นี่
เจ็ดวัน

7 ในวันต้นสัปดาห์ เมื่อพวก
สาวกประชุมกันทำพิธีทักขนม
ปัง เปาโลก็กล่าวสั่งสอนเขา
เพราะว่าวันรุ่งขึ้นจะลาไปจาก
เขาแล้ว ท่านได้กล่าวยืดยาวไป
จนเที่ยงคืน

8 มีตะเกียงหลายดวงในห้องชั้น
บนที่เขาประชุมกันนั้น

9 ชายหนุ่มคนหนึ่งชื่ออุทิกัสนั่ง
อยู่ที่หน้าต่าง ง่วงนอนเต็มที
และเมื่อเปาโลสั่งสอนช้านานไป
อีก คนนั้นก็โงกพลัดตกจาก
หน้าต่างชั้นที่สาม เมื่อยกขึ้นก็
เห็นว่าตายเสียแล้ว

10 ฝ่ายเปาโลจึงลงไป ก้มตัว
กอดผู้นั้นไว้ แล้วว่า “อย่าตกใจ
เลย ด้วยว่าชีวิตยังอยู่ในตัวเขา”

11 ครั้นเปาโลขึ้นไปห้องชั้นบน
ทักขนมปังและรับประทานแล้ว
ก็สนทนาต่อไปอีกช้านานจน
สว่าง ท่านก็ลาเขาไป

12 คนทั้งหลายจึงพาคนหนุ่มผู้
ยังเป็นอยู่ไป และก็ปลื้มใจยินดี

(1) 1 คร 16:5; 1 ทธ 1:3 (2) กจ 17:15; 18:1 (3) กจ 9:23; 23:12; 2 คร 11:26

(4) กจ 16:1; อฟ 6:21; คส 4:7 (5) 2 คร 2:12; 2 ทธ 4:13 (6) อพย 12:14; กจ 16:8

(7) กจ 2:42; 1 คร 10:16; วว 1:10 (8) กจ 1:13 (10) 1 พกษ 17:21; 2 พกษ 4:34

ไม่น้อยเลย

**การเดินทางโดยเรือ
ไปที่เมืองมิเลทัส**

13 ฝ่ายพวกเราก็ลงเรือแล่นไป
ยังเมืองอัสโสสก่อน ตั้งใจว่าจะ
รับเปาโลที่นั่น ด้วยท่านสั่งไว้
อย่างนั้น เพราะท่านหมายว่าจะ
ไปทางบก

14 ครั้นท่านพบกับเราที่ เมือง
อัสโสส เราก็รับท่าน แล้วมายัง
เมืองมิทิลนี

15 ครั้นแล่นเรือออกจากที่นั่น
ได้วันหนึ่งก็มายังที่ตรงข้ามเกาะ
คิโอส วันที่สองก็มาถึงเกาะ
สามอส และหยุดพักที่โตรกิ-
เลียม และอีกวันหนึ่งก็มาถึง
เมืองมิเลทัส

16 ด้วยว่าเปาโลได้ตั้งใจว่า จะ
แล่นเลยเมืองเอเฟซัสไป เพื่อจะ
ไม่ต้องค้างอยู่นานในแคว้นเอ-
เซีย เพราะท่านรีบให้ถึงกรุง
เยรูซาเล็ม ถ้าเป็นไปได้ให้ทันวัน
เทศกาลเพ็นเทคอสเต

**เปาโลกล่าวคำปราศรัย
แก่ผู้ปกครองคริสตจักร
ที่เมืองเอเฟซัส**

17 เปาโลจึงใช้คนจากเมืองมิ-
เลทัสไปยังเมืองเอเฟซัส ให้เชิญ
พวกผู้ปกครองในคริสตจักรนั้น
มา

18 ครั้นเขาทั้งหลายมาถึงเปาโล
แล้ว เปาโลจึงกล่าวแก่เขาว่า

“ท่านทั้งหลายย่อมทราบอยู่เอง
ว่า ข้าพเจ้าได้ประพฤติต่อท่าน
อย่างไรทุกเวลา ตั้งแต่วันแรก
ที่ข้าพเจ้าเข้ามาในแคว้นเอเชีย

19 ข้าพเจ้าได้ปรนนิบัติองค์
พระผู้เป็นเจ้าด้วยความถ่อมใจ
ด้วยน้ำตาไหลเป็นอันมาก
และด้วยการถูกทดลอง ซึ่งมาถึง
ข้าพเจ้าเพราะพวกยิวคิดร้ายต่อ
ข้าพเจ้า

20 และสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเป็น
คุณประโยชน์แก่ท่านทั้งหลาย
ข้าพเจ้ามิได้ปิดซ่อนไว้ แต่ได้
ชี้แจงให้ท่านเห็นกับได้สั่งสอน
ท่านต่อหน้าคนทั้งปวงและตาม
บ้านเรือน

21 ทั้งเป็นพยานแก่พวกยิวและ
พวกกรีกถึงเรื่องการกลับใจ
ใหม่เฉพาะพระเจ้า และความ
เชื่อในพระเยซูคริสต์องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของเรา

22 ดุเถิด บัดนี้พระวิญญูณพัน
ผูกข้าพเจ้า จึงจำเป็นจะต้องไป
ยังกรุงเยรูซาเล็ม ไม่ทราบว่าจะ
มีอะไรเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าที่นั่น
บ้าง

23 เว้นไว้แต่พระวิญญูณบริ-
สุทธิ์ทรงเป็นพยานในทุกบ้าน
ทุกเมืองว่า เครื่องจองจำและ
ความยากลำบากคอยทำข้าพเจ้า
อยู่

24 แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เปลี่ยน

(16) กจ 2:1; 18:21; 19:21; 21:4; 24:17; 1 คร 16:8 (18) กจ 18:19; 19:1, 10

(19) กจ 20:3 (20) กจ 20:27 (21) มก 1:15; กจ 18:5; 19:10 (22) กจ 19:21

(23) กจ 21:4, 11 (24) กจ 1:17; 13:25; 21:13; กท 1:1; 2 ทธ 4:7

แปลงข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้ามิได้ถือว่าชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐแก่ข้าพเจ้า แต่ในชีวิตของข้าพเจ้าขอทำหน้าที่ให้สำเร็จด้วยความปีติยินดี และทำการปรนนิบัติที่ได้รับมอบหมายจากพระเยซูเจ้า คือที่จะเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า

25 ดูเถิด ข้าพเจ้าเที่ยวป่าวประกาศอาณาจักรของพระเจ้าในหมู่พวกท่าน บัดนี้ ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า ท่านทั้งหลายจะไม่เห็นหน้าข้าพเจ้าอีก

26 เหตุฉะนั้น วันนี้ข้าพเจ้ายืนยันต่อท่านทั้งหลายว่า ข้าพเจ้าหมดราคะจากโลหิตของทุกคน

27 เพราะว่าข้าพเจ้ามิได้ย่อท้อในการกล่าวเรื่องพระดำริของพระเจ้าทั้งคืนให้ท่านทั้งหลายฟัง

28 เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี และจงรักษาฝูงแกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และเพื่อจะได้บำรุงเลี้ยงคริสตจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

29 ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า เมื่อข้าพเจ้าไปแล้ว จะมีสุนัขป่าอันร้ายเข้ามาในหมู่พวกท่าน และจะไม่ละเว้นฝูงแกะไว้เลย

30 จะมีบางคนในหมู่พวกท่านเองขึ้นกล่าวบิดเบือนความจริงเพื่อจะชักชวนพวกสาวกให้หลงตามเขาไป

31 เหตุฉะนั้น จงตื่นตัวอยู่และจำไว้ว่า ข้าพเจ้าได้สั่งสอนเตือนสติท่านทุกคนด้วยน้ำตาไหล ทั้งกลางวันกลางคืนตลอดสามปีมิได้หยุดหย่อน

32 พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าฝากท่านไว้กับพระเจ้าและกับพระดำรัสแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งมีฤทธิ์ก่อสร้างท่านขึ้นได้ และให้ท่านมีมรดกด้วยกันกับบรรดาผู้ที่ทรงแยกตั้งไว้

33 ข้าพเจ้ามิได้โลกเงินหรือทองหรือเสื้อผ้าของผู้ใด

34 แล้วท่านทั้งหลายทราบว่ามีมือของข้าพเจ้าเองนี้ได้จัดหาสิ่งที่จำเป็นสำหรับตัวข้าพเจ้ากับคนที่อยู่กับข้าพเจ้า

35 ข้าพเจ้าได้วางแบบอย่างไว้ให้ท่านทุกอย่างแล้ว ให้เห็นว่าโดยทำงานเช่นนี้ควรจะช่วยคนที่มีความกำลัสน้อย และให้ระลึกถึงพระวามะของพระเยซูเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสว่า "การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ"

36 ครั้นเป่าโลกแล้วอย่างนั้นแล้วจึงคุกเข่าลงอธิษฐานกับคนเหล่านั้น

37 เขาทั้งหลายจึงร้องไห้มาก

(26) กจ 18:6; 2 คร 7:2 (27) ลก 7:30 (28) ลก 12:32; ยน 21:15 (29) อสค 22:27 (30) 1 ทธ 1:20; 2 ทธ 1:15 (31) กจ 19:8 (32) กจ 9:31; อฟ 1:14; คส 1:12; 3:24 (34) กจ 18:3; 1 คร 4:12 (35) รม 15:1; 1 คร 9:12 (37) ปฐก 45:14; กจ 21:13

มาย และกอดคอของเปาโล จูบ
ท่าน

38 เขาเป็นทุกข์มากที่สุดเพราะ
เหตุถ้อยคำที่ท่านกล่าวว่า เขา
จะไม่เห็นหน้าท่านอีก แล้วเขาก็
พาท่านไปส่งที่เรือ

**พระวิญญานบริสุทธิ์
ห้ามเปาโล**

21 ไม่ให้ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
ต่อมาเมื่อพวกเขาเวลาเขา
เหล่านั้นแล้วก็แล่นเรือ
ตรงไปยังเกาะไซปรัส อีกวันหนึ่งก็
มาถึงเกาะโรดส์ เมื่อออกจากที่
นั้นก็มายังเมืองปาทารา

2 เราพบเรือลำหนึ่งจะไปเมือง
ฟินิเซีย จึงลงเรือลำนั้นแล่นต่อ
ไป

3 ครั้นแลเห็นเกาะไซปรัสแล้ว
เราก็ผ่านเกาะนั้นไปข้างขวา
แล่นไปยังแคว้นซีเรีย จอดเรือที่
ท่าเมืองไทระ เพราะจะเอาของ
บรรทุกขึ้นทำที่นั่น

4 เมื่อไปหาพวกสาวกพบแล้ว
เราจึงพักอยู่ที่นั่นเจ็ดวัน สาวก
ได้เตือนเปาโลโดยพระวิญญาน
มิให้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

5 แต่เมื่อวันเหล่านั้นล่วงไปแล้ว
พวกเรา ก็ลาไป สาวกทั้งหลาย
กับทั้งภรรยาและบุตรได้ส่งพวก
เราออกจากเมือง แล้วเราทั้ง
หลายก็ได้คุกเข่าลงอธิษฐานที่
ชายหาด

6 และคำนับลาซึ่งกันและกัน
พวกเรา ก็ลงเรือและเขาก็กลับไป
บ้านของเขา

7 ครั้นพวกเราแล่นเรือมาจาก
เมืองไทระถึงเมืองทอลเลเมอัส
แล้ว ก็ล้นทางทะเล เราจึงคำนับ
พวกพี่น้อง และพักอยู่กับเขา
หนึ่งวัน

8 ครั้นรุ่งขึ้นพวกเราที่เป็นเพื่อน
เดินทางกับเปาโลก็ลาไป และมา
ถึงเมืองซีซาริยา เราก็มเข้าไปใน
บ้านของฟิลิป ผู้ประกาศข่าว
ประเสริฐ ซึ่งเป็นคนหนึ่งในจำ-
พวกเจ็ดคนนั้น เราก็มักอาศัยอยู่
กับท่าน

9 ฟิลิปมีบุตรสาวพรหมจารีสี่คน
ซึ่งได้พยากรณ์

ผู้พยากรณ์อากาบัส

กล่าวยืนยันถึงคำตักเตือน

ของพระวิญญานบริสุทธิ์

10 ครั้นเราอยู่ที่นั่นหลายวัน
แล้ว มีผู้พยากรณ์คนหนึ่งลงมา
จากแคว้นยูเดียชื่ออากาบัส

11 ครั้นมาถึงเราเขาก็เอาเครื่อง
คาดเอวของเปาโลผูกมือและ
เท้าของตนกล่าวว่า "พระวิญ-
ญานบริสุทธิ์ตรัสตั้งนี้ว่า 'พวก
ยิวในกรุงเยรูซาเล็มจะผูกมัดคน
ที่เป็นเจ้าของเครื่องคาดเอวนี้
และจะมอบเขาไว้ในมือของคน
ต่างชาติ'"

12 ครั้นเราได้ยินดังนั้น เรากับ

(4) กจ 20:23; 21:12 (5) ลก 22:41; กจ 9:40; 20:36 (6) ยน 1:11

(8) กจ 6:5; 8:5, 26, 40; 21:16; อฟ 4:11; 2 ทธ 4:5 (9) ยอล 2:28; กจ 2:17

(10) กจ 11:28 (11) กจ 20:23; 21:33; 22:25

คนทั้งหลายที่อยู่ที่นี่ จึงอ่อน
วอนเปาโลมิให้ขึ้นไปยังกรุง
เยรูซาเล็ม

13 ฝ่ายเปาโลตอบว่า "เหตุไฉน
ท่านทั้งหลายจึงร้องไห้และทำ
ให้ข้าพเจ้าเข้าใจ ด้วยข้าพเจ้า
เต็มใจพร้อมที่จะไปให้เขาผูก
มัดไว้อย่างเดียวกับหามิได้ แต่
เต็มใจพร้อมจะตายที่ในกรุงเย-
รูซาเล็มด้วยเพราะเห็นแก่พระ
นามของพระเยซูเจ้า"

จากเมืองซีซาร์ยา

ไปที่กรุงเยรูซาเล็ม

14 เมื่อท่านไม่ยอมฟังตามคำ
ชักชวน เราก็มหยุดพูดและกล่าว
ว่า "ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัย
องค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด"

15 ภายหลังจากวันเหล่านั้นเราก็จัด
แจงข้าวของ และขึ้นไปยังกรุง
เยรูซาเล็ม

16 สาวกบางคนที่มาจากเมือง
ซีซาร์ยา ก็ได้ไปกับเราด้วย เขา
นำเราไปหาคนหนึ่งชื่อมนาสัน
ชาวเกาะไซปรัส เป็นสาวกเก่า
แก่ให้เราอาศัยอยู่กับคนนั้น

17 เมื่อเรามาถึงกรุงเยรูซาเล็ม
แล้ว พวกพี่น้องก็รับรองเราไว้
ด้วยความยินดี

เปาโลปฏิญาณตัวไว้

18 ครั้นรุ่งขึ้น เปาโลกับเราทั้ง
หลายจึงเข้าไปหาเยโกบ และ
พวกผู้ปกครองก็อยู่พร้อมกันที่

นั้น

19 เมื่อเปาโลคำนับท่านเหล่า
นั้นแล้ว จึงได้กล่าวถึงเหตุการณ์
ทั้งปวงตามลำดับ ซึ่งพระเจ้า
ทรงโปรดกระทำในหมู่คนต่าง
ชาติโดยการปรุณิบัติของท่าน
20 ครั้นคนทั้งหลายได้ยินจึง
สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าและ
กล่าวแก่เปาโลว่า "พี่เอ๋ย ท่าน
เห็นว่ามีพวกยิวสักกี่พันคนที่
เชื่อถือ และทุกคนยังมีใจร้อน
รนในการถือพระราชบัญญัติ

21 เขาทั้งหลายได้ยินถึงท่านว่า
ท่านได้สั่งสอนพวกยิวทั้งปวงที่
อยู่ในหมู่ชนต่างชาติให้ละทิ้ง
โมเสส และว่าไม่ต้องให้บุตร
ของตนเข้าสู่หน้ตหรือประพฤดิ
ตามธรรมเนียมแก่นั้น

22 เรื่องนั้นเป็นอย่างไรร คน
เป็นอันมากจะต้องมาประชุมกัน
เพราะเขาทั้งหลายจะได้ยินว่า
ท่านมาแล้ว

23 เหตุฉะนั้นจึงทำอย่างนี้ตาม
ที่เราจะบอกแก่ท่าน คือว่าเรามี
ชายสี่คนที่ได้ปฏิญาณตัวไว้

24 ท่านจงพาคนเหล่านั้นไปชำระ
ตัวด้วยกันกับเขาและเสียเงิน
แทนเขา เพื่อเขาจะได้โกนศีรษะ
คนทั้งหลายจึงจะรู้ว่าความที่เขา
ได้ยินถึงท่านนั้นเป็นความเท็จ
แต่ท่านเองดำเนินชีวิตให้มี
ระเบียบและรักษาพระราชบัญญ-

(13) กจ 20:24, 37 (14) มธ 6:10; 26:42; ลก 11:2; 22:42 (17) กจ 15:4

(18) กจ 15:13; กท 1:19; 2:9 (19) กจ 1:17; 15:4, 12; รม 15:18-19; 1 ทธ 2:7

(20) กจ 15:1; 22:3; รม 10:2; กท 1:14 (24) กตว 6:2, 13, 18; กจ 18:18

อยู่ที่อยู่ด้วย

25 แต่ฝ่ายคนต่างชาติที่เชื่อนั้น เราได้เขียนจดหมายตัดสินมิให้เขาถือเช่นนั้น แต่ให้เขาทั้งหลายงดไม่รับประทานของซึ่งบูชาแก่รูปเคารพ ไม่รับประทานเลือด ไม่รับประทานเนื้อสัตว์ที่รัดคอตาย และไม่ล่วงประเวณี”

26 เปาโลจึงพาสี่คนนั้นไป และวันรุ่งขึ้นได้ชำระตัวด้วยกันกับเขา แล้วจึงเข้าไปในพระวิหาร ประกาศวันทำการชำระนั้นจะสำเร็จ จนถึงวันที่จะนำเครื่องบูชามาถวายเพื่อคนเหล่านั้นทุกคน

เปาโลถูกพวกยิวที่โกรธแค้น

จับกุมในพระวิหาร

27 ครั้นเกือบจะสิ้นเจ็ดวันแล้ว พวกยิวที่ มาจากแคว้นเอเชีย เมื่อเห็นเปาโลในพระวิหารจึงยุยงประชาชน แล้วจับเปาโล

28 ร้องว่า “ชนชาติอิสราเอลเอ๋ย จงช่วยกันเถิด คนนี้เป็นผู้ที่ได้สอนคนทั้งปวงทุกตำบลให้เป็นศัตรูต่อชนชาติของเรา ต่อพระราชบัญญัติ และต่อสถานที่นี้ และยิ่งกว่านั้นอีก เขาได้พาคนชาวกรีกเข้ามาในพระวิหารด้วย จึงทำให้ที่บริสุทธิ์นี้เป็นมลทิน”

29 (เพราะแต่ก่อน คนเหล่านั้นเห็นโตรฟีมีสชาวเมืองเอเฟซัสอยู่กับเปาโลในเมือง เขาจึงคาดว่าเขาได้พาคนนั้นเข้ามาใน

พระวิหาร)

30 แล้วคนทั้งเมืองก็ฮือกันขึ้น คนทั้งหลายก็วิ่งเข้าไปรวมกัน และจับเปาโลลากออกจากพระวิหาร แล้วก็ปิดประตูเสียทันที

31 เมื่อเขากำลังหาช่องจะฆ่าเปาโล ชาวนั้นลือไปยังนายพันกองทัพอ่า กรุงเยรูซาเล็มเกิดการรบกวนขึ้นทั้งเมือง

32 ในทันใดนั้น นายพันจึงคุมพวกทหารกับพวกนายร้อยวิ่งลงไปยังคนทั้งปวง เมื่อเขาทั้งหลายเห็นนายพันกับพวกทหาร มาจึงหยุดตีเปาโล

นายพันชนชาติโรม

ได้ใช้โซ่ล่ามเปาโลไว้

33 นายพันจึงเข้าไปใกล้แล้วจับเปาโลสั่งให้เอาโซ่สองเส้นล่ามไว้ แล้วถามว่า ท่านเป็นใครและได้ทำอะไรบ้าง

34 บางคนในหมู่ คนเหล่านั้น ร้องว่าอย่างนี้ บางคนว่าอย่างนั้น เมื่อนายพันเอาความแน่นอนอะไรไม่ได้ เพราะรบกวนมาก จึงสั่งให้พาเปาโลเข้าไปในกรมทหาร

35 ครั้นมาถึงบันไดแล้ว พวกทหารจึงยกเปาโลขึ้น เพราะคนทั้งปวงกำลังคอยทำร้าย

36 ด้วยคนทั้งปวงเหล่านั้นตามไปร้องว่า “จงเอาเขาไปฆ่าเสีย”

37 เมื่อพวกทหารจะพาเปาโล

(25) กจ 15:19 (26) กตว 6:13; ยน 11:55 (27) กจ 20:19 (28) มธ 24:15; กจ 6:13

(29) กจ 20:4 (30) 2 พกษ 11:15; กจ 16:19; 26:21 (31) 2 คร 11:23

(32) กจ 23:27 (33) กจ 20:23; อฟ 6:20; 2 ทธ 1:16 (36) ลก 23:18; ยน 19:15

เข้าไปในกรมทหาร เปาโลจึงกล่าวแก่นายพันว่า "ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านสักหน่อยได้หรือไม่" นายพันจึงถามว่า "เจ้าพูดภาษากรีกเป็นหรือไม่"

38 เจ้าเป็นชาวอียิปต์ซึ่งได้ก่อการกบฏแต่ก่อน และพาพวกฆาตกรสี่ พันคนเข้าไปในถิ่นทุรกันดารมิใช่หรือไม่"

39 แต่เปาโลตอบว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนยิวซึ่งเกิดในเมืองทาร์ซัส แคว้นซีลีเซีย ไม่ใช่พลเมืองของเมืองย้อมๆ ข้าพเจ้าขอท่านอนุญาตให้พูดกับคนทั้งปวงสักหน่อย"

40 ครั้นนายพันอนุญาตแล้ว เปาโลจึงยืนอยู่ที่บันไดโบกมือให้คนทั้งปวง เมื่อคนทั้งปวงนิ่งเงียบลงแล้ว ท่านจึงกล่าวแก่เขาเป็นภาษาฮีบรูว่า

เปาโลเล่าให้ฝูงชนชาติยิวฟังถึงการกลับใจเสียใหม่ของตน

22 "ท่านทั้งหลาย พี่น้อง และบรรดาท่านผู้อาวุโส ขอฟังคำให้การซึ่งข้าพเจ้าจะแก้คดีให้ท่านฟัง ณ บัดนี้"

2 (ครั้นเขาทั้งหลายได้ยินท่านพูดภาษาฮีบรู เขาก็ยิ่งเงียบลงกว่าก่อน เปาโลจึงกล่าวว่า)

3 "ที่จริงข้าพเจ้าเป็นยิว เกิดในเมืองทาร์ซัสแคว้นซีลีเซีย แต่ได้เติบโตขึ้นในเมืองนี้ และได้เล่า

เรียนกับท่านอาจารย์กามาลิเอลตามพระราชบัญญัติของบรรพบุรุษของเราโดยดี ถ้วนทุกประการ จึงมีใจร้อนรนในการปรนนิบัติพระเจ้า เหมือนอย่างท่านทั้งหลายในทุกวันนี้

4 ข้าพเจ้าได้ข่มเหงคนทั้งหลายที่ถือในทางนี้จนถึงตาย และได้ผูกมัดเขาจำไว้ในคุกทั้งชายและหญิง

5 ตามที่มหาปุโรหิตกับสภาอาจเป็นพยานให้ข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้าได้ถือหนังสือจากท่านผู้นั้นไปยังพวกพี่น้อง และได้เดินทางไปเมืองดามัสกัส เพื่อจับมัดคนทั้งหลายพามายังกรุงเยรูซาเล็มให้ทำโทษเสีย

6 ต่อมาเมื่อข้าพเจ้ากำลังเดินทางไปใกล้จะถึงเมืองดามัสกัสประมาณเวลาเที่ยง ในทันใดนั้น มีแสงสว่างกล้ำมาจากฟ้าล้อมข้าพเจ้าไว้

7 ข้าพเจ้าจึงล้มลงที่ดินและได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'เขาโล เขาโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเราทำไม'

8 ข้าพเจ้าจึงทูลตอบว่า 'พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด' พระองค์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'เราคือเยซูชานาซาเรีธซึ่งเจ้าข่มเหงนั้น'

9 ฝ่ายคนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพ-

(38) กจ 5:36 (39) กจ 9:11; 2 คร 11:22 (40) ยน 5:2; กจ 12:17 (1) กจ 7:2

(2) กจ 21:40 (3) พบญ 33:3; กจ 5:34; รม 10:2; 2 คร 11:22 (4) กจ 8:3; ฟป 3:6

(5) ลก 22:66; กจ 4:5; 1 ทธ 4:4 (6) กจ 9:3; 26:12-13 (9) ดนล 10:7; กจ 9:7

เจ้าได้เห็นแสงสว่างนั้นและตกใจกลัว แต่พระสุรเสียงที่ตรัสกับข้าพเจ้านั้นเขาหาได้ยินไม่

10 ข้าพเจ้าจึงทูลถามว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำประการใด’ องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า ‘เจ้าจงลุกขึ้นเข้าไปในเมืองดามัสกัส และที่นั่นเขาจะบอกเจ้าให้รู้ถึงการทุกสิ่งซึ่งได้กำหนดไว้ให้เจ้าทำนั้น’

11 เมื่อข้าพเจ้าเห็นอะไรไม่ได้เนื่องจากพระรัศมีอันแรงกล้า นั้น คนที่มาด้วยกันกับข้าพเจ้าก็จูงมือพาข้าพเจ้าเข้าไปในเมืองดามัสกัส

12 มีคนหนึ่งชื่ออานาเนีย เป็นคนมีศรัทธามากตามพระราชบัญญัติ และมีชื่อเสียงดีท่ามกลางพวกยิวทั้งปวงที่อยู่ที่นั่น

13 ได้มาหาข้าพเจ้าและยืนอยู่ใกล้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ‘พี่เซาโลเอ๋ย จงเห็นได้อีกเถิด’ ข้าพเจ้าจึงเห็นท่านได้ในเวลานั้น

14 ท่านจึงกล่าวว่า ‘พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราได้ทรงเลือกท่านไว้ ประสงค์จะให้ท่านรู้จักนำพระทัยของพระองค์ ให้ท่านเห็นพระองค์ผู้ชอบธรรมและให้ได้ยินพระสุรเสียงจากพระโอษฐ์ของพระองค์’

15 เพราะว่าท่านจะเป็นพยาน

ฝ่ายพระองค์ให้คนทั้งปวงทราบถึงเหตุการณ์ซึ่งท่านเห็นและได้ยินนั้น

16 เดียวนี้ท่านจะรอช้าอยู่ทำไม จงลุกขึ้นรับบัพติศมา ด้วยออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย’

พระเจ้าทรงเตือนเปาโล

ให้ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม

17 ต่อมาเมื่อข้าพเจ้ากลับมายังกรุงเยรูซาเล็มและกำลังอธิษฐานอยู่ในพระวิหาร ข้าพเจ้าก็เคลิ้มไป

18 และได้เห็นพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘จงรีบออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มโดยเร็ว ด้วยว่าเขาจะไม่รับคำของเจ้าซึ่งอ้างพยานถึงเรา’

19 ข้าพเจ้าจึงทูลว่า ‘พระองค์เจ้าข้า คนเหล่านั้นทราบอยู่ว่า ข้าพระองค์ได้จับคนทั้งหลายที่เชื่อในพระองค์ไปใส่คุกและเมียนดีตามธรรมศาลาทุกแห่ง

20 และเมื่อเขาทำให้โลหิตของสเทเฟนพยานผู้ยอมตายเพื่อพระองค์ตกนั้น ข้าพระองค์ได้ยืนอยู่ใกล้และเห็นชอบในการประหารเขาเสีย นั้นด้วย และข้าพระองค์เป็นคนผู้เอาเสื้อผ้าของคนที่มาสเทเฟนนั้น’

21 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า

(12) กจ 9:17; 1 ทธ 3:7 (14) กจ 3:13-14; 1 คร 9:1; กท 1:12 (15) กจ 4:20

(16) กจ 2:38; รม 10:13; 1 คร 6:11 (17) กจ 9:26; 2 คร 12:2 (18) มธ 10:14

(19) มธ 10:17; กจ 8:3 (20) ลก 11:48; กจ 7:54 (21) กจ 9:15; รม 1:5; กท 2:7-8

ว่า “จงไปเถิด เราจะใช้ให้เจ้าไปไกล ไปหาคนต่างชาติ”

22 เขาทั้งหลายได้ฟังเปาโลกล่าวแค่นี้ แล้วก็ร้องเสียงดังว่า “เอาคนเช่นนี้ไปจากแผ่นดินโลก ไม่ควรจะให้เขามีชีวิตอยู่”

23 เมื่อเขาทั้งหลายกำลังโห่ร้องและถอดเสื้อเอาผงคลีดินช้ดขึ้นไปในอากาศ

เปาโลซึ่งเป็นชาติโรม

ได้รอดพ้นการเขียน

24 นายพันจึงสั่งให้พาเปาโลเข้าไปในกรมทหาร และสั่งให้ไต่สวนโดยการเขียน เพื่อจะได้รู้ว่าเขาร้องปรักปรำท่านด้วยเหตุประการใด

25 ครั้นเอาเชือกหนังมัดเปาโล ท่านจึงถามนายร้อยซึ่งยืนอยู่ที่นั่นว่า “การที่จะเขียนคนสัญชาติโรมก่อนพิพากษาปรับโทษนั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือ”

26 เมื่อนายร้อยได้ยินแล้วจึงไปบอกนายพันว่า “ท่านจะทำอะไรนั้น คนนั้นเป็นคนสัญชาติโรม”

27 ฝ่ายนายพันจึงไปหาเปาโลถามว่า “ท่านเป็นคนสัญชาติโรมหรือ จงบอกเราเถิด” เปาโลจึงตอบว่า “ใช่แล้ว”

28 นายพันจึงตอบว่า “ซึ่งเราเป็นคนสัญชาติโรมได้นั้น เราต้องเสียเงินมาก” เปาโลจึงตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนสัญชาติโรม

โดยกำเนิด”

29 ขณะนั้นคนทั้งหลายที่จะไต่สวนเปาโลก็ได้ละท่านไปทันที และนายพันเมื่อทราบว่ เปาโลเป็นคนสัญชาติโรมก็ตกใจกลัว เพราะได้มัดท่านไว้

30 ครั้นวันรุ่งขึ้นนายพันอยากรู้แน่ว่าพวกยิวได้กล่าวหาเปาโลด้วยเหตุใด จึงได้ถอดเครื่องจำเปาโล สั่งให้พวกปุโรหิตใหญ่กับบรรดาสมาชิกสภาประชุมกัน แล้วพาเปาโลลงไปให้ยืนอยู่ต่อหน้าเขาทั้งหลาย

เปาโลต่อหน้าสภา

23 ฝ่ายเปาโลจึงเพ่งดูพวกสมาชิกสภาแล้วกล่าวว่า “ท่านพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าได้ประพฤติต่อพระพักตร์พระเจ้าล้วนแต่ตามใจวินิจฉัยผิดชอบอันดีจนถึงทุกวันนี้”

2 อานาเนียผู้เป็นมหาปุโรหิตจึงสั่งคนที่ยืนอยู่ใกล้ให้ตบปากเปาโล

3 เปาโลจึงกล่าวแก่ท่านว่า “พระเจ้าจะทรงตบเจ้า ผู้เป็นผนังที่ฉาบด้วยปูนขาว เจ้านั่งพิพากษาข้าตามพระราชบัญญัติ และยังสั่งให้เขาตบข้าซึ่งเป็นการผิดพระราชบัญญัติหรือ”

4 คนทั้งหลายที่ยืนอยู่ที่นั่นจึงถามว่า “เจ้าพูดหยาบคายต่อมหาปุโรหิตของพระเจ้าหรือ”

(22) กจ 21:36; 25:24; 1 ธส 2:16 (25) กจ 16:37

(1) กจ 24:16; 1 คร 4:4; 2 คร 1:12; 4:2; 2 ทธ 1:3; ฮบ 13:18

(2) 1 พกษ 22:24; ยรม 20:2; ยน 18:22 (3) ลนต 19:35; พบญ 25:1-2; ยน 7:51

5 เปาโลจึงตอบว่า “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณเป็นมหาปุโรหิต ด้วยมีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘อย่าพูดหยาบซ้ำต่อผู้ปกครองชนชาติของเจ้าเลย’”

6 ครั้นเปาโลเห็นว่า ผู้ที่อยู่ในประชุมสถานนั้นเป็นพวกสะดูสีส่วนหนึ่ง และพวกฟาริสีส่วนหนึ่ง ท่านจึงร้องขึ้นต่อหน้าที่ประชุมว่า “ท่านพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นพวกฟาริสีและเป็นบุตรชายของพวกฟาริสี ที่ข้าพเจ้าถูกพิจารณาพิพากษานี้ก็เพราะเรื่องความหวังว่า มีการเป็นขึ้นมาจากความตาย”

7 เมื่อท่านกล่าวอย่างนั้นแล้ว พวกฟาริสีกับพวกสะดูสีก็เกิดเถียงกันขึ้น และที่ประชุมก็แตกเป็นสองพวก

8 ด้วยพวกสะดูสีถือว่า การที่เป็นขึ้นมาจากความตายนั้นไม่มี และทศสวรรค์หรือวิญญาณก็ไม่มี แต่พวกฟาริสีถือว่า มีทั้งนั้น

เปาโลก่อให้เกิดการแตกแยกในพวกฟาริสีและพวกสะดูสี

9 แล้วก็อื้ออึงเกิดโกลาหล และพวกธรรมจารย์บางคนที่อยู่ฝ่ายพวกฟาริสีก็ลุกขึ้นเถียงว่า “เราไม่เห็นว่าคุณนี้ มีความผิดอะไร แต่ถ้าวิญญาณก็ดีหรือทศสวรรค์ก็ดีได้พูดกับเขา พวกเราอย่าต่อสู้กับพระเจ้าเลย”

10 เมื่อการโต้เถียงกันรุนแรงขึ้น นายพันกลัวว่าเขาจะยื้อแย่งจับเปาโลฉีกเสีย ท่านจึงสั่งพวกทหารให้ลงไปจับเปาโลออกจากหมู่ พวกนั้นพาเข้าไปในกรมทหาร

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ให้เปาโลเกิดความมั่นใจว่า

ท่านจะเป็นพยานในกรุงโรม

11 ในเวลากลางคืนวันนั้นเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยืนอยู่กับเปาโลตรัสว่า “เปาโลเอ๋ย เจ้าจงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเจ้าได้เป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็มฉันทัด เจ้าจะต้องเป็นพยานในกรุงโรมด้วยฉันทัด”

สี่สิบคนให้สัตย์ปฏิญาณว่าจะฆ่าเปาโล

12 ครั้นเวลารุ่งเช้าพวกยิวบางคนได้สมทบกันปฏิญาณตัวว่า เขาทั้งหลายจะไม่กินจะไม่ดื่มอะไรกว่าจะได้ฆ่าเปาโลเสีย

13 คนที่ร่วมกันปองร้ายนั้นมากกว่าสี่สิบคน

14 คนเหล่านั้นจึงไปหาพวกปุโรหิตใหญ่กับพวกผู้ใหญ่กล่าวว่า “พวกข้าพเจ้าได้ปฏิญาณตัวอย่างแข็งแรงว่า จะไม่รับประทานอาหารจนกว่าจะได้ฆ่าเปาโลเสีย

15 ฉะนั้น บัดนี้ท่านทั้งหลายกับพวกสมาชิกสภาจงพูดให้นาย

(5) อพย 22:28; ปญจ 10:20 (6) กจ 24:15; ฟป 3:5 (8) มธ 22:23; มก 12:18 (9) ยน 12:29; กจ 5:39; 22:6-7, 17-18 (11) กจ 18:9; 21:18-19; 22:1-21 (12) กจ 9:23-24; 23:21, 30; 1 ธส 2:15 (14) กจ 4:5, 23; 6:12; 22:5; 24:1

พันเข้าใจว่า พวกเขาต้องการให้พาเปาโลลงมาหาท่านทั้งหลายพรุ่งนี้ เพื่อจะได้ซักถามความให้ถ้วนถี่ยิ่งกว่าแต่ก่อน ฝ่ายพวกข้าพเจ้าจะได้เตรียมตัวไว้พร้อมที่จะพาเปาโลเสียเมื่อยังไม่ทันจะมาถึง”

16 แต่บุตรชายของน้องสาวเปาโลได้ยินเรื่องซึ่งเขาคอยทำร้ายนั้น จึงเข้ามาในกรมทหารบอกแก่เปาโล

17 เปาโลจึงเรียกนายร้อยคนหนึ่งมากล่าวว่า “ขอพาชายหนุ่มคนนี้ไปหานายพันด้วย เพราะเขามีเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบ”

18 เหตุฉะนั้นนายร้อยจึงรับตัวชายหนุ่มคนนั้นไปหานายพัน กล่าวว่า “เปาโลผู้ถูกขังอยู่นั้นเรียกข้าพเจ้า ขอให้พาชายหนุ่มคนนี้มาหาท่าน เพราะเขามีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบ”

19 นายพันจึงจูงมือชายนั้นไปแต่ลำพัง แล้วถามว่า “เจ้าจะแจ้งความอะไรแก่เรา”

20 เขาจึงตอบว่า “พวกยิวตกลงกันจะขอท่านให้พาเปาโลลงไปยังสภาเวลาพรุ่งนี้ ทำเสมือนว่าจะไต่สวนเรื่องเขาให้ถ้วนถี่ยิ่งกว่าแต่ก่อน

21 แต่ท่านอย่าฟังเขา เพราะว่าในพวกเขานี้มีกว่าสี่สิบคนคอยปองร้ายต่อเปาโล และได้

ปฏิญาณตัวว่าจะไม่กินหรือดื่มอะไรจนกว่าจะได้พาเปาโลเสีย และเดี๋ยวนี้เขาพร้อมแล้ว กำลังคอยรับคำสั่งจากท่าน”

22 นายพันจึงให้ชายหนุ่มนั้นไปกำชับว่า “อย่าบอกผู้ใดให้รู้ว่าเจ้าได้แจ้งความเรื่องนี้แก่เรา”

เขาลอบนำเปาโลไปยัง

เมืองซีซารียา

23 ฝ่ายนายพันจึงเรียกนายร้อยสองคนมาสั่งว่า “จงจัดพลทหารสองร้อยกับทหารม้าเจ็ดสิบคน และทหารหอกสองร้อย ให้พร้อมในเวลาสามทุ่มคืนวันนี้จะไปยังเมืองซีซารียา

24 และจงจัดสัตว์ให้เปาโลขี่ จะได้ป้องกันส่งไปยังเฟลิกส์ผู้ว่าราชการเมือง”

25 แล้วนายพันจึงเขียนจดหมายมีใจความดังต่อไปนี้

26 “คลาวดิอัสซีเซสเรียนเจ้าคุณเฟลิกส์ ท่านผู้ว่าราชการทราบ

27 พวกยิวได้จับคนนี้ไว้และเกือบจะฆ่าเขาเสียแล้ว แต่ข้าพเจ้าพาพวกทหารไปช่วยเขาไว้ได้ด้วยข้าพเจ้าได้เข้าใจว่าเขาเป็นคนสัญชาติโรม

28 ข้าพเจ้าอยากจะทำเหตุที่พวกยิวฟ้องเขา ข้าพเจ้าจึงพาเขาไปยังสภาของพวกยิว

29 ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาถูกฟ้องใน

(20) กจ 23:12 (23) กจ 8:40; 23:33

(27) กจ 21:30, 33; 24:7 (28) กจ 23:30

(29) กจ 18:15; 25:19, 25; 26:31

เรื่องอันเกี่ยวกับกฎหมายของพวกยิว แต่ไม่มีข้อหาที่เขาควรจะตายหรือควรจะต้องจำไว้

30 เมื่อมีคนบอกข้าพเจ้าให้ทราบ ว่า พวกยิวมีการปองร้ายคนนี้ ข้าพเจ้าจึงส่งเขามาหาท่านที่เดียว แล้วได้สั่งให้พวกโจทก์ไปว่าความกับเขาต่อหน้าท่าน สวัสดี”

31 ดังนั้นในเวลากลางคืนพวกทหารจึงพาเปาโลไปถึงเมืองอันทิปาตริสตามคำสั่ง

32 ครั้นรุ่งเช้าเขาให้ทหารนำไปส่งเปาโล แล้วเขาก็กลับไปยังกรมทหาร

33 ครั้นทหารนำไปถึงเมืองซีซารียาแล้ว จึงส่งจดหมายให้แก่ผู้ว่าราชการเมืองและได้มอบเปาโลไว้ให้ท่านด้วย

34 เมื่อผู้ว่าราชการเมืองได้อ่านจดหมายแล้ว จึงถามว่าเปาโลมาจากแคว้นไหน เมื่อท่านทราบว่ามาจากซีลีเชีย

35 ท่านจึงกล่าวว่า “เมื่อพวกโจทก์มาพร้อมกันแล้ว เราจะฟังคำให้การของเจ้า” ท่านจึงสั่งให้คุมเปาโลไปไว้ที่ศาลปรีโทเรียมของเฮโรด

เปาโลขึ้นศาลต่อหน้า

เฟลิกส์ ผู้ว่าราชการเมือง
24 ครั้นล่วงไปได้ห้าวัน
อานาเนียมาหาปุโรหิต

จึงลงไปกับพวกผู้ใหญ่และนักพูดคนหนึ่งชื่อเทอร์ทูลลัส เขาเหล่านี้ได้ฟ้องเปาโลต่อหน้าผู้ว่าราชการเมือง

นักพูดเทอร์ทูลลัส

ได้กล่าวหาเปาโล

2 ครั้ง เรียกเปาโลเข้ามาแล้ว เทอร์ทูลลัสจึงเริ่มฟ้องว่า “ท่านเจ้าคุณเฟลิกส์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายได้มีความสงบสุขยิ่งนัก เพราะท่านให้มีการปรับปรุงอันเป็นคุณประโยชน์แก่ชาตินี้ โดยการคุ้มครองของท่าน

3 ข้าพเจ้าทั้งหลายรับอยู่ทุกประการทุกแห่งด้วยจิตกตัญญูเป็นที่ยิ่ง

4 แต่เพื่อมิให้ท่านป่วยการมากไป ข้าพเจ้าขอความกรุณาโปรดฟังข้าพเจ้าสักหน่อยหนึ่ง

5 ด้วยข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นว่าชายคนนี้เป็นคนพาลยงพวกยิวทั้งหลายให้เกิดการรบกวนวายทั่วไปทุก และเป็นตัวการของพวกนาซาเรธนั้น

6 กับอีกนัยหนึ่งเขาหมายจะทำให้พระวิหารเป็นมลทิน ข้าพเจ้าทั้งหลายจึงจับเขาไว้ และก็คงจะได้พิพากษาเขาตามกฎหมายของพวกข้าพเจ้า

7 แต่นายพันลีเซียสได้มาใช้อำนาจแย่งตัวเขาไปเสียจากมือของเรา

(30) กจ 23:20; 24:8; 25:6 (33) กจ 8:40; 23:26-30 (34) กจ 6:9; 21:39

(35) มธ 27:27; กจ 24:1, 10; 25:16 (1) กจ 21:27; 23:2, 30, 35; 25:2

(5) ลก 23:2; กจ 6:13; 1 ปด 2:12, 15 (6) ยน 18:31; กจ 21:28 (7) กจ 21:33

8 และสั่งให้โจทก์มาฟ้องเขาต่อหน้าท่าน ถ้าท่านเองจะไต่ถามเขา ท่านจะทราบได้ว่า ข้อกล่าวหาของพวกข้าพเจ้าจริงหรือไม่”

9 ฝ่ายพวกยิวจึงสนับสนุนคำกล่าวหาด้วยยืนยันว่าเป็นจริงอย่างนั้น

**เปาโลแก้ข้อกล่าวหา
และถูกคุมตัวไว้**

10 เมื่อผู้ว่าราชการเมืองทำสำคัญให้เปาโลพูด ท่านจึงเรียนว่า “เนื่องจากที่ข้าพเจ้าได้ทราบว่าท่านเป็นผู้พิพากษาแก่ชาตินี้หลายปีแล้ว ข้าพเจ้าก็จะขอแก้คดีของข้าพเจ้าด้วยความเบาใจ

11 ท่านสืบทราบได้ว่า ตั้งแต่ข้าพเจ้าขึ้นไปนมัสการในกรุงเยรูซาเล็มนั้นยังไม่เกินสิบสองวัน

12 เขาไม่ได้เห็นข้าพเจ้าเถียงกันกับผู้หนึ่งผู้ใด หรือยุยงประชาชนให้วุ่นวาย ไม่ว่าในพระวิหาร ในธรรมศาลาหรือในเมือง

13 เหตุการณ์ทั้งปวงที่เขากำลังฟ้องข้าพเจ้านั้น เขาพิสูจน์ไม่ได้

14 แต่ว่าข้าพเจ้าขอรับต่อหน้าท่านอย่างหนึ่ง คือตามทางนั้นที่เขาถือว่าเป็นลัทธินอกรีต ข้าพเจ้านมัสการพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษทั้งหลายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เชื่อถือคำซึ่งมีเขียนไว้ใน

พระราชบัญญัติ และในคัมภีร์ของศาสดาพยากรณ์ทั้งหมด

15 ข้าพเจ้ามีความหวังใจในพระเจ้าตามซึ่งเขาเองก็มีความหวังใจด้วย คือหวังใจว่าคนทั้งปวงทั้งคนที่ ชอบธรรมและคนที่ ไม่ชอบธรรมจะเป็นขึ้นมาจากความตาย

16 ในข้อนี้ข้าพเจ้าอุตส่าห์ประพฤติตามใจวินิจฉัยผิดชอบที่ปราศจากผิดต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์

17 ครั้น ล่วงมาหลายปีแล้ว ข้าพเจ้านำทานและเครื่องบูชามายังชนชาติของข้าพเจ้า

18 คราวนั้นมีพวกยิวบางคนซึ่งมาจากแคว้นเอเชียได้พบข้าพเจ้าในพระวิหาร เมื่อข้าพเจ้าชำระตัวแล้ว เขามิได้พบข้าพเจ้าอยู่กับหมู่คนหรือทำวุ่นวาย

19 ถ้าคนเหล่านั้นมีเรื่องอะไรที่จะฟ้องข้าพเจ้า เขาควรจะมาฟ้องต่อหน้าท่านที่นี่แล้ว

20 หรือขอให้คนเหล่านี้เองกล่าวเรื่องความผิดที่เขาเห็นเมื่อข้าพเจ้ายืนอยู่ต่อหน้าสภา

21 เว้นไว้แต่ข้อเดียวซึ่งข้าพเจ้าได้ร้องขึ้นในท่ามกลางเขาว่า “วันนี้ข้าพเจ้าถูกพิจารณาพิพากษาต่อหน้าท่านทั้งหลาย เพราะเหตุเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตาย”

(8) กจ 23:30 (11) กจ 21:15 (12) กจ 25:8 (14) อมส 8:14; กจ 9:2; 2 ทธ 1:3

(15) ดนล 12:2; ยน 5:28-29; กจ 23:6 (16) กจ 23:1 (17) กจ 11:29; รม 15:25-28

(18) กจ 21:26-27; 26:21 (19) กจ 23:30; 25:16 (21) กจ 23:6; 24:15; 28:20

22 เมื่อเฟลิกส์ได้ยินสิ่งเหล่านี้ ท่านก็เลื่อนการพิจารณาไว้ก่อน เพราะท่านได้รู้เรื่องของทางนั้น ถัดวันแล้ว ท่านจึงกล่าวว่า “เมื่อลีเซียมายพ้นลงมา เราจะชำระความของเจ้า”

23 เฟลิกส์สั่งนายร้อยให้คุมตัว เปาโลไว้ แต่ลดหย่อนการกวดขันบ้าง ไม่ให้ห้ามผู้ใดที่เป็นผู้ที่รู้จักกับท่านที่จะเข้ามาปรนนิบัติ หรือเยี่ยมเยียน

เปาโลได้กล่าวอีกครั้งหนึ่ง

24 เมื่อล่วงมาได้หลายวันแล้ว เฟลิกส์มากับภรรยาชื่อดรูซิลลา ผู้เป็นชาติยิว ท่านให้เรียกเปาโลมา แล้วได้ฟังเปาโลกล่าวเรื่องความเชื่อในพระคริสต์

25 ขณะเมื่อเปาโลอ้างถึงความชอบธรรม ความอดทนใจทางกาม และการพิพากษาซึ่งจะมาเบื้องหน้านั้น เฟลิกส์ก็กลัวจนตัวสั่น จึงพูดว่า “คราวนี้จงไปก่อนเถอะ เมื่อเรามีโอกาส เราจะเรียกท่านมาอีก”

26 อีกนัยหนึ่งเฟลิกส์หวังใจว่า เปาโลจะให้เงินสินบนแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้ปล่อยเปาโล เหตุฉะนั้นท่านจึงเรียกเปาโลมาสนทนากันบ่อยๆ

27 แต่เมื่อสองปีล่วงไปแล้ว ปอร์ซิอัสเฟสท์สามารถรับราชการแทนเฟลิกส์ เฟลิกส์อยากจะ

ได้รับความชอบจากพวกยิวจึงทิ้งเปาโลไว้ในคุก

เฟสท์ส่งพวกโจทก์ของเปาโล

25 เมื่อเฟสท์เข้ารับตำแหน่งราชการได้สามวันแล้ว จึงออกจากเมืองซีซารียาขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

2 มหาปุโรหิตกับคนสำคัญๆ ในพวกยิวมาฟ้องเปาโลต่อท่าน และได้วิงวอนท่าน

3 ขอให้กรุณาเขาโดยสั่งให้ส่งเปาโลมายังกรุงเยรูซาเล็ม ด้วยเขาคิดจะชும்คอยฆ่าท่านเสียกลางทาง

4 ฝ่ายเฟสท์จึงตอบว่า เปาโลนั้นควรจะถูกคุมไว้ในเมืองซีซารียา และอีกหน่อยหนึ่งท่านเองก็จะกลับไปยังเมืองนั้น

5 ท่านจึงว่า “ถ้าเปาโลมีความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ผู้ใดในพวกท่านที่สามารถลงไปด้วยกับกับเรายื่นฟ้องเอาเถิด”

6 เมื่อท่านพักอยู่ที่นั่นเกินกว่าสิบวันแล้ว ก็ได้ลงไปยังเมืองซีซารียา ครั้นรุ่งขึ้นท่านจึงนั่งบัลลังก์พิพากษา และสั่งให้พาเปาโลเข้ามา

7 ครั้นเปาโลเข้ามาแล้ว พวกยิวที่ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มก็ยื่นล้อมไว้รอบ และกล่าวความอุกฉกรรจ์ใส่เปาโลหลายข้อ แต่พิสูจน์ไม่ได้

(22) กจ 9:2 (23) กจ 23:16 (24) ยน 3:15; 5:24; 11:25; รม 10:9 (26) อพย 23:8 (27) อพย 23:2; กจ 12:3; 23:35; 25:9, 14 (1) กจ 8:40; 25:4, 6, 13 (2) กจ 24:1 (3) กจ 23:12, 15 (5) กจ 18:14; 25:18 (7) มก 15:3; ลก 23:2, 10; กจ 24:5, 13

8 เปาโลจึงแก้คดีเองว่า "ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำอะไรผิดกฎหมายของพวกยิว หรือต่อพระวิหาร หรือต่อซีซาร์"

9 ฝ่ายเฟสทัสอยากได้รับความชอบจากพวกยิวจึงถามเปาโลว่า "เจ้าจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มให้เราชำระความเรื่องนี้นั้นหรือ"

เปาโลอุทธรณ์ถึงซีซาร์

10 เปาโลตอบว่า "ข้าพเจ้าก็กำลังยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของซีซาร์อยู่แล้ว ก็สมควรจะพิพากษาข้าพเจ้าเสียที่นี้ตามที่ท่านทราบดีอยู่แล้วว่า ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำผิดต่อพวกยิว

11 เพราะถ้าข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำความผิด หรือได้กระทำอะไรที่ควรจะมีโทษถึงตาย ข้าพเจ้าก็ยอมตายไม่ขัดขืน แต่ถ้าเรื่องที่เขาฟ้องข้าพเจ้านั้นไม่จริงแล้ว ไม่มีผู้ใดมีอำนาจจะมอบข้าพเจ้าให้เขาได้ ข้าพเจ้าขออุทธรณ์ถึงซีซาร์"

12 ฝ่ายเฟสทัสเมื่อพูดกับที่ปรึกษาแล้วจึงตอบว่า "เจ้าได้ขออุทธรณ์ถึงซีซาร์แล้วหรือ เจ้าก็ต้องไปเฝ้าซีซาร์"

อากริปปาและเฟสทัสฟังเปาโล
13 ครั้นล่วงไปหลายวัน กษัตริย์อากริปปากับพระนางเบอร์นิสก็เสด็จมาเยี่ยมคานันเฟสทัสยังเมืองซีซาร์ยา

14 ขณะที่ท่านค้างอยู่ที่นั่นหลายวัน เฟสทัสก็เล่าเรื่องคดีของเปาโลให้กษัตริย์ฟังว่า "มีชายคนหนึ่งซึ่งเฟลิกซ์ได้ขังทิ้งไว้

15 เมื่อข้าพเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็ม พวกปุโรหิตใหญ่กับพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวมาฟ้องขอให้ข้าพเจ้าตัดสินลงโทษเขา

16 ข้าพเจ้าจึงตอบพวกเขาว่า ไม่ใช่ธรรมเนียมของชาวโรมที่จะมอบตัวจำเลยให้ตายก่อนที่โจทก์กับจำเลยมาพร้อมหน้ากัน และให้จำเลยมีโอกาสแก้คดีในข้อหา

17 ครั้นพวกเขามาถึงที่นี้แล้ว ข้าพเจ้าจึงมิได้รอช้า ในวันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าได้นั่งบัลลังก์พิพากษาและสั่งให้พาจำเลยเข้ามา

18 เมื่อพวกโจทก์ยื่นขึ้น เขามิได้กล่าวหาจำเลยเหมือนที่ข้าพเจ้าคาดไว้นั้น

19 เป็นแต่เพียงปัญหาเถียงกันด้วยเรื่องลัทธิศาสนาของเขาเอง และด้วยเรื่องคนหนึ่งที่ชื่อเยซุซึ่งตายแล้ว แต่เปาโลยืนยันว่ายังเป็นอยู่

20 เมื่อข้าพเจ้ายังงงงวยอยู่ว่าจะพิจารณาปัญหานั้นอย่างไรดี จึงถามเปาโลว่า จะยอมขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มให้ชำระความที่นั่นหรือไม

(8) กจ 6:13; 24:12; 28:17 (9) กจ 12:2; 24:27; 25:20 (11) กจ 18:14; 23:29

(14) กจ 24:27 (15) กจ 24:1; 25:2-3 (16) กจ 25:4-5

(17) มธ 27:19; กจ 25:6, 10 (19) กจ 18:14-15; 23:29

21 แต่เมื่อเปาโลได้อุทธรณ์ขอ
ให้ขังไว้เพื่อให้อภิสต์ตัดสิน
ข้าพเจ้าจึงสั่งให้คุมขังเขาไว้จน
กว่าจะส่งตัวไปถึงซีซาร์ได้”

22 อากิริปาจึงกล่าวแก่เฟสทัส
ว่า “ข้าพเจ้าใคร่จะฟังคนนั้น
ด้วย” เฟสทัสจึงกล่าวว่า “พรุ่งนี้
ท่านจะได้ฟังเขา”

23 ครั้นวันรุ่งขึ้นอากิริปากับ
เบอร์นิสเสด็จมา พร้อมด้วย
ราชบริพารเป็นที่สง่าผ่าเผยมาก
จึงเข้าไปประทับในห้องพิจารณ
พร้อมทั้งนายพันและคนลำ-
คัญๆทั้งหลายในนครนั้น แล้ว
เฟสทัสจึงสั่งให้พาเปาโลเข้ามา

24 เฟสทัสจึงกล่าวว่า “ท่าน
กษัตริย์อากิริปา และท่านทั้ง
หลายที่อยู่ด้วยกันที่นี่ ท่านทั้ง
หลายเห็นชายคนหนึ่งที่บรรดาพวก
ยิวได้วิงวอนข้าพเจ้าทั้งในกรุง
เยรูซาเล็มและที่นี่ด้วยร้องว่าเขา
ไม่ควรจะมีชีวิตอยู่ต่อไป

25 แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาไม่ได้
ทำผิดสิ่งใดที่ควรจะต้องตายและ
เพราะเขาเองได้อุทธรณ์ถึงอ-
ภิสต์ ข้าพเจ้าตกลงใจว่าจะส่ง
เขาไป

26 ข้าพเจ้าไม่มีรายงานอะไรแน
ชัดเรื่องคนนี่ที่จะถวายเจ้านาย
ของข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นข้าพเจ้า
จึงพาเขาออกมาต่อหน้าท่านทั้ง
หลาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ต่อพระพักตร์ของพระองค์ โอ
กษัตริย์อากิริปา หวังว่าเมื่อได้
สวนแล้วข้าพเจ้าจะมีเรื่องพอที่
จะถวายรายงานไปได้บ้าง

27 เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า ที่จะ
ส่งแต่จำเลยไป และมีได้ส่งข้อ
หาไปด้วย ก็เป็นการเหลวไหล
ไม่ได้เรื่อง”

เปาโลสู้คดีและ

อุทธรณ์ไปยังอากิริปา

26 ฝ่ายอากิริปาจึงตรัส
กับเปาโลว่า “เราอนุ-
ญาติให้เจ้าให้การแก้ข้อหาเอง
ได้” เปาโลจึงยื่นมือออกกล่าว
แก้คดีว่า

2 “ท่านกษัตริย์อากิริปาเจ้าข้า
ข้าพระองค์ถือว่าเป็นโอกาสดีที่
ได้แก้คดีต่อพระพักตร์พระองค์
วันนี้ ในเรื่องข้อคดีทั้งปวงซึ่ง
พวกยิวกล่าวหาข้าพระองค์นั้น

3 โดยเฉพาะเพราะพระองค์มี
ความรู้ชำนาญยิ่งในบรรดาขนบ
ธรรมเนียมและปัญหาต่างๆของ
พวกยิวแล้ว เหตุฉะนั้นขอพระ
องค์ได้โปรดทบทวนฟังข้าพระองค์

4 พวกยิวทั้งหลายก็รู้จักความ
เป็นอยู่ของข้าพระองค์ตั้งแต่
เป็นเด็กมาแล้ว คือตั้งแต่แรก
ข้าพระองค์ได้อยู่ท่ามกลางชน
ชาติของข้าพระองค์ในกรุงเยรู-
ซาเล็ม

5 เขารู้จักข้าพระองค์แต่เดิมมา

(21) กจ 25:11-12 (22) กจ 9:15 (23) กจ 9:15

(24) กจ 21:36; 22:22; 25:2-3, 7 (25) กจ 23:9, 29; 25:11-12; 26:31

(2) กจ 21:28; 24:5-6; 1 ปด 3:14-16; 4:14 (5) กจ 22:3; 23:6; 24:15; ฟป 3:5

ถ้าเขาจะยอมเป็นพยานก็เป็นได้
ว่าข้าพระองค์ดำรงชีวิตตามพวก
ที่ถือเคร่งครัดที่สุด คือเป็น
พวกฟาริสี

6 บัดนี้ข้าพระองค์ต้องมายืนให้
พิจารณาพิพากษา ก็เนื่องด้วย
เรื่องมีความหวังใจในพระสัญญา
ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสแก่บรรพ
บุรุษของพวกข้าพระองค์นั้น

7 พวกข้าพระองค์สืบสองตระกูล
ได้ อุตสาหะปรนนิบัติพระเจ้า
ทั้งกลางวันกลางคืน ด้วยหวังใจ
ว่าจะบรรลุถึงความสำเร็จตาม
พระสัญญาอัน ข้าแต่กษัตริย์
อากริปปา เพราะความหวังใจ
อันนี้พวกยิวจึงฟ้องข้าพระองค์
8 เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงพากัน
ถือว่า การที่พระเจ้าจะทรงให้
คนตายเป็นขึ้นมาเป็นการที่เชื่อ
ไม่ได้

9 ข้าพระองค์เคยได้คิดในใจของ
ตนเองว่า สมควรจะทำหลายสิ่ง
ซึ่งขัดขวางพระนามของพระเยซู
ชาวนาซาเร็ธนั้น

10 สิ่งเหล่านี้ ข้าพระองค์ได้
กระทำในกรุงเยรูซาเล็มเมื่อ
ข้าพระองค์รับอำนาจจากพวก
ปุโรหิตใหญ่แล้ว ข้าพระองค์ได้
ขังวิสุทธิชนหลายคนไว้ในคุก
และครั้นเขาถูกลงโทษถึงตาย
ข้าพระองค์ก็เห็นดีด้วย

11 ข้าพระองค์ได้ทำโทษเขา

บ่อยๆในธรรมศาลาทุกแห่งและ
บังคับเขาให้กล่าวคำหมิ่นประ
มาท และเพราะข้าพระองค์โกรธ
เขายิ่งนัก ข้าพระองค์ได้ตามไป
ข่มเหงถึงเมืองในต่างประเทศ

12 ดังนั้นเมื่อข้าพระองค์กำลัง
ไปยังเมืองดามัสกัส ได้ถืออำ
นาจและงานที่ได้รับมอบหมาย
จากพวกปุโรหิตใหญ่

13 โอ ข้าแต่กษัตริย์ ในเวลา
เที่ยงวันเมื่อกำลังเดินทางไป ข้า
พระองค์ได้เห็นแสงสว่างกล้ำยิ่ง
กว่าแสงอาทิตย์ส่องลงมาจาก
ท้องฟ้า ล้อมรอบข้าพระองค์กับ
คนทั้งหลายที่ไปกับข้าพระองค์

14 ครั้นข้าพระองค์กับคนทั้ง
หลายล้มคะมำลงที่พื้น ข้าพระ
องค์ได้ยินพระสุรเสียงตรัสแก่
ข้าพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า
‘เฮโล เฮโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเรา
ทำไม ซึ่งเจ้าถีบประตักก็ยาก
นัก’

15 ข้าพระองค์ทูลถามว่า ‘พระ
องค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็น
ผู้ใด’ พระองค์จึงตรัสว่า ‘เราคือ
เยซูซึ่งเจ้าข่มเหง’

16 แต่ว่าจงลุกขึ้นยืนเถิด ด้วย
ว่าเราได้ปรากฏแก่เจ้าเพื่อจะตั้ง
เจ้าไว้ให้เป็นผู้รับใช้และเป็น
พยานถึงเหตุการณ์ซึ่งเจ้าเห็น
และถึงเหตุการณ์ที่เราจะแสดง
ตัวเราเองแก่เจ้าในเวลาภายหลัง

(6) ปฐก 3:15; พบญ 18:15; 2 ซมอ 7:12; สดต 132:11; อสย 4:2; ยรม 23:5; 33:14

(7) ลก 2:37; ฟป 3:11 (9) ยน 16:2; กจ 2:22 (10) กจ 8:1-3; 9:13-14; กท 1:13

(11) มธ 10:17; กจ 22:19 (12) กจ 9:3-8 (16) กจ 22:15; อฟ 3:6

17 เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากชนชาตินี้ และจากคนต่างชาติที่เราจะใช้เจ้าไปหาชน

18 เพื่อจะให้เจ้าเปิดตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความผิดบาปของเขา และให้ได้รับมรดกด้วยกันกับคนทั้งหลายซึ่งถูกแยกตั้งไว้แล้วโดยความเชื่อในเรา'

19 โอ ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ข้าพระองค์จึงเชื่อฟังนิมิตซึ่งมาจากสวรรค์นั้น

20 แต่ข้าพระองค์ได้กล่าวสั่งสอนเขาตั้งต้นที่เมืองดามัสกัส และในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นแคว้นยูเดีย และแก่ชาวต่างประเทศ ให้เขากลับใจใหม่ ให้หันมาหาพระเจ้าและกระทำการซึ่งสมกับที่กลับใจใหม่แล้ว

21 เพราะเหตุนี้ พวกยิวจึงจับข้าพระองค์ที่พระวิหาร และพยายามหาช่องที่จะฆ่าข้าพระองค์เสีย

22 เป็นเพราะพระเจ้าได้ทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงมีชีวิตอยู่จนถึงทุกวันนี้ และเป็นพยานได้ต่อหน้าผู้ใหญ่ผู้น้อย ข้าพระองค์ไม่พูดเรื่อง

อื่น นอกจากเรื่องซึ่งบรรดาศาสดาพยากรณ์กับโมเสสได้กล่าวไว้ว่าจะมีขึ้น

23 คือว่าพระคริสต์จะต้องทนทุกข์ทรมาน และพระองค์จะทรงแสดงความสว่างแก่ชนอิสราเอลและแก่คนต่างชาติ โดยที่ทรงเป็นผู้แรกซึ่งคืนพระชนม์"

24 ครั้นเปาโลกำลังพูดแก่คดียุ่อย่างนั้น เฟสทัสจึงร้องเสียงดังว่า "เปาโลเอ๋ย เจ้าคลั่งไปเสียแล้ว เจ้าเรียนรู้อะไรมากจึงทำให้เจ้าคลั่งไป"

25 แต่เปาโลกล่าวว่า "ท่านเฟสทัสเจ้าข้า ข้าพระองค์ไม่คลั่งเลย แต่ว่าได้พูดคำแห่งความจริงและคำที่ปกติชนจะพูด

26 ด้วยว่าท่านกษัตริย์ทรงทราบข้อความเหล่านี้ดีแล้ว ข้าพระองค์จึงกล้ากล่าวต่อพระพักตร์ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์เชื่อแน่ว่า ไม่มีสักอย่างหนึ่งในบรรดาเหตุการณ์เหล่านั้นที่ได้พ้นพระเนตรของพระองค์ เพราะการเหล่านั้นมิได้กระทำกันในที่ลับ

27 ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา พระองค์เชื่อพวกศาสดาพยากรณ์หรือไม่พระเจ้าข้า ข้าพระองค์ทราบบว่าพระองค์เชื่อ"

28 อากริปปาจึงตรัสกับเปาโลว่า "เราเกือบจะเป็นคริสเตียนโดย

(18) อสย 35:5; ลก 1:77; ยน 8:12; กจ 20:32; 2 คร 4:4; อฟ 1:11; คส 1:12-13

(20) มธ 3:8; ลก 3:8 (22) ลก 24:27; ยน 5:46 (23) อสย 42:6; 49:6; ลก 2:32

(24) 2 พกษ 9:11; ยน 10:20; 1 คร 1:23; 2:13-14 (26) กจ 26:3

คำชักชวนของเจ้า”

29 เปาโลจึงทูลว่า “จำเพาะพระ
พิภพพระเจ้า ข้าพระองค์มี
ความปรารถนายิ่งนักที่จะให้
เป็นเหมือนอย่างข้าพระองค์ มิ
ใช่พระองค์องค์เดียว แต่คน
ทั้งปวงที่ฟังข้าพระองค์วันนี้ด้วย
เว้นเสียแต่เครื่องจองจำนี้”

30 และเมื่อเปาโลกล่าวสิ่งเหล่านี้
แล้ว กษัตริย์กับผู้ว่าราชการ
เมืองและพระนางเบอร์นิสและ
คนทั้งปวงที่นั่งอยู่ด้วยกันจึงลุก
ขึ้น

31 ครั้นออกไปแล้วจึงพากันพูด
ว่า “คนนี้มีได้ทำสิ่งใดที่สมควร
จะถูกลงโทษถึงตายหรือจองจำ
ไว้”

32 ฝ่ายอากิริปาจึงตรัสกับ
เฟสทัสว่า “ถ้าคนนี้มีได้ต่อธรรม
ถึงซีซาร์แล้วจะปล่อยเขาก็ได้”

เปาโลแล่นเรือไปสู่กรุงโรม
27 ครั้นตั้งใจว่า พวกเรา
จะต้องแล่นเรือไปยัง
ประเทศอิตาลี เขาจึงมอบเปาโล
กับนักโทษอื่นบางคนไว้กับนาย
ร้อยคนหนึ่งชื่อยูเลียส เป็น
นายทหารในกองของออกัสตัส
2 เราทั้งหลายจึงลงเรือลำหนึ่ง
มาจากเมืองอัคราไมทียุมซึ่ง
จะออกไปยังตำบลที่อยู่ตามฝั่ง
แคว้นเอเชีย เรือก็ออกทะเล มี
คนหนึ่งอยู่กับเราชื่ออาริสทาร์-

คัส ชาวมาซิโดเนียซึ่งมาจาก
เมืองเธสะโลนิกา

3 วันรุ่งขึ้นเราได้แวะที่เมืองไซ-
ดอน ฝ่ายยูเลียสมีใจเมตตา
ปรานีแก่เปาโล ยอมให้เปาโลไป
หามิตรสหายทั้งหลายเพื่อจะได้
บรรเทาใจ

4 ครั้นเรือออกจากที่นั่นแล้ว จึง
แล่นไปทางด้านปลอดลมของ
เกาะไซปรัสเพราะทวนลม

5 เมื่อแล่นข้ามทะเลที่อยู่ตรง
แคว้นซีลีเซียกับแคว้นปัมฟีเลีย
ก็มาถึงเมืองมิราที่อยู่ในแคว้น
ลีเซีย

6 ที่เมืองนั้นนายร้อยได้พบเรือ
ลำหนึ่งมาจากเมืองอเล็กซาน-
เดรียจะไปยังประเทศอิตาลี
ท่านจึงให้พวกเราลงเรือลำนั้น

7 เราแล่นไปช้า ๆ หลายวันและ
ได้มาถึงเมืองคินีตัสโดยยาก
เมื่อแล่นทวนลมต่อไปไม่ไหว
เราจึงแล่นไปทางด้านปลอดลม
ของเกาะครีตตรงเมืองสัลโมเน
8 เมื่อเรือแล่นเลียบฝั่งเกาะนั้น
อย่างยากเย็น เราจึงมายังตำบล
หนึ่งชื่อว่า ท่างาม เมืองลาเซีย
อยู่ใกล้ที่นั่น

9 ครั้นเสียเวลาไปมากแล้วและ
การที่จะเดินเรือก็มีอันตราย
เพราะเทศกาลอดอาหารผ่านไป
แล้ว เปาโลจึงเตือนสติเขาทั้ง
หลาย

(31) กจ 23:9, 29; 25:25 (32) กจ 25:11; 28:18 (1) กจ 25:12, 25

(2) กจ 19:29 (3) กจ 24:23; 28:16 (6) กจ 28:11

(7) กจ 2:11; 27:12, 21; ทด 1:5, 12 (9) สดต 16:29-31; 23:27-29; กตว 29:7

10 ว่า "ท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าเห็นว่าซึ่งเราจะแล่นไปคราวนี้จะมอันตรายและเสียหายมาก มิใช่แต่ของบรรทุกกับเรือกำปั่นเท่านั้นแต่ชีวิตของเราทั้งหลายด้วย"

11 แต่นายร้อยเชือกัปตันและเจ้าของกำปั่นมากกว่าเชือกัปตันเปาโลกล่าวนั้น

12 และเพราะว่าทำงานนั้นไม่เหมาะพอที่จะจอดในฤดูหนาวคนส่วนมากจึงตกลงให้ออกทะเลไปจากที่นั่น เพื่อถ้าเป็นได้จะได้ไปให้ถึงเมืองฟีนิกส์ แล้วจะจอดอยู่ที่นั่นตลอดฤดูหนาวเมืองฟีนิกส์นั้นเป็นท่าเรือแห่งเกาะครีต หันหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือกับเฉียงใต้

13 เมื่อลมทิศใต้พัดมาเบาๆ เขาก็คิดว่า สมควรมีปรารถนาแล้ว จึงถอนสมอแล่นเลียบบฝั่งไปตามเกาะครีต

พายุใหญ่อันน่าสะพรึงกลัว

14 แต่แล่นไปไม่ช้าเรือกำปั่นก็ถูกลมพายุกล้าที่ เขาเรียกว่า ยุระกิโล

15 ครั้นเรือกำปั่นถูกพายุและต้านลมไม่ไหว เราจึงปล่อยให้ตามลม

16 เมื่อแล่นไปทางด้านปลอดลมของเกาะเล็ก ๆ แห่งหนึ่งชื่อว่าคลาวดา เราจึงยกเรือเล็กขึ้นผูกไว้ได้แต่มีความลำบากมาก

17 เมื่อยกเรือขึ้นแล้ว เราก็จึงเอาเชือกผูกโอบรอบเรือกำปั่นไว้ และเพราะกลัวว่าจะเกยสันดอนทราย จึงลดใบลงแล้วก็ปล่อยให้ไปตามกระแสลม

18 ครั้นรุ่งขึ้นเราก็จินของบรรทุกทิ้งเสีย เพราะถูกพายุใหญ่

19 พอถึงวันที่สาม เราก็จึงเครื่องใช้ในเรือกำปั่นออกเสียด้วยมือของเราเอง

20 และเมื่อไม่เห็นดวงอาทิตย์หรือดวงดาวตั้งหลายวันแล้ว และยังถูกพายุใหญ่อยู่ ความหวังที่เราทั้งหลายจะรอดนั้นก็ล้มละลายไป

เปาโลได้รับการหนุนใจ

จากทูตสวรรค์

21 ครั้นเขาได้อุดอาหารมานานแล้ว เปาโลจึงยืนอยู่ในหมู่เขากล่าวว่า "ท่านทั้งหลาย ท่านควรได้ฟังข้าพเจ้าและไม่ควรออกจากเกาะครีตเลย จะได้พ้นจากอันตรายนี้และไม่เสียสิ่งของ

22 บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่านทั้งหลายให้ทำใจดี ๆ ไว้ ด้วยว่าในพวกท่านจะไม่มีผู้ใดเสียชีวิตจะเสียก็แต่เรือเท่านั้น

23 เพราะว่าเมื่อคืนนี้ เองทูตสวรรค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ปรนนิบัตินั้นได้มายืนอยู่ใกล้ข้าพเจ้านั้นได้มายืนอยู่ใกล้ข้าพเจ้า

24 ทูตนั้นกล่าวว่า "เปาโลเอ๋ย

(19) ยนา 1:5

(23) ดนล 6:16; กจ 18:9; 23:11; รม 1:9; 2 ทธ 1:3; 4:17

อย่ากลัวเลย ท่านจะต้องเข้าเฝ้า
ซีซาร์ ส่วนคนทั้งปวงที่อยู่ใน
เรือกับท่านนั้น ดูเถิด พระเจ้า
จะทรงโปรดให้รอดตายเพราะ
เห็นแก่ท่าน'

25 เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลาย
จงทำใจดี ๆ ไว้ เพราะข้าพเจ้า
เชื่อพระเจ้าว่า การณ์จะเป็นไป
เหมือนอย่างที่พระองค์ได้ทรง
กล่าวแก่ข้าพเจ้านั้น

26 แต่ว่าเราจะต้องเกยเกาะแห่ง
หนึ่ง"

27 จนถึงคืนที่สิบสี่แล้ว เรา
ก็ยังคงชดไปชดมาอยู่ในทะเล
อาเดรีย ประมาณเที่ยงคืนพวก
กะลาสีก็สำคัญว่ามาใกล้แผ่นดิน
แล้ว

28 ครั้นหยั่งน้ำวัดก็วัดได้ลึกสี่สิบลี
เมตร เมื่อไปอีกหน่อยหนึ่งก็
หยั่งน้ำวัดอีกได้สามสิบลีเมตร

29 เขาก็กลัวว่าจะโดนฝั่งที่มีหิน
จึงทอดสมอท้ายสี่ตัว แล้วตั้ง
หน้าคอยเวลารุ่งเช้า

30 เมื่อพวกกะลาสีหาช่องจะหนี
จากกำปั่นและได้หย่อนเรือเล็ก
ลงที่ทะเลแล้วทำที่ว่าจะทอด
สมอจากหัวเรือ

31 เปาโลจึงกล่าวแก่นายร้อย
และพวกทหารว่า "ถ้าคนเหล่านี
นั้นไม่คงอยู่ในกำปั่น ท่านทั้ง
หลายจะรอดตายไม่ได้เลย"

32 พวกทหารจึงตัดเชือกที่ผูก

เรือเล็กให้เรือตกลงไป

33 เมื่อจวนรุ่งเช้าเปาโลจึงวิง
วอนคนทั้งปวงให้รับประทาน
อาหารและกล่าวว่า "วันนี้เป็น
วันที่สิบสี่ที่ท่านทั้งหลายต้อง
ค้างอยู่ในเรือและอดอาหารมิได้
รับประทานอะไรเลย

34 ฉะนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน
ทั้งหลายให้รับประทานอาหาร
เสียบ้าง เพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ได้
เพราะเส้นผมของผู้หนึ่งผู้ใดใน
พวกท่านจะไม่เสียไปสักเส้น
เดียว"

35 ครั้นกล่าวอย่างนั้นแล้ว ท่าน
จึงหยิบขนมปังขอบพระเดชพระ
คุณพระเจ้าต่อหน้าคนทั้งปวง
เมื่อหักแล้วก็เริ่มรับประทาน

36 คนทั้งปวงก็มีกำลังใจขึ้นจึง
รับประทานอาหารด้วย

37 เราทั้งหลายที่อยู่ในกำปั่น
นั้นรวมสองร้อยเจ็ดสิบหกคน

38 เมื่อรับประทานอาหารอิ่ม
แล้ว จึงขนข้าวสาลีในกำปั่นทิ้ง
เสียในทะเลเพื่อให้กำปั่นเบาขึ้น

39 ครั้นสว่างแล้ว เขาก็ไม่รู้ว่า
เป็นแผ่นดินอะไร แต่เขาเห็น
อ่าวแห่งหนึ่งที่มีหาด จึงตกลง
กันว่า ถ้าเป็นไปได้จะให้เรือเข้า
เกยหาดนั้น

40 เขาจึงตัดสายสมอทิ้งเสียใน
ทะเล แล้วก็แกะเชือกที่มีดหาง
เสือ และชักใบหัวเรือขึ้นให้กิน

(25) ลก 1:45; รม 4:20-21; 2 ทธ 1:12 (26) กจ 28:1

(34) 1 พกษ 1:52; มธ 10:30; ลก 12:7 (35) 1 ซมอ 9:13; มธ 15:36; มก 8:6

(37) กจ 2:41; 7:14; รม 13:1; 1 ปด 3:20

ลมแล่นตรงเข้าไปหาฝั่ง
41 ครั้นมาถึงตำบลหนึ่งทีทะเล
สองข้างบรรจบกัน กำป็นก็เกย
ดิน หัวเรือติดแน่นออกไม่ได้
แต่ท้ายเรือนั้นก็แตกออกด้วย
กำลังคลื่น

42 พวกทหารคิดจะฆ่านักโทษ
ทั้งหลายเสีย กลัวว่าจะมีผู้ใด
ช่วยนำหนีไปได้

43 แต่นายร้อยปรารภนาจะให้
เปาโลรอดตายจึงห้ามพวก
ทหารมิให้ทำตามความคิดนั้น
แล้วสั่งคนทั้งหลายที่ช่วยนำเป็น
ให้กระโดดน้ำว้ายไปหาฝั่งก่อน

44 ฝ่ายคนทั้งหลายที่เหลือนั้นก็
เกาะกระดานไปบ้าง เกาะไม้
กำป็นที่หักไปบ้าง ดังนั้นเขาทั้ง
หลายก็ถึงฝั่งรอดตายหมดทุก
คน

ทุกคนขึ้นฝั่งอย่างปลอดภัย

28 ที่เกาะมอลตา
ครั้นรอดพ้นภัยแล้ว
พวกเขาจึงรู้ว่าเกาะนั้น
ชื่อมอลตา

2 ฝ่ายชาวป่านั้นมีความกรุณา
แก่พวกเราเป็นอันมาก เขาก่อ
ไฟรับรองเราทุกคนเพราะฝนตก
และหนาว

3 เปาโลเก็บกิ่งไม้แห้งมัดหนึ่ง
มาใส่ไฟ มีงูพิษตัวหนึ่งออกมา
เพราะถูกความร้อนกัดมือของ
เปาโลติดอยู่

4 เมื่อพวกชาวป่านั้นเห็นงูติด
ห้อยอยู่ที่มือของเปาโลจึงพูด
กันว่า "คนนี่คงเป็นฆาตกรแน่
นอน ถึงแม้ว่ารอดพ้นจากทะเล
แล้ว พระผู้ทรงธรรมก็ยังไม่
ยอมให้รอดตายไปได้"

5 แต่เปาโลได้สะบัดมือให้งูตก
ลงไปไนไฟ และหาเป็นอันตราย
ประการใดไม่

6 ฝ่ายเขาทั้งหลายคอยดูอยู่ คิด
ว่าท่านจะบวมขึ้นหรือจะล้มลง
ตายทันที แต่ครั้นเขาคอยดูอยู่
ช้านานมิได้เห็นท่านเป็นอะไร
เขาจึงกลับถือว่าท่านเป็นพระ

บิดาของปูบลีอัส

ได้รับการรักษาให้หาย

7 เจ้าแห่งเกาะนั้นชื่อปูบลีอัส มี
เรือนอยู่ใกล้ตำบลนั้น ท่านได้
ต้อนรับเลี้ยงดูพวกเราไว้อย่างดี
สามวัน

8 ต่อมา บิดาของปูบลีอัสนั้น
นอนป่วยอยู่ เป็นไข้และเป็นบิด
เปาโลจึงเข้าไปหาท่านอธิษฐาน
แล้ววางมือบนท่านรักษาให้หาย
9 ครั้นทำอย่างนั้นแล้ว คนอื่นๆ
ที่เกาะนั้นซึ่งมีโรคต่างๆก็มาหา
และเขาก็หายด้วย

10 เขาทั้งหลายจึงให้เกียรติ
พวกเราหลายประการ เมื่อเรา
จะแล่นเรือไปจากที่นั่น เขาจึง
นำสิ่งของที่เราร้องขอมาใส่เรือ
11 ครั้นล่องไปสามเดือน พวก

(41) 2 คร 11:25 (44) กจ 27:22, 31 (1) กจ 27:26

(2) กจ 28:4; รม 1:14; 1 คร 14:11 (5) มก 16:18; ลก 10:19 (6) กจ 12:22; 14:11

(8) มธ 9:18; มก 5:23; ลก 4:40; กจ 9:40 (10) มธ 15:6; ฟป 4:19 (11) กจ 27:6

เราจึงลงในเรือกำปั่นซึ่งมาจากเมืองอเล็กซานเดรียและค้างอยู่ที่เกาะนั้นในฤดูหนาว กำปั่นลำนั้นมีรูปลูกแฝด ชื่อแคสเตอร์และพอลลักซ์ เป็นเครื่องหมาย 12 พวกเราแะที่เมืองไซราคิวส์จอดอยู่ที่นั่นสามวัน

13 เราออกจากที่นั่นอ้อมไปยังเมืองเรย์อุม ครั้นรุ่งขึ้นลมทิศใต้ก็พัดมา วันที่สองจึงมาถึงเมืองปทิโอลี

14 เราพบพวกพี่น้องที่นั่น และเขาเชิญเราให้หยุดพักอาศัยอยู่กับเขาเจ็ดวัน แล้วเราจึงไปถึงกรุงโรม

15 ครั้นพวกพี่น้องในกรุงโรมได้ยินข่าวพวกเรา เขาจึงออกมาพบเราที่บ้านตลาดอัปปีอัสและที่บ้านสามร้าน เมื่อเปาโลเห็นเขาแล้ว จึงขอบพระเดชพระคุณพระเจ้าและมีกำลังใจดีขึ้น

เปาโลที่กรุงโรม

16 ครั้นพวกเรามาถึงกรุงโรม นายร้อยได้มอบพวกนักโทษให้กับผู้บัญชาการของค่ายนั้น แต่เขายอมให้เปาโลอยู่คนเดียวต่างหาก ให้ทหารคนหนึ่งคุมไว้

17 ต่อมาครั้นล่วงไปสามวันแล้ว เปาโลจึงเชิญพวกผู้ใหญ่ในพวกยิวมาประชุมกัน เมื่อมาพร้อมหน้ากันแล้วท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า "ท่านพี่น้องทั้งหลาย ถึงแม้

ว่าข้าพเจ้ามิได้กระทำความผิดสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่อชนชาติ หรือผิดธรรมเนียมของบรรพบุรุษ ข้าพเจ้ายังต้องถูกมอบเป็นนักโทษมาจากกรุงเยรูซาเล็ม เป็นนักโทษให้อยู่ในมือของพวกโรม

18 ครั้นพวกนั้นได้ไต่สวนข้าพเจ้าแล้วก็ประสงค์จะปล่อยข้าพเจ้าเสีย เพราะไม่มีเหตุอะไรที่ข้าพเจ้าควรจะต้องตาย

19 แต่ว่าเมื่อพวกยิวพูดคัดค้าน ข้าพเจ้าจึงจำต้องอุทธรณ์ถึงซีซาร์ แต่มิใช่ว่าข้าพเจ้ามีอะไรจะฟ้องชนร่วมชาติของข้าพเจ้า

20 เหตุฉะนั้นเพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเชิญท่านทั้งหลายมา เพื่อจะได้เห็นหน้าและพูดกับท่าน เพราะที่ข้าพเจ้าถูกล่ามโซ่นี้ก็เนื่องด้วยความหวังของชนชาติอิสราเอล"

21 เขาทั้งหลายจึงตอบท่านว่า "พวกเราหาได้รับจดหมายจากแคว้นยูเดียกล่าวถึงท่าน หรือหาว่ามีพวกพี่น้องผู้หนึ่งผู้ใดมารายงานหรือกล่าวร้ายถึงท่านไม่ 22 แต่ข้าพเจ้าทั้งหลายปรารถนาจะฟังท่านกล่าวว่า ท่านคิดเห็นอย่างไร เพราะพวกข้าพเจ้าทราบว่าคุณที่ถือลัทธินี้ก็ถูกตีเตียนทุกแห่ง"

23 เมื่อเช้านี้วันพบกับท่านคนเป็นอันมากก็พากันมาหา

(14) รม 1:8 (16) กจ 24:25; 27:3 (17) กจ 21:33; 23:29; 24:12-13; 26:31

(18) กจ 22:24 (19) กจ 25:11, 21 (20) กจ 26:6-7; อฟ 3:1; 2 ทธ 1:8; ฟม 1:10

(22) ลก 2:34; กจ 24:5, 14; 1 ปด 2:12 (23) ลก 24:27; กจ 17:3; 19:8; 26:6, 22

ที่อาศัยของท่าน ท่านจึงกล่าวแก่เขาตั้งแต่เช้าจนเย็น เป็นพยานถึงอาณาจักรของพระเจ้า และชักชวนให้เขาเชื่อถือในพระเยซู โดยใช้ข้อความจากพระราชบัญญัติของโมเสสและจากคัมภีร์ศาสตาศาพยากรณ์

24 คำที่ท่านกล่าวนั้น บางคนก็เชื่อ บางคนก็ไม่เชื่อ

เปาโลประกาศข่าวประเสริฐแก่คนต่างชาติ

25 และเมื่อเขาไม่เห็นพ้องกันจึงลาไป เมื่อเปาโลได้กล่าวข้อความแถมว่า "พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับบรรพบุรุษของเราทั้งหลาย โดยอิสยาห์ศาสตาศาพยากรณ์ถูกต้องดีแล้ว

26 ว่า 'จงไปหาชนชาตินี้และกล่าวว่า พวกเจ้าจะได้ยินก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ จะตู่ก็จริง แต่จะไม่สังเกต

27 เพราะว่าจิตใจของชนชาตินี้ก็เหมือนซา หูกี่ตึง และตาเขาเขาก็ปิด เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และได้ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และจะหันกลับมา และเราจะรักษาเขาให้หาย'

28 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรู้ว่า ความรอดของพระเจ้าได้ไปถึงคนต่างชาติแล้ว และเขาจะฟังด้วย"

29 เมื่อเปาโลได้กล่าวคำเหล่านี้เสร็จแล้ว พวกยิวก็ได้จากไป และได้เถียงกันเป็นการใหญ่

30 เปาโลจึงได้อาศัยอยู่ ครบสองปีในบ้านที่ท่านเช่า และได้ต้อนรับคนทั้งปวงที่มาหาท่าน

31 ทั้งประกาศอาณาจักรของพระเจ้า และสั่งสอนเรื่องพระเยซูคริสต์เจ้าโดยใจกล้า ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดขัดขวาง

(24) กจ 14:4; 19:9

(26) อสย 6:9-10; ยรม 5:21; อสค 12:2; มธ 13:14-15; มก 4:12; ลก 8:10

(28) มธ 21:41; รม 11:11 (31) กจ 4:31; อฟ 6:19